

- 03 காலப் பாழில் நழுவிவ...
- 04 சமாதானகால இழப்புக்களும்...
- 07 உரிமையின்பால் பொருட்டற்ற...
- 08 புத்தர் சிலையும்...
- 12 திருமலை நகரச் சூடியேற்றங்கள்.

வெலிகந்தவில் புலிகள் மீதான தாக்குதல் சிங்களப் படையின் துரோகச் செயல்

இரானுவக் கட்டுப்பாட்டுப் பகுதியில் - இரானுவத்தினர் வீதிக்காவல் புரிய - இரானுவ வாகனங்கள் புடைசூழும் பயணித்த புலிவீரர்களின் வாகனம் மீது 'கிளைமோர்' தாக்குதல் நடாத்தப் பட்டுள்ளது. தாக்குதல் நடாத்தியோரை இரானுவம் கைதுசெய்யவும் இல்லை. தாக்கியோர் யாரென்றும் படையினருக்குத் தெரியவில்லையாம்!

ஒருவர் - இருவராக புலிகள் இயக்க உறுப்பினர்கள் கொல்லப்பட்ட நிலைமாறி ஒரே தாக்குதலில் 40 - 50 போராளிகளை கொல்லமுடியும் ஆபத்தான மனநிலைக்கு சிங்களப் படையினர் உள்ளாகியுள்ளனர்.

பாதுகாப்பளிப்பதாக உறுதியளித்து புலிவீரர்களை அழைத்துச் சென்று வஞ்சகமாகக் கொல்ல முயல்வது போர் தர்மத்திற்கெதிரான அப்பட்டமான ஒரு துரோகச் செயலாகும். இத்தகையதொரு கேவலமான இழிசெயலைச் செய்யும் படையாகவே சிங்களப் படையினரும் - படைத் தலைமையும் உள்ளது.

கடந்த மாதம் இரானுவப் பாதுகாப்புடன் மட்டக்களப்பு செல்லவிருந்த புலிகளின் வாகனம் மீது இதே வெலி

கந்தப் பகுதியில் வைத்து இரானுவத்தினரே கண்ணிவெடித் தாக்குதல் ஒன்றைத் தொடுக்கும் முன்னேற்றப்பாடுகளைச் செய்துகொண்டிருந்தபோது அதை அறிந்த புலிகளின் புலனாய்வாளர்களது முன்னெச்சரிக்கையால் போராளிகளின் பயணம் தடுக்கப்பட்டு - அவர்கள் பாதுகாக்கப்பட்டனர்.

பின்னர் இதை கண்காணிப்புக் குழுவின் கவனத்திற்குப் புலிகள் கொண்டுசென்றிருந்தனர். இனிமேல் நடைபெறும் அவ்விதமான தரைவழிப் பயணம்

களின்போது புலிவீரர்கள் பயணம் செய்யும் வாகனத்தினுள் படையினரும் சிலர் பயணம் செய்யவேண்டும் என்று படைத் தரப்புடன் புலிகள் இணக்கம் கண்டனர். படையினரின் துரோகத்தனமான தாக்குதல்களைத் தடுக்கும் நோக்கிலேயே அவ்விதமான ஏற்பாட்டை புலிகள் அறிவுறுத்தியிருந்தனர்.

ஆனால் குறித்த இணக்கப்பாடு கண்டபின்னர் நடைபெற்று முதலாவது பயணத்தின்போதே (26.06.2005) உடன் பட்டபடி போராளிகளது வாகனத்தில்

படையினர் எவரும் பயணிக்கவில்லை. அந்த வாகனமே துரோகத் தாக்குதலுக்கு உள்ளானது.

இது படையினரின் சதி நோக்கத்தை அம்பலப்படுத்த போதுமான சான்றாக உள்ளது.

தாக்குதல் நடந்தவேளை குறித்த இடத்தில் இரானுவத்தினர் நெருக்கமான வகையில் வீதிக்காவலில் ஈடுபட்டிருந்தனர். 100 அல்லது 150 மீற்றர் இடைவெளியில் இரண்டு - இரண்டு இரானுவச் சிப்பாய்கள் வீதிக்காவல் புரிந்தனர். தாக்குதல் நடந்த இடத்திற்கு அருகில் சிறிய படைமுகாம் ஒன்றும் இருந்தது.

புலிகளின் வாகனம் மீது 'கிளைமோர்' வெடிக்கவைக்கப்பட்ட பின்னர் வீதிக்காவல் புரிந்த இரானுவத்தினரோ அல்லது பாதுகாப்பிற்காக படை வாகனத் (02ஆம் பக்கம் பார்க்க)

ஆழிப்பேரலை சுமத்திய வடுவினை ஆற்றிடத் துடிக்கும் உலகமே
அழிவுப் போரலை தாக்கிய சுவடுகள் அழியாதிருப்பதை மறந்ததேன்

உடன்பாட்டை செயற்படுத்த சர்வதேச சமூகம் முயலவேண்டும்

சுனாமி அனர்த்தத்திற்குப் பின்னான செயற்பாட்டு முகாமைத்துவக் கட்டமைப்பு (P.TOMS) என்று பெயர் சூட்டப்பட்டுள்ள பொதுக்கட்டமைப்பு கைச்சாத்திடப்பட்டு விட்டது.

ஆழிப்பேரலை அனர்த்தம் நடந்து 6 மாதங்களின் பின்பு சர்வதேசத்தின் கடும் பிரயத்தனத்தின் மத்தியில் சந்திரிக்கா அரசு அமைனதுடன் உடன்பாட்டில் கைச்சாத்திட்டுள்ளது.

'சுனாமி' ஏற்படுத்திய பேரழிவைக்கண்டு - திகைத்த உலகசமூகம் பாதிக்கப்பட்ட மக்கள் புதிய வாழ்வை அமைக்க நிதி உதவிகளை வாரிவழங்கின. அந்தப் பெரும் நிதியை நேரடியாகச் சிங்கள அரசுக்கடாகவே செலவிட வேண்டும் என்று சந்திரிக்கா அரசு சர்வதேச சமூகத்தைக் கோரியபோது புலிகள் இயக்கம் அதற்கு எதிர்ப்புத் தெரிவித்தது - அதற்கான விளக்கங்களையும் அளித்தது.

முன்புபோல சிங்கள அரசிடம் அந்தப் பெரு நிதியை முழுமையாகக் கையளிக்காமல் புலிகளின் வேண்டுகோளின்படி வட - கிழக்கிற்கான உதவி நிதியின் பங்கை புலிகள் இயக்கத்தின் ஆளுகைக்கடாக வழங்க சர்வதேச சமூகம் எடுத்த அரசியல் முடிவு ஈழத் தமிழர்களுக்கு பெரு மகிழ்ச்சியைக் கொடுத்தது.

போர்நிறுத்த உடன்பாட்டைப்போல புலிகள் இயக்கத்தையும் சிங்கள அரசையும் சமயங்களின்களாகப் பார்த்து உதவி நிதியைப் பகிர்வீதற்கான விரும்பிய உலக சமூகத்தின் முடிவை ஏற்க ஆரம்பத்தில் சிங்கள அரசு மறுத்தது. காலத்தைக் கடத்தி சர்வதேச சமூகத்தை மனமாற்றத்திற்குள்ளாக்கவும் அது முயன்றது.

ஆனால் நீதியானதும் - ஜனநாயகத் தன்மை கொண்டதுமான அந்த அரசியல் முடிவில் சர்வதேச சமூகம் உறுதியுடனேயே இருந்தது.

இந்த அரசியல் யதார்த்தத்தை ஏற்று உடன்பாட்டில் கைச்சாத்திடும்படி சிங்கள அரசுக்கு அது ஆலோசனைகள் கூறியது. நிர்ப்பந்தங்கள் கொடுத்தது. இறுதியில் சர்வதேச அழுத்தங்களுக்குப் பணிந்து சந்திரிக்கா அரசு உடன்பாட்டில் கைச்சாத்திடும் விட்டது.

சந்திரிக்கா அரசு இந்த உடன்பாட்டில் கைச்சாத்திட்டிருந்தாலும் அதை முழுமனதுடன் ஏற்றுக்கொள்ளும் புறச்சூழல் சிங்கள தேசத்தில் இன்னும் எழவில்லை.

பொதுக்கட்டமைப்பு கைச்சாத்திடப்பட்டதால் சிங்களப் பேரினவாதிகள் கொதிப்படைந்து போயுள்ளனர். ஜே.வி.பி, ஜாதிகெல உறுமய மற்றும் பௌத்தமத உயர்நீதித் தலைவர்கள் - பிக்குகள் உடன்பாட்டிற்கு எதிராக வீதியில் இறங்கிவிட்டனர். சிங்கள நீதிமன்றங்களில் வழக்குகளும் தாக்கல் செய்துவிட்டனர்.

மதிமேல் பூனைகளாக இதுவரை நாளும் மௌனமாக இருந்துவந்த ஐக்கிய தேசிய கட்சியும் பொதுக் கட்டமைப்பில் பிழைகள் கண்டுபிடித்து கண்டன அறிக்கையும் விடுத்துள்ளது. சிங்களப் பத்திரிகை உலகமும் இவர்கள் அனைவரினதும் இனவாதக் கருத்துக்களை ஆதரித்தும் பெரிதுபடுத்தியும் சிங்கள மக்களிடம் இன

வெறி உணர்வுபட்டி வருகின்றன.

சந்திரிக்காவின் கூட்டணி அரசு முறிந்து குழப்பங்கள் ஏற்பட்டு - நெருக்கடிகள் அதிகரித்து - ஆட்சி கவிழும் புறச்சூழலும் உருவாகி வருகின்றது. புதிய தேர்தல்களுக்கான அரசியற் சூழல்களும் தோன்றிவிட்டன.

மொத்தத்தில் சிங்கள அரசியல் உலகம் முழுமையாகக் குழப்பியுள்ளது. 'உறுதியான அரசு' என்ற அரசியல் அம்சம் இப்போது கொழும்பில் இல்லை. இந்தக் குழப்ப அரசியற் சூழலில் இப்போதைக்கு பெருமாற்றங்கள் ஏற்படும் என்று எதிர்பார்க்கவும் முடியாதுள்ளது.

இந்த நிலையில் கைச்சாத்திடப்பட்ட கட்டமைப்பை நடைமுறைப்படுத்த சந்திரிக்கா அரசு விரும்புமா! அல்லது அதனால் இயலுமா! என்ற கேள்விகள் எழுந்துள்ளன.

சந்திரிக்காவின் அரசு உடன்பாட்டைச் செயற்படுத்தாது விட்டால் அர்த்தமற்ற பொறுமையைத் தொடர்ந்தும் கடைப்பிடிக்கும்படி சர்வதேச சமூகம் புலிகளின் தலைமையைக் கோரமாட்டாது என்று தமிழ்மக்கள் நம்புகின்றனர்.

போரால் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்ட தமிழ்மக்களின் புனர்வாழ்வு - புனர்நிர்மாண வேலைகளுக்கென சிங்கள அரசுடன் உடன்பாட்டு அமைக்கப்பட்ட 'சிரான்' என்ற மனிதாபிமானக் கட்டமைப்பையும் சிங்கள அரசு நடைமுறைப்படுத்தாது - சாகவிட்டது.

போர்நிறுத்த உடன்பாடு ஏற்பட்டு மூன்று வருடங்கள் ஓடிவிட்டன. 'சுனாமி' பேரழிவு தாக்கி ஆறு மாதங்கள் கடந்துவிட்டன. இந்தக் காலப்பகுதி முழுவதும் சர்வதேச சமூகத்தின் அமைதி முயற்சிக்குப் புலிகள் இயக்கம் முழு ஒத்துழைப்புகளையும் வழங்கிவருகின்றது. ஆனால் சிங்கள அரசு சர்வதேச சமூகத்துடன் தொடர்ச்சியாக முரண்பட்டே வருகின்றது.

இந்த நிலையில் தமிழ்மக்களைப் பொறுத்த வகையில் 'பந்து' புலிகளிடமும் இல்லை, சிங்கள அரசிடமும் இல்லை. அது சர்வதேச சமூகத்தின் கைகளில்தான் உள்ளது. சிங்களத்தின் கடும் போக்கிற்கெதிராக சர்வதேச சமூகம் செயற்படவேண்டும் என்று தமிழ்மக்கள் எதிர்பார்க்கின்றனர்.

'சுனாமி' பொதுக்கட்டமைப்பு கைச்சாத்திடப்பட்டதால் ஐ.நா செயல் மகிழ்ச்சி வெளியிட்டுள்ளார். ஐரோப்பிய யூனியனும் வரவேற்றுள்ளது. அமெரிக்கா உட்பட சர்வதேச நாடுகள் சிலவும் அதற்கு ஆதரவு வழங்கியுள்ளன.

மகிழ்ச்சி தெரிவிப்பதுடனும் - வரவேற்பதுடனும் மட்டும் நின்றுவிடாமல் உடன்பாட்டை அமுல்படுத்த சந்திரிக்கா அரசை அவை வற்புறுத்தவும் வேண்டும் என்று சர்வதேச சமூகத்திடம் புலிகள் இயக்கம் வேண்டுகோள் விடுக்கின்றது.

அதேசமயம், சர்வதேச நிப்பந்தங்களுக்கும் - வற்புறுத்தல்களுக்கும் செவிசாங்க சிங்கள அரசு தவறினால் உடன்பாட்டின் பிரகாரம் வட - கிழக்கிற்கான உதவிநிதியை விடுதலைப்புலிகள் இயக்கத்திற்கு வழங்கி தமிழ்மக்களின் துயர்துடைக்க சர்வதேச சமூகம் முன்வரவேண்டும் என்று புலிகள் இயக்கம் கோருகின்றது.

புலிகளின் குரல்

(01ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி)
தில் உடன்பந்த இராணுவத்தினரோ எந்தவிதமான பதில் தாக்குதல்களை அல்லது தேடுதல் நடாத்தும் பணிகளைச் செய்யவில்லை.

புலிகளின் பயண விபரமும் - வாகன அடையாளங்களும் ஓமந்தை இராணுவத்திற்கும் அழைத்துச் சென்ற இராணுவத்தினருக்கும் மட்டுமே தெரியும்.

இந்நிலையில் புலிவீரர்கள் பயணம் செய்துகொண்டிருந்த வாகனத்தின் மீது மட்டும் தாக்குதல் நடாத்தப்பட்டுள்ளது. இது சிங்களப் படைகளின் துரோகத் தனமான இழிசெயலையே

காட்டுகின்றது.

கிழக்கு மாகாணத்தில் புலிகளுக்கு எதிராக ஒரு நிழல் யுத்தத்தைப் படையினர் ஆரம்பித்த நாளில் இருந்து புலிகளைச் சீண்டி சண்டைக்கிழுக்கும் போர்வெறி அரசியலையே அவர்கள் நடாத்தி வருகின்றார்கள்.

படையினரின் இத்தகைய சமாதான விரோதச் செயற்பாடுகளைத் தடுத்து நிறுத்தும் வகையில் சிங்கள அரசும் உருப்படியான நடவடிக்கைகள் எதுவும் எடுப்பதில்லை.

சிங்கள அரசும் - சிங்களப் படைகளும் இணைந்தே இத்தகைய சதிவேலைகளைச் செய்கின்றனர் என்று

புலிகள் இயக்கம் நம்புகின்றது.

போர்நிறுத்த ஒப்பந்தத்தின் பிரகாரம் புலிகளின் தரைவழிப் பயணம் இன்றைய நிலையில் பாதுகாப்பில்லாத ஆபத்தான விடயமாக மாறிவிட்டது.

வெலிசுந்த தாக்குதல் சம்பவத்தை விசாரித்து அறிக்கை சமர்ப்பிக்கும்படி கண்காணிப்புக் குழுவுக்கு புலிகள் இயக்கம் வேண்டுகோள் விடுத்துள்ளது. விசாரணையின் முடிவுகளையும் - அது தொடர்பான சிங்களப் படைத் தலைமையின் பதில் நடவடிக்கைகளையும் எதிர்பார்த்து புலிகள் இயக்கம் இரண்டு வாரகால அவகாசம் அரசுக்கு வழங்கியுள்ளது. இக்காலப்

பகுதியில் அரசும் - படைத்தர்பும் தரை வழிப் பயணம் தொடர்பான ஆக்கபூர்வமாக முடிவுகளைத் தரவேண்டும் என்று புலிகள் எதிர்பார்க்கின்றனர்.

சிங்கள அரசு விரைந்து ஆக்கபூர்வமான நடவடிக்கைகள் எடுக்காது விட்டால் போராளிகளின் பாதுகாப்பான பயணம் பற்றிப் புலிகள் இயக்கம் தனித்து முடிவெடுக்கவேண்டிய கட்டாயத்திற்கு உள்ளாகும். அவ்விதமான ஒரு நிலை ஏற்பாட்டால் போர் நிறுத்த ஒப்பந்தம் சிதைந்துபோகும் அபாயம் உள்ளது என்பதையும் சிங்கள அரசு கவனத்தில் எடுக்கவேண்டும்.

“**அதிகாரத்தின் மேலான பார்வைக்கு முன் மனிதன் ஊர்ந்து செல்கின்றான்; குனிந்து கொடுக்கின்றான்; படுபாடு படுகின்றான்; பாம்பையும் பன்றியையும்விட படு கேவலமாகின்றான்.**” என தத்துவஞானி நீட்சே அதிகாரம் மனிதரைப் பிடித்தும் பாட்டைப் பற்றிக் கூறுகின்றார். இதுவேதான் இன்று சிங்களத்தில் நடப்பது. அதுவும் அண்மைக்கால நிகழ்ச்சிகள் ஒரு பொதுக் கேளிக்கை அரங்க நிகழ்வாகவே சிங்கள அரசியல் மாறிவிட்டதனைக் காட்டுகின்றது. பல்லாயிரக்கணக்கான இரசிகர்கள் முன்னி

கொண்டு 1959 செப்டம்பர், 25இல் பண்டலாண நேரடியாக நெற்றிப்பொட்டில் சுட்டுக் கொன்றுவித்ததுவும் இப்போது எல்லோர் மனதிலும் நிழலாடுகின்றன. இறுதியாக கண்டியிலே பேசும்போது சோமவன்சு கூறினார் “**தந்தையார் தான் இடதுசாரிக்குக் கொடுத்த வாக்குறுதிகளை மீறிச் செயற்பட்டார். இறுதியில் அவர் தனது கழுத்திற்குத் தானே சுருக்கை மாட்டினார். இப்பொழுது அம்மையாரும் அதனையே செய்கின்றார்**” கொழும்பில் சில நாட்கள் உண்ணாவிரதமிருந்தும் பயணற்ற நிலையில் சாவதற்கு முன் குண்டுக்

வங்களைத் தாக்கி வீசிவிட்டு மருத்துவ மனைக்குள் புகுந்துகொண்டார். **இப்படியொரு இக்கட்டான நிலை தனக்கு வருமெனச் சந்திரிக்கா ஒருபோதும் எதிர்பார்த்திருக்க மாட்டார்.** தந்தையார் விட்ட தவற்றினை நான் ஒருபோதும் விடமாட்டேன் என்கிற அவரது அடிக்கடி பேசப்படும் கூற்றே அவருக்குப் பொறியானதும் சருவதேசம் தன்பக்கம் என கதிர்காமரைக் கொண்டுவித்து கலக்கிய அரசியலின் சுருக்கு புலிகள்மேல் விழுமால் தன் கழுத்தில் வீழ்ந்ததுவும் ஜே.வி.பியின் முன் தோற்றுப்போவதை விரும்பாத

“புலிகள் வேறு, மக்கள் வேறு” என சாதாரண சொற்களுக்கு வெகுவாகக் கனமேறிய சந்திரிக்கா அக் கணங்களை தானே இறுக்கிவைத்து இயல்பான சொற்களில் உணர்ச்சிகளை பொங்கிப் பொழிய வைக்கிற நடப்பினை நடிக்கின்றார். கண்டியில் நடைபெற்ற உதவி வழங்குவோர் மாநாட்டில் அம்மையார் வாயில் வந்ததை யெல்லாம் உணர்வு பூர்வமாகப் பேசி எல்லா இராசதந்திர நியமங்களையும் மீறிய போது முதலில் வாயைப் பிளந்தார் கதிர்காமர். அவர் பின்னர் கூறினார் “இரண்டு வகையாகப் பேசலாம். ஒன்று அதிகாரிகள் வெகு கவனமாகத் தயாரிக்கப்பட்ட அறிக்கையைப் பேசல், மற்றது வெளிப்படையான, முன்வரக்கூடிய வகையில் அழைப்பு விடுவிக்கும் வகையில் முக்கிய கணங்களை அடையத்தக்க வகையில் பேசல்” ஒரு உதாரணம் “**இணைந்த கட்டமைப்பிற்கு மாற்று போர். அதனால் ஒரே போருக்கு மாற்று வழி. வித்திரகரமான போரொன்றை நான் நடத்தவேண்டுமெனில் எனக்கு போரை வணிகமாகக் காது நேர்மையுள்ள இராணுவ அதி**

காலப் பாழில் நழுவின கணங்கள்

- க.வே.பாலசுமரன் -

லையிலே சிறந்த நடிகரைத் தெரிவதற்கான போட்டி நடைபெறுவதுபோன்ற தோற்றப்பாடு அங்கு நிகழ்கின்றது. எனினும் ஒமல்பே சோபிததேரர், அமிலதேரர், வீரவன்சு, சோமவன்சுவை விடவும் சந்திரிகா அம்மையாரே முன்னணியிலிருப்பதான கருத்தும் நிலவுகின்றது. இது எவ்வாறிருந்தாலும் சிங்களதேச அரசியல் முன்னரைப்போல் இனிமிருக்காது என்பது தெளிவாகி விட்டது. தாமே போட்டி அழிச்சுமுடியாது எனக் கருதப்பட்ட புதிர்களைத் தாமே அழிச்சுக்கொண்டிருப்பதற்கு சிங்களதேசம் தள்ளப்பட்டிருப்பது ஒரு புதிய பரிமாணம். **அதிகாரம், அறம், இவற்றிற்கான சொல்லாடல்** எல்லாம் இன்று சிங்கள அரசியலில் புதிய பொருள் கோடலை வேண்டுகின்றன.

கட்டாகத் தூக்கிச் செல்வதைத் தடுக்க முடியாத (அல்லது தடுக்க விரும்பாத) அமில தேரரின் பிக்குகள் கீச்சிட்ட குரலில் கத்தினார்கள். “**தந்தையாரைப் பிக்கு ஒருவர் கொன்றமைக்காக எம்மைப் பழிவாங்க முயற்சிக்கின்றார் சந்திரிக்கா எனச் சந்தேகப்படுகின்றோம்**” இவை யாவற்றினையும் விட மேலான தத்துவ விளக்கமொன்றை 100 மணித்தியாலம் உண்ணாவிரதமிருந்த பின் மெத்தப் படித்த கலாநிதிப் பட்டங்கள் பெற்ற ஒமல்பே சோபித தேரர் உதிர்த்தார். புத்தரின் பெளத்த தருமத்தின் தலைகீழ் விளக்கமது. அதிகாரத்திற்கும் மதத்திற்குமுள்ள இணைபிரியாத தொடர்பின் விசித்திர முரண்பாடது.

மேட்டிமை அரசியல் வெளிப்பாடும், வீழ்ப்பும் அவரை பொதுக்கட்டமைப்புத் தொடர்பான அவரது முடிவுக்குக் காரணமென்பது தெளிவான செய்தி. ஆனால் இங்கே நாம் கிளப்புவது இதுமட்டுமல்ல, விளைவுகள் பற்றியவை ஒன்றல்ல,

இரண்டல்ல முன்று பாரிய விளைவுகளை அம்மையார் மட்டுமல்ல சிங்களதேசமே முகம் கொடுக்கவேண்டிய இருள் சூழ்ந்த எதிர்காலம் இன்று முன்னுள் எது. சமுத்திர அமைச்சரான பவித்திராவிரு அண்மையில் (சன்தேவ் 19.06.2005) சந்திரிக்கா அம்மையார் பின்வருமாறு கூறினார். “**பவித்திரா இவைதான் எனது கடைசி நாட்கள் இந்த மடையர் இதனை நிர்யமாட்டார்கள்**” பெரும் நாடகக் கலைஞர் சேக்ஸ்பியரின் கம்ஸத் நாடகத்தில் வரும் “**இருப்பதா இல்லை இருப்பதா?**” என்ற நிலையில் அம்மையாரும் “**நீடியா புருட்டல்**” என்று சீசரின் வார்த்தைகளை அம்மையாரைப் பார்த்து பேரினவாதிகளும் பேசும் நாட்களிலை. எனவே அம்மையாரின் நிலை ஒருவழிப் பாதையின் முடிவு; முன்னும் போக முடியாது பின்னும் போகமுடியாத நிலை; வரலாற்றின் மகிமை விளக்கும் நாட்களிலை.

காரிகள் வேண்டும். ஆயுதப் பேரங்களில் பணத்தினைச் சுருட்டாத நேர்மையான அதிகாரிகள் வேண்டும். 18வயதிற்கும் 23வயதிற்கும் இடைப்பட்டோர் கட்டாய இராணுவப் பணியில் ஈடுபடுத்தப்பட வேண்டும். **என்னுடைய பிள்ளைகளையும் நான் இணைக்கவேண்டும். இதற்கு நாம் ஆயத்தமா?**” இது அம்மையார் பிக்கு

களின் முன் பேசியது. **இப்படியான தன்னிலை விளக்கங்கள் சுய வாக்கு முலங்கள், அம்பலப்படுத்தல் கள், பிரேத பரிசோதனைகள் யாவும் பெரும் புயலிற்கு முன்னான அமைதி நிலையையே குறிக்கின்றது.**

எனவே எம்மைப் பொறுத்தவரையில் அம்மையாரின் இறுதிச் சொல்லாடல் இவ்வாறுதானிருக்க முடியுமென எண்ணுகின்றோம். உண்மையான தருக்கத்தின் அடிப்படையிலான மனமாற்றம் அவரிடம் ஏற்படும் என கனவிலும் நினைக்க முடியாதுள்ளது. “1980களில் தேசவியத்தில் ஆப்கான் தலையிட்டதற்கு சாக் பதிலடி கொடுப்பதற்காக பின்லேடன் வரமாக அமெரிக்காவிற்கு கிடைத்தார். அப்போதிருந்த சனாதிபதி ஜிம்மிகாட்டரின் பாதகாப்புச் செயலர் பிராசன்ஸ்கியை “**சோவியத்திற்கொரு வியட்னாம் போரை**” “**வழங்க**” இது வாய்ப்பானது என்றார். 1982 - 1992 இடையில் சீஜே 3 பில்லியன் அமெரிக்க டொலர் (இரண்டாம் உலகப் போரின் பின் அமெரிக்கா ஒரு இரகசிய நடவடிக்கைக்காக அதிகம் செலவழித்த பாரிய செயற்பாடு) தலிபான்களை உருவாக்க செலவழிக்கப்பட்டது. ஆனால் பின்னர் தலிபான்கள் கட்டுமீறி அமெரிக்காவிற்கு எதிராக மாறியபோது 1998ஆம் ஆண்டு பிராசன்ஸ்கியை நோக்கி செய்த தவற்றிற்கு வருத்தமா? எனக் கேட்டபோது “**எதற்கு வருத்தம்? ஆப்கானில் சோவியத்தைச் சிக்கவைத்ததற்கா? தலிபானின்**” (தொடர்ச்சி 14th பக்கத்தில்)

இவ்வுள்ள அதிசயம் என்னவென்றால், **வரலாற்றின் கவித்துவமிகக்க நியாயத்திப்பு என்னவென்றும் தந்தையரால் வீதிக்கு வரவழைக்கப்பட்ட கொள்து பிக்குகளை மகள் மீண்டும் விகாரைக்குள் முடக்க முயல்வேண்டிய நிலை தோன்றியிருப்பதுதான்.** 1956இல் ஐக்கிய தேசியக் கட்சியைத் தோற்கடிப்பதற்காக பிக்குகளை தேர்தல் பரப்புரை செய்ய பண்டா EBP எனப்பட்ட (எசுசத் பிக்கு பெறுமுனை) ஐக்கிய பிக்குகள் முன்னணியை களனி ஜமகாவிகாரை அதிபதி புத்தரகித்தர தேரரைக்கொண்டு கட்டுவித்தார். ஏறத்தாழ பன்னிரண்டாயிரம் பிக்குகள் அப்போதிருந்ததாகக் கருதப்பட்டது. இன்று அதே பிக்குகளின் ஐக்கிய முன்னணியே ஜாதிக்கெல் உறுமயவாகவும் தேசிய பிக்குகள் முன்னணியாகவும் ஜே.வி.பியோடு சேர்ந்து தேசப்பற்றுள்ள

ஒமல்பே தேரரின் கருத்துக்களை பெரும் தலைப்பிட்டு தத்துவ முத்துக்கள் எனச் சிங்கள, ஆங்கில ஏடுகள் எழுதின. “**மனித வாழ்வு நிரந்தரமற்றது என்று**

அண்மைக்கால நிகழ்ச்சிகள் ஒரு பொதுக் கேளிக்கை அரங்க நிகழ்வாகவே சிங்கள அரசியல் மாறிவிட்டதனைக் காட்டுகின்றது. பல்லாயிரக்கணக்கான இரசிகர்கள் முன்னிலையிலே சிறந்த நடிகரைத் தெரிவதற்கான போட்டி நடைபெறுவதுபோன்ற தோற்றப்பாடு அங்கு நிகழ்கின்றது. எனினும் ஒமல்பே சோபிததேரர்; அமிலதேரர்; வீரவன்சு; சோமவன்சுவை விடவும் சந்திரிகா அம்மையாரே முன்னணியிலிருப்பதான கருத்தும் நிலவுகின்றது.

தேசிய முன்னணியாகவும் அனுமானிக்கு வால்நீண்ட கதையாகியிருக்கின்றது. 1958 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் 9ஆம் திகதி பண்டாவின் அமைச்சரான விமலா விஜயவர்த்தனா பிக்குகளைக் கூட்டி அலரி மாளிகைக்கு முன்னால் குந்தியிருந்து பண்டா - செல்வா உடன்பாட்டினைக் கிழிக்கவைத்ததும், தனது வேண்டுகோள்களை பண்டா புறக்கணித்ததால் சினம் கொண்ட புத்திரகித்தரர் சோமராமரைக்

ஆசிரியரான புத்தர் அன்பை, அமைதியை மக்களுக்கு வழங்குமாறு எம்மை வேண்டினார். ஆனால் பயங்கரவாதிகளை வளர்க்குமாறு கூறவில்லை. எனவே நான் உண்ணா நோன்பிருக்கிறேன். எனது மெளனம் துப்பாக்கிக் குண்டைவிட பெரிதான ஓசை கொண்டது” இவ்வாறு தேரர் விளக்கம் நீண்டது. ஆனால் சோபிததேரர் அச்சத்திலோ(?) அல்லது மகாநாயக்கரை கொண்டுவித்து மடக்கப்பட்டதாலே தத்து

சமாதானகால இழப்புக்களும்

தமிழ்நாடு தேசியத் தலைவர் மேதகு வே.பிரபாகரன் அவர்களும் சிறிலங்கா பிரதமர் திரு.ரணில் விக்கிரமசிங்க அவர்களும் 2001, மாசிமாதம் கைச்சாத்திட்டு செய்துகொண்ட போர்நிறுத்த ஒப்பந்தம் இலங்கைத் தீவின் இனமுன்னாள் பாட்டு வரலாற்றில் மிகமிக முக்கியமான அரசியற் தாக்கத்தைக்கொண்டு விளங்குகின்றது.

படைபல ரீதியில் தமிழர் தரப்பு மேல்நிலையில் இருந்தபடி சிங்கள அரசுடன் செய்துகொண்ட ஒரு அரசியல் உடன்பாடாக அது அமைந்துள்ளது.

அத்துடன் முன்றாவது நாடு ஒன்றின் மேற்பார்வையில் சர்வதேச விடாய்க்கொண்ட ஒரு ஒப்பந்தமாகவும் இது விளங்குகின்றது. இது காரணமாக தமிழ் - சிங்கள இனப்பிரச்சினையின் ஆழ - அகலங்களையும் இருதரப்பினரதும் அரசியல் குணம்சங்களையும் சர்வதேச சமூகம் நேரடியாகத் தரிசிக்க இந்த உடன்பாடு வாய்ப்பை ஏற்படுத்திக் கொடுத்துள்ளது.

புலிகள் இயக்கம் மீது ஒரு அபாண்டமான குற்றச்சாட்டை சிங்கள அரசு நண்டகாலமாக தொடுத்து வருகின்றது. "புலிகள் சமாதான விரோதிகள், போர் வெறியர்கள், பயங்கரவாதிகள்" என்று சர்வதேசத்திற்கு அது கூறிவந்தது. தான் ஆரம்பித்த பேச்சுவார்த்தைகளை குழப்பி தீர்ப்பளித்திடங்களை நிராகரித்து புலிகள் சமாதானத்திற்கு விரோதமாகச் செயற்படுகின்றனர் என்று சிங்கள அரசு பிரச்சாரங்கள் செய்தது.

இதேசமயம் சிங்கள அரசுமீது புலிகள் இயக்கமும் ஒரு பிரதான குற்றச் சாட்டை நண்டகாலமாகத் தொடுத்து வருகின்றது. நீதியான முறையில் தமிழினத்திற்கு ஒரு நிரந்தர அரசியற் தீர்வை வழங்க சிங்கள அரசு விரும்பவில்லை என்பதே அதுவாகும். இனப்பிரச்சினைக்கு மருந்தாக சிங்கள அரசு இராணுவத் தீவையே கைக் கொள்கின்றது. இதனால் ஒரு பெரும் இன அழிப்புப் போரை தமிழர்கள் மீது அது திணித்துவருகின்றது என்று புலிகள் இயக்கம் சர்வதேச சமூகத்திற்கு கூறிவருகின்றது.

வில்லை. புனர்வாழ்வு - புனர்நிர்மாணம் என்ற ஒப்பந்த விடயங்களை சிங்கள அரசு நடைமுறைப்படுத்தவேயில்லை.

அரசியற் தீர்வுதேடல் என்ற விடயத்தில் ஆறுசுற்றுப் பேச்சுவார்த்தைகள் இரு தரப்பினருக்குமையே நடந்தன. சரியான முறையில் நடைமுறைப்படுத்தப்படாத ஒப்பந்த விதிகளை விரைவாக அமுல்படுத்த வேண்டும் என்று பேச்சுமேசைகளில் புலிகள் வலியுறுத்தியதன் விளைவாக வேகமான செயற்பாட்டுக்கள் சில உபகுழுக்கள் நிறுவப்பட்டன. ஆயினும் சிங்கள அரசின் முயற்சியின்மையாலும் - விரும்பின்மையாலும் அந்த உபகுழுக்கள்

பரஸ்பரம் நம்பிக்கைகளைக் கட்டியெழுப்பவேண்டிய இந்த போர்நிறுத்தகால அமைதி அரசியலில் புலிகள் சீண்டப்படுவதும் தமிழர்கள் தோல்வியைப் படுத்தப்படுவதும் - பாழுறுத்தப்படுவதும் தான் நடக்கின்றன.

இயல்பு வாழ்க்கை என்ற போர்நிறுத்த உடன்பாட்டின் நல்விளைவுகளை தமிழர்கள் முழுமையாக அனுபவிக்கவில்லை. மக்கள் எதிர்பார்த்ததுபோல போரை நிரந்தரமாக நிறுத்தும் அளவிற்கு அரசியலும் நகரவில்லை.

மொத்தத்தில் கடந்த மூன்றேகாலாண்டு சமாதான காலம் தமிழ்மக்களுக்கு உருப்படியான நன்மைகளைக் கொடுக்கவில்லை. கோழம்பு அரசியலில் நாளுக்கு நாள் இனவாதம் அதிகரித்துப் செல்கின்றது. 1983 யூலை இனப்படுகொலை போன்றதொரு பேராயத்திற்கு தாம் எதிர்கொண்டபடி உள்ளோம் என்று தமிழர்கள் அச்சமடைகின்றனர். இலங்கைத்தீவின் அரசியற்களம் மீண்டும் இரத்தக்களறு புரத்திற்கு இட்டுச் செல்லப்படுகின்றது என்ற கவலை தமிழ்மக்களைப் பீடித்துள்ளது.

அனைத்தும் செயற்படாமலேயே செத்துப் போய்விட்டன.

ஆறுசுற்றுக்களாக நடந்த அரசியற் பேச்சுவார்த்தைகளும் வெறும் பிரகடனம் மற்றும் புகைப்படம் எடுப்புக்களுடனும் முடிந்து - அர்த்தமற்றது போய்விட்டன.

மொத்தத்தில் போர்நிறுத்த உடன்பாட்டின் பிரகாரம் போரோய்வு என்ற இராணுவ அம்சத்தைத் தவிர எந்தவொரு அரசியல் நகர்வையும் சிங்கள அரசு உருப்படியாகச் செய்யவில்லை.

குண்டுத் தாக்குதலை நாத்தி அராயகம் புரிந்துவருகின்றனர். புலிவீரர்களின் பயணங்களைத் தடைசெய்தும் - அவர்களின் அரசியற் செயற்பாடுகளில் குறுக்கீடு செய்தும் - இடைமறித்தும் ஒப்பந்த மீறல் புரிந்துவருகின்றனர்.

போர்நிறுத்த உடன்பாடு ஏற்பட்ட பின்னர் திறந்த சில போக்குவரத்துப் பாதைகளில் படைவீரர் பயணத்தைகளை ஏற்படுத்தி வருகின்றனர். சில பொருட்களை அப்பாதைகள் ஊடாக மக்கள் எடுத்துச் செல்வதைத் தடுத்து இப்போது புதிதாக பொருளாதாரத் தடைகளையும் அமுல்படுத்த படைவீரர் முனைகின்றனர்.

பரஸ்பரம் நம்பிக்கைகளைக் கட்டு

யெழுப்பவேண்டிய இந்த போர்நிறுத்தகால அமைதி அரசியலில் புலிகள் சீண்டப்படுவதும் தமிழ்மக்கள் தோல்வியைப் படுத்தப்படுவதும் - பாழுறுத்தப்படுவதும் தான் நடக்கின்றன.

இயல்பு வாழ்க்கை என்ற போர்நிறுத்த உடன்பாட்டின் நல்விளைவுகளை தமிழ்மக்கள் முழுமையாக அனுபவிக்கவில்லை. மக்கள் எதிர்பார்த்ததுபோல போரை நிரந்தரமாக நிறுத்தும் அளவிற்கு அரசியலும் நகரவில்லை.

மொத்தத்தில் கடந்த மூன்றேகாலாண்டு சமாதான காலம் தமிழ்மக்களுக்கு உருப்படியான நன்மைகளைக் கொடுக்கவில்லை. கோழம்பு அரசியலில் நாளுக்கு நாள் இனவாதம் அதிகரித்துப் செல்கின்றது. 1983 யூலை இனப்படுகொலை போன்றதொரு பேராயத்திற்கு தாம் எதிர்கொண்டபடி உள்ளோம் என்று தமிழர்கள் அச்சமடைகின்றனர். இலங்கைத்தீவின் அரசியற்களம் மீண்டும் இரத்தக்களறு புரத்திற்கு இட்டுச் செல்லப்படுகின்றது என்ற கவலை தமிழ்மக்களைப் பீடித்துள்ளது.

அனைத்தும் செயற்படாமலேயே செத்துப் போய்விட்டன. ஆறுசுற்றுக்களாக நடந்த அரசியற் பேச்சுவார்த்தைகளும் வெறும் பிரகடனம் மற்றும் புகைப்படம் எடுப்புக்களுடனும் முடிந்து - அர்த்தமற்றது போய்விட்டன.

மொத்தத்தில் போர்நிறுத்த உடன்பாட்டின் பிரகாரம் போரோய்வு என்ற இராணுவ அம்சத்தைத் தவிர எந்தவொரு அரசியல் நகர்வையும் சிங்கள அரசு உருப்படியாகச் செய்யவில்லை.

மொத்தத்தில் கடந்த மூன்றேகாலாண்டு சமாதான காலம் தமிழ்மக்களுக்கு உருப்படியான நன்மைகளைக் கொடுக்கவில்லை. கோழம்பு அரசியலில் நாளுக்கு நாள் இனவாதம் அதிகரித்துப் செல்கின்றது. 1983 யூலை இனப்படுகொலை போன்றதொரு பேராயத்திற்கு தாம் எதிர்கொண்டபடி உள்ளோம் என்று தமிழ்மக்கள் அச்சமடைகின்றனர். இலங்கைத்தீவின் அரசியற்களம் மீண்டும் இரத்தக்களறு புரத்திற்கு இட்டுச் செல்லப்படுகின்றது என்ற கவலை தமிழ்மக்களைப் பீடித்துள்ளது.

இந்த வகையில் போர்நிறுத்த ஒப்பந்தமும் பயனற்றும் போய்விட்டது. பேச்சுவார்த்தைகளும் அர்த்தமற்றும் போய் விட்டன. அமைதிவழியில் இனப் பிரச்சி

- எல்லாளன் -

னைக்கு அரசியல்தீர்வு என்ற கனவும் கலைந்துவிட்டது. மேற் குறித்தவாறுதான் கடந்த முன்றுபுருடகால அமைதிவழி அரசியலை மதிப்பிடமுடியும்.

எனினும் இந்தக் காலப்பகுதியில் புலிகள் இயக்கம் வெளிப்படுத்திய நெகிழ்ச்சிப் போக்குகளும் - இராஜதந்திர செயற்பாடுகளும் - அரசியல் நகர்வுகளும் சர்வதேச அரசியற்களத்தில் தமிழருக்குச் சார்பான அரசியல் நன்மைகளை உண்டு பண்ணி உள்ளன.

கடந்த மூன்றேகாலம் ஆண்டு காலத்திலும் பொறுத்தனவில் புலிகள் இயக்கத்திற்கும் - சிங்கள அரசிற்குமிடையில் சர்வதேச களத்தில் ஒரு அரசியற்சமர் நடந்துவருகின்றது.

இத்தகையதொரு அரசியற் சமருக்கு சிங்கள அரசை இழுக்கும் முயோபாயத் திட்டத்துடன் தான் பேச்சுவார்த்தைக்கு முன்றாந்தரப்பு மத்தியத்துவத்தை தலைவர் பிரபாகரன் கோரியிருந்தார்.

ஏற்படுத்தும் நோக்குடனேயே போர் நிறுத்த உடன்பாட்டு வரைபை நோர்வே அரசு தயாரித்தது.

ஆயினும் உடன்பட்டபடி வரைபை முழுமையாக நடைமுறைப்படுத்த சிங்கள அரசு மறுத்தது. ஆரம்ப கட்டமில்லையே சிங்கள அரசு எடுத்த கடும்போக்கு நிலைப்பாடு நோர்வேக்கு ஏமாற்றத்தை அளித்தது.

எனினும் அடுத்த கட்டமான பேச்சுவார்த்தை மேசைக்கு வரும்படி நோர்வே அரசு புலிகளை அழைத்தது. புலிகளும் பேச்சுக்களில் பங்குபற்றினர். சிங்கள அரசு ஒரு அரைகுறைத் தீர்வுத் திட்டத்தை மேசையில் வைத்தது. தமிழ் மக்களின் அரசியல் அபிலாசைகளுக்கு அருகில் வரவே மறுத்த அந்தத் தீர்வுத் திட்டத்தை புலிகள் முழுமையாக நிராகரித்தனர்.

புலிகள் இயக்கம் ஒரு மாற்றுத் திட்டத்தை சமர்ப்பிக்கவேண்டும் என்று நோர்வே கோரியது. நிரந்தரத் தீர்வு பற்றி எடுத்த எடுப்பிலேயே பேச முற்பட்டால் பேச்சுவார்த்தை முறிந்துபோய் விடும் என்று விளக்கிக்கூறிய புலிகள் இயக்கம் ஒரு இடைக்கால தீர்வுத்திட்டம் ஒன்றை முன்வைக்க விரும்பியது. அது தான் நடைமுறைச் சாத்தியமானது என்று நோர்வேயும் ஆதரித்தது - சிங்கள அரசும் அதற்கு ஒப்புக்கொண்டது.

“இடைக்காலத் தன்னாட்சி அதிகாரசபை” என்ற பெயரில் ஒரு திட்ட வரைபை புலிகள் இயக்கம் வரைந்தது. சர்வதேச சட்டவல்லுனர்களின் ஆலோசனைகளைப் பெற்று புலம்பெயர்ந்து வாழும் தமிழ் அறிஞர்களின் பங்களிப்புடன் அந்த வரைபை புலிகள் வரைந்தனர். அந்த வரைபை சர்வதேச சமூகம்

நிதிகள் புலிகள் இயக்கத்தின் என்பதையும், புலிகளின் இடைக்கால தன்னாட்சி அதிகாரசபைக்கு ஆணைகொடுத்தும் தமிழ்மக்கள் வாக்களித்தனர். தேர்தலில் பெரு வெற்றியும் பெற்றனர்.

புலிகள் இயக்கத்தின் விவகமான அரசியல் நகர்வுகண்டு சர்வதேசம் மகிழ்ச்சியடைந்தது. புலிகள் மீது சிங்கள அரசு சுமத்திவந்த குற்றச்சாட்டுக்கள் சர்வதேச சமூகத்தின் முன் ஒவ்வொன்றாக வலுவிறந்து கொண்டிருந்தன.

ஆனால், சிங்கள அரசுமீது

மூன்று வருடங்களுக்கு முன்னர் சிங்கள அரசு தொடர்பாக சர்வதேச நாடுகள் வைத்திருந்த அரசியல் மதிப்பீடுகளும் இப்போது தலைகீழாக மாறிவிட்டன. இனவாத அரசு என்றும், அமைதிவழியில் அரசியல் தீர்வுகளை முன்வரமாட்டாது என்றும் இனப்பிரச்சனைக்குத் தீர்வாக இராணுவ அணுகுமுறையையே அது பின்பற்றத் துடிக்கின்றது என்றும் சிங்கள அரசுமீது புலிகள் தெருவித்துவரும் குற்றச்சாட்டுகளுக்கு சர்வதேச சமூகம் இப்போது ஆதாரங்களையும் காணத் தொடங்கிவிட்டது.

புலிகள் தெரிவித்த குற்றச்சாட்டுக்கள் மேலும் மேலும் வலிமையடைந்தபடி சென்றன.

புலிகள் சமர்ப்பித்த இடைக்கால வரைபை வைத்துக்கொண்டு சிங்கள தேசம் நிகழ்த்திய தமிழருக்கெதிரான இனவாதக் கூச்சலை சர்வதேச சமூகம் அதிர்ச்சியுடன் பார்த்துக்கொண்டிருந்தது. சிங்கள அரசியல் கட்சிகள் - பொளத்தமத பீடங்களுடன் சிங்களப் பத்திரிகை உலகமும் சேர்ந்து பகிரங்கமாகப் போட்டி இனவாதக் கூச்சலைக் கண்டு சர்வதேச இராஜதந்திரிகள் எரிச்சலடைந்தனர்.

சமாதான முயற்சிகளில் சிங்கள அரசையும் புலிகள் இயக்கத்தையும் சர்வதேச சமூகம் எவ்வாறு இனங்கண்டுவிட்டது என்பதையே மேற் குறித்தவை காட்டுகின்றன.

சமாதான முயற்சியின்பால் சிங்கள அரசை இணைக்கமுடியாது. சர்வதேச சமூகம் தினறியபோதுதான் சுனாமிப் பேரழிவும் நிகழ்ந்தது. இந்த இயற்கை அழிவை வைத்துக்கொண்டு சமாதான முயற்சிக்கு புத்துயிரூட்ட சர்வதேச சமூகம் முயன்றது.

பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு உதவிபுரிய சர்வதேச நாடுகள் பெருந்தொகை நிதியை இலங்கைக்கு வழங்க முன்வந்தனர். இந்தப் பெரும்நிதி பாதிக்கப்பட்ட மக்களை சரியாகச் சென்றடையவைக்க பொதுக்கட்டமைப்பு என்ற பொருள் ஏற்பாட்டைச் சர்வதேச சமூகம் செய்தது. ஆனால் புலிகளுடன் இணைந்து பொதுக்கட்டமைப்பை ஏற்படுத்தக் கூட சிங்கள அரசு மறுத்து வந்திருக்கின்றது.

இத.அ சபையைப் போன்றே பொதுக்கட்டமைப்பு யோசனை முனைப்படைந்தபோது சிங்களத்து அரசியலில்

“சிங்கள அரசு தமிழருக்கு ஒரு போதும் நீதி வழங்காது” என்ற தலைவர் பிரபாகரனின் ஆணித்தரமான கருத்தை சர்வதேச இராஜதந்திரிகள் கருத்தில் எடுக்கத் தொடங்கிவிட்டனர்.

மூன்று வருடங்களுக்கு முன்னர் புலிகள் இயக்கத்தை சர்வதேச சமூகம் பார்த்த அரசியல் பார்வை இப்போது தலைகீழாக மாறிவிட்டது. “பயங்கரவாதிகள்” என்றும் “போர் வெறியர்கள்” என்றும் கடும்போக்காளர்கள் என்றும் சிங்களம் செய்த பரப்புரையை நம்பியிருந்த சர்வதேச சமூகம் இப்போது உண்மைகளை காணத் தொடங்கிவிட்டது.

மூன்று வருடங்களுக்கு முன்னர் சிங்கள அரசு தொடர்பாக சர்வதேச நாடுகள் வைத்திருந்த அரசியல் மதிப்பீடுகளும் இப்போது தலைகீழாக மாறிவிட்டன. இனவாத அரசு என்றும், அமைதிவழியில் அரசியல் தீர்வுகளை முன்வரமாட்டாது என்றும் இனப் பிரச்சனைக்குத் தீர்வாக இராணுவ அணுகுமுறையையே அது பின்பற்றத் துடிக்கின்றது என்றும் சிங்கள அரசுமீது புலிகள் தெருவித்துவரும் குற்றச்சாட்டுகளுக்கு சர்வதேச சமூகம் இப்போது ஆதாரங்களையும் காணத் தொடங்கிவிட்டது.

இவ்விதம் கடந்த மூன்றேகால ஆண்டுக்காலமாக சர்வதேச களத்தில் சிங்கள அரசிற்கும் - புலிகள் இயக்கத்திற்குமிடையில் நடந்துவரும் அரசியல் சமரில் புலிகள் இயக்கம் வெற்றிகள் பெற்று வருகின்றது. சிங்கள அரசோ சர்வதேச ரீதியில் ஆதாரங்களுடன் அம்பலப்பட்டு வருகின்றது.

தமிழரின் அரசியல் விடுதலைக்கான நியாயப்பாடுகள் என்றும் இல்லாத அளவுக்கு இன்று உலகளாவிய ரீதியில் ஏற்கப்பட்டு வருகின்றன. தமிழரின் அரசியல் எதிர்காலமும் பிரகாசமடைந்து வருகின்றது.

புலிகளின் அரசியற் சமூகம்

ஆதரித்தது - புலிகளைப் பாராட்டியது. ஆனால், இந்த மாதிரி வரைபை சிங்கள அரசிடம் கையளித்த உடனேயே சிங்கள தேசத்தில் இனவாதப் புயல் வீசத்தொடங்கியது. இறுதியில் ஆட்சிக்கலைப்பு நடைபெறும் அளவுக்கு கொழும்பு அரசியல் குழம்பிப் போனது.

சிங்களத்து அரசியலின் நிலைப்பாடு கண்டு சர்வதேச சமூகம் அதிர்ச்சியடைந்தது. சிங்கள அரசுமீது புலிகள் சுமத்திவரும் குற்றச்சாட்டுக்களை சர்வதேச சமூகம் நேரடியாகவே அனுபவிக்கத் தொடங்கியது. நிலைமையை நன்றாக அறிந்த சர்வதேச சமூகம் பொறுமை கடைபிடிக்கும்படி புலிகளைக் கோரியது. புலிகளும் சம்மதித்தனர்.

இதனிடையே புதிய அரசாங்கத்தை அமைக்க சிறிலங்காவில் பொதுத்தேர்தல் அறிவிக்கப்பட்டது. இந்த நாடாளுமன்றக்கான தேர்தலில் புலிகள் இயக்கமும் பங்குபற்ற வேண்டும் என்று சர்வதேசம் விரும்பியது.

தமிழர் மீதான ஒடுக்குமுறை - இன அழிப்பு முயற்சிகள் அனைத்தினதும் மையப்பட்டு சிங்கள நாடாளுமன்றத்தான். எனினும் சர்வதேச அரசுகில் தமிழருக்குச் சார்பான சில அரசியல் அனுசலங்களைப் பெறும் நோக்குடன் நாடாளுமன்றத் தேர்தலைப் பயன்படுத்த தலைவர் பிரபாகரன் தீர்மானித்தார். தமிழர் விடுதலைக்கான மக்கள் ஆணையை-ஜனநாயக முறைப்படி பெற்று உலக சமூகத்திற்குக் காட்ட அவர் நடவடிக்கை எடுத்தார். தமிழ்த் தேசியத்தின்பால் நின்ற தமிழ்க் கட்சிகளை ஒன்றிணைத்து தமிழர் கூட்டமைப்பு என்று பெயர்கூட்டி தமிழர் தாயகப் பகுதியில் போட்டியிடவைத்தார். தமிழரின் ஏக அரசியல் பிரதி

இடைக்கால தன்னாட்சி அதிகார சபையை ஆதரித்து நிலைப்பாட்டுத்தந்தகாக சர்வதேச சமூகத்தை குறிப்பாக மேற்கு நாடுகளை சிங்களப் பத்திரிகை உலகம் திட்டித் தீர்த்தது. “வெள்ளைப் புலிகள்” என்றும் “கிறிஸ்தவ சார்பு ஈழம்” அமைக்க உதவுகின்றார்கள் என்றும் மேலை நாட்டினரை அவை வசைபாடின.

சிங்களத்து அரசியல் அரங்கில் தமிழருக்கு எதிரான இனவாதம் மட்டுமல்ல நிறுவாதம் - மதவாதம் - வெளிநாட்டு எதிர்ப்புவாதம் என்று கேடுகெட்ட அரசியலே உள்ளது என்ற உண்மையினை சர்வதேச சமூகம் நேரடியாகக் கண்டு கோபம் கொண்டது.

இலங்கை இனப்பிரச்சினை வரலாற்றில் இப்போதுதான் முதற் தடவையாக சிங்கள அரசுமீது சர்வதேச அழுத்தம் பிரயோகிக்கப்படத் தொடங்கியுள்ளது. அது அரசியல் அழுத்தம் - பொருளாதார அழுத்தம் என்று திட்டமிட்ட வகையில் நடைபெறுகின்றது.

சமாதான முயற்சிகளை மீள உயிர்ப்பிக்கும் நோக்குடன் இலங்கைத் தீவிற்கு வரும் வெளிநாட்டுத் தூதுவர்கள் - இராஜதந்திரிகள் மற்றும் உதவி வழங்கும் உலக நிறுவனங்களின் அதிகாரிகள் கொழும்புக்கும், கிளிநொச்சிக்கும் கட்டாயம் விஜயம் செய்கின்றனர்.

கிளிநொச்சியில் அவர்கள் புலிகளுடன் சுமுகமாகப் பேசி மகிழ்ச்சியுடன் விடைபெறுகின்றனர். கொழும்பிலோ முறுகலுடன்தான் சந்திப்புக்கள் நிகழ்கின்றன. சிங்கள அரசு தலைவியுடன் சில நேரங்கள் சந்திப்புக்கள் நடைபெறுவதேயில்லை. சிங்களப் பத்திரிகையாளர்களுக்கும் - வெளிநாட்டு இராஜதந்திர அதிகாரிகளுக்கும் இடையே கருத்துப்போர் நடைபெறு

இனவாதப் புயல் வீசியது. அட்சி கவிழும் ஏது நிலைகளும் தோன்றின. பிக்குமாரின் சாகும்வரை உண்ணாவிரதங்களும் - சிங்களப் பல்கலைக்கழக மாணவர்களின் எதிர்ப்பு ஊர்வலங்களும் நடைபெறுகின்றன.

அரசியல் அதிகாரங்களுடன் சம்பந்தப்படாத ஒரு மனிதாபிமானத் தேவையை நிறைவேற்ற அமைக்கப்பட்ட ஒரு சாதாரண கட்டமைப்பையே தமிழருக்கு வழங்க விரும்பாத சிங்களத்து அரசியலைக்கண்டு சர்வதேச சமூகம் கடும்குமர் அடைந்துள்ளது. இத்தகையதொரு அரசியல் மனநிலையில் உள்ள சிங்களத் தலைவர்களை எவ்விதம் புலிகளுடன் பேசவைத்து - ஒரு அரசியல் தீர்வுத் திட்டம்வரை கொண்டுவர முடியும்! என்று சர்வதேச இராஜதந்திரிகள் கவலைகொள்ளத் தொடங்கியுள்ளனர்.

அதேசமயம், எவ்வளவு காலம்வரை புலிகள் இயக்கத்தை பேச்சுவார்த்தை மேசையில் தனியே குந்தியிருக்க வைக்கமுடியும்! என்றும் அவர்கள் சிந்திக்கத் தொடங்கியுள்ளனர்.

மிகவுவர் நெருக்கடிக்கு மத்தியில் அரசாங்கம் பொதுக்கட்டமைப்பில் கையெழுத்திட்டுவிட்டது. இது சிங்கள அரசு தமிழரின் உரிமை பற்றிய விடயத்தில் எப்படியோ ஒரு முன்னேற்றமான கட்டத்திற்கு வந்துவிட்டது என்றே இன்று பலரும் வாதிக்கின்றனர்.

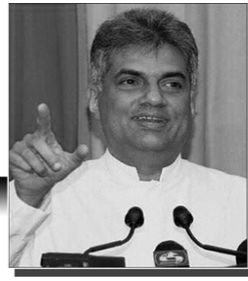
“இனப் பிரச்சினையின் அடிப்படையிலான தமிழரின் மூலாதாரக் கோரிக்கைகளான தாயகம், தேசியம், சுயநிர்ணயம் குறித்து உங்களது கட்சிகளின் கொள்கை நிலைப்பாட்டினை அதிகாரபூர்வமாகப் பகிரங்கப் படுத்துங்கள்” என்று ஆளும் கட்சியிடமும் எதிர்க்கட்சியிடமும் கடந்த மார்ச்சுமாதம் உரையில் தமிழீழத் தேசியத் தலைவர் விடுத்த கோரிக்கைக்கு இன்றுவரை ஏன் பதிலில்லை என்பதை இவர்கள் ஏன் விளங்குவதாக இல்லை.

சமாதானம் என்ற சொல்லிற்கு விளக்கம் கொடுப்பது வேறுவிதம். சமாதானம் என்ற இந்த மொட்டைச் சொல்லை இவர்கள் தத்தெடுத்துவைக்க காரணமே ஜே.ஆர் இன் ஜனாதிபதித் தேர்தல் முறைமைதான் என்பது வேறுவிடயம்.

அரசாங்கம் அடுத்து ஜனாதிபதித் தேர்தலைச் சந்திக்கவிருக்கிறது. சந்திரிக்கா தனது ஜனாதிபதி அதிகாரத்தைக் கொண்டு கலைத்த பாராளுமன்றத்தைக் கைப்பற்றுவதற்குத் தேர்தல் வாக்குறுதிகளை அள்ளி விசுக்கினார். இன்று வழங்கிய வாக்குறுதிகளுக்கு எதிர்வழமாக அரசியல் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. இவரை நம்பிக்கை வைக்கண்ட மக்கள் சுமக்கின்றார்கள் தலைகளில் முட்கிரீடம். இந்த இலட்சணத்தில் அரசாங்கம் ஜனாதிபதித் தேர்தலில் போட்டியிடுவதே அந்த

ஆறு மாதத்தின் பின் யாருக்காக வந்தது பொதுக்கட்டமைப்பு

தீர்வுபற்றிய கொள்கை நிலைப்பாட்டையே தெளிவுபடுத்த முயலாதவர்கள் அல்லது இயலாதவர்கள் சிறுபான்மை அரசாங்கமாக இருந்து கொண்டு பொதுக்கட்டமைப்பில் கையெழுத்திடுகிறார்களென்றால் அதன் அரசியல் சூக்குமப்பற்றி விளங்க வேண்டாமோ. எதிர்க்கட்சி அதை எதிர்க்கவில்லையென்றால் அதன் அதிசயத்தை புரிந்துகொள்ள வேண்டாமோ. அரசியல் யாப்புக்கு வெளியே யுத்தநிறுத்த ஒப்பந்தம் செய்துகொண்டு, இலங்கையில் இரு இராணுவம் என்பதை ஏற்றுக் கொண்டு சமாதானத்தை தொடர்ந்து முன்னெடுக்கப் போவதாகக் கூறிய பொதுஜன ஐக்கிய முன்னணியோடு கூட்டுச்சேர்ந்த ஜே.வி.பி இப்போது பொதுக்கட்டமைப்புக்காக வெளியேறுகின்றதென்றால் அதன் மர்மத்தான் என்ன?

மற்றதாகிவிடும். (ஜனாதிபதித் தேர்தல் குறித்து தன் குடும்ப அரசியலைக் காப்பாற்ற சந்திரிக்கா மாற்று நிகழ்ச்சி நிரல்களை வைத்துள்ளார் என்பது வேறு கதை) ஆனாலும் அந்த சர்வ வல்லமை பொருந்திய அதிகாரம் ஆளுங்கட்சிக்கு அவசியமானது.

அம்புறுஸ் பையர்ஸ் என்பவர் எழுதினார் “பொதுக் காரியங்களை சொந்த இலாபத்திற்காக நடத்துவதே அரசியல்” என்று, சிங்களத் தலைவர்களின் வாயிற்புக் கமழும் “சமாதானம்” என்பதையும் நாம் இதனடிக்கொண்டு விளங்கலாம்.

இலங்கையில் சமாதானம் பற்றிப் பேசிய எந்த அரசாங்கமும், எந்தத் தலைவர்களும் இனப்பிரச்சினைக்கு இதுதான் தீர்வு என்பதை முன்னறிவித்தது கிடையாது. அறுபதுவருட இனச்சிக்கலுக்குப் பிறகும் முப்பதுவருட யுத்தத்திற்குப் பின்பும் இதுதான் தீர்வு என்று திடமாக ஒன்றை முன்வைக்க முடியாமல் இருக்கிறார்கள். பிரித்தானியாவில் ஸ்கொட்லாந்து பிரச்சினைக்கு இதுதான் தீர்வு என்று தீர்வை முன்வைத்தே ரொனி பிரியோர் தேர்தலில் நின்றார். ஆட்சிக்கு வந்தார். ஆனால் இலங்கையில் அது முடியாதுள்ளது.

சமாதானம் கொண்டுவருவோம் அதற்காக திடச்சங்கற்பம் பூண்டுள்ளோம் என்பார்கள். சமாதானம் என்ற மொட்டைச் சொல்லுக்குள் அவர்கள் வழக்கும் அரசியல்பண்ணைத் தெரிந்து வைத்திருக்கிறார்கள். சிங்களத்தின் மட்டுக்குடிமதல் பட்டிமேட்டிவரை “தமிழருக்குச் சமாதானம்” என்ற சொல்லின் பொருளை அவர்கள் விளங்க வைத்திருப்பது வேறுவிதம். சர்வதேசத்திற்கு

அரசாங்கத்தைக் கொண்டு நடத்த நிதியில்லாத சூழலில் தேர்தல் வாக்குறுதிகளுக்கு எதிர்வழமாக அரசியல் நடந்துகொண்டிருக்க அடித்துப் போன சகாமியோ பொன்முட்டைகளை இட்டுப்போயிருக்கிறது. கோடிக் கணக்கான அந்த டொலர்கள் கைக்கு வந்து விட்டால் அதைவைத்துப் பண்ணும் அரசியலில் அரசாங்கம் துணிவுடன் ஜனாதிபதித் தேர்தலை எதிர்கொள்ளலாம். ஆனால் உதவிவழங்கும் நாடுகள் பொதுக்கட்டமைப்பை ஒரு துருப்புச்

பொதுக்கட்டமைப்பு தமிழரின் பெயரால் வந்ததேயன்றி தமிழருக்காக வந்ததல்ல. தமிழர்களுக்காக எதிர்க்கட்சியால் ஆதரிக்கப்பட்டதுமல்ல அன்றி சிங்களவர்களுக்காக ஜே.வி.பியால் எதிர்க்கப்பட்டதுமல்ல. அது அவரவர் அரசியல் தேவைகளுக்காக அரங்கேறியிருக்கிறது.

சீட்டாகப் பயன்படுத்தின. இதற்குப் பணிந்து இந்தப் பொன்முட்டைகளை கையிலெடுப்பதால் எதிர்க்கட்சிபோவது யார். ஜ.தே.க எதிர்க்காது என்பது தெரியும். அடுத்தது ஜே.வி.பி.

ஜே.வி.பி கூட்டணிக்குள் இருந்துகொண்டே பொ.ஜ.மு யை அறித்துக் கொண்டிருக்கும் கறையான். இதனால் கட்சி உடைந்தும் உதிர்த்தும் விடும் ஆபத்துண்டு என்பதை ஜனாதிபதி மாளிகையில் நடந்த சதந்திரக்கட்சி

- ரூபத்திரன் -

பாராளுமன்ற உறுப்பினர் கூட்டத்தில் சந்திரிக்கா தெளிவாக வெளிப்படுத்தியுள்ளார். எனவே கட்சியைப் பாதுகாக்க ஜே.வி.பியை வெளியில் விட வேண்டியது கட்டாயமானது என்பதை குறிப்புணர்ந்தி அவர் பேசியுள்ளார்.

ஜே.வி.பியை வெளியேற்றுவதனால் அவர்கள் யு.என்.பியுடன் கூட்டுச் சேர்ந்து ஆட்சியைப் பிடிக்க வாய்ப்பில்லை. எனவே ‘கறையான்களை’ வெளியே விடுவதனால் அரசாங்கத்திற்குப் பலவீனம் என்று சொல்வதற்கில்லை. பொதுக்கட்டமைப்பை நடைமுறைப்படுத்துவதில் தடைகளை ஏற்படுத்தவேண்டிய தேவை அரசாங்கத்திற்கு வரின் ஜே.வி.பி மீது அதற்கான பழியைப் போட்டுவிட முடியும். நெருக்கடிக்கு மத்தியில் சமாதானத்திற்கு நெகிழ்ந்து கொடுத்த தலைவி என்ற பெயரைப் பெற்றுக்கொள்ளும் இது

மும் அளிக்கப்போவதில்லை என்பதைக் கட்டியும் கூற ஏற்கனவே பல சம்பவங்கள் நடந்துவிட்டன.

பொதுக்கட்டமைப்பால் ஜே.வி.பிக்கு இலாபமில்லை. தவிரவும் சமாதானத்தின் வழக்கும் அரசியலில் இருபெரும் கட்சிகளும் ஈடுபட வேண்டியிருக்க ஜே.வி.பி தீவிர இனவாதத்திற்கு தலைமை வகிக்க முடிவதுதான் அதன் கவர்ச்சியே. கடந்த தேர்தல் மூலம் கெல உறுமய இனவாதத்தை ஒரு வக்கிர வடிவிலான கோசங்கள் மூலம் கவர முயன்றது. இது ஜே.வி.பியின் கவர்ச்சியின் எல்லையைச் சுருக்கிகின்றது. பொதுக்கட்டமைப்பில் கைச்சாத்தாக கூட்டணியில் உள்ளிருந்தால் தீவிர இனவாதத் தலைமைக் கவர்ச்சி ஜே.வி.பியிடமிருந்து கெல உறுமயவிடம் சென்றுவிடும். அதேநேரம் அரசாங்கம் உள்ளவட்டத்துள் விட்டுவைக்கப் போவதுமில்லை. எனவே வெளியேறி எதிர்க்கடி முடிவு செய்தது. தன் கவர்ச்சியைக்

உதவும். எனவே ஜனாதிபதி கையெழுத்திட்டார்.

ஜ.தே.கவைப் பொறுத்தவரை ஜனாதிபதித் தேர்தலை வெல்வதென்றே குறிக்கோள். இருகட்சி ஆட்சி மரபைக் கொண்டிருந்த இலங்கையில்

காக்க வைக்கப்பட்டது.

ஜ.தே.கவைப் பொறுத்தவரை பொதுக்கட்டமைப்பால் சிங்கள மக்கள் சீற்றமடைந்தால் அரசாங்கத்தின் மீது பழியைப் போட்டுவிடலாம். நடமுறைப்படுத்தாமல் தமிழ்மக்கள் சீற்றமடைந்தா

ஜனாதிபதித் தேர்தல் முறைமை சிறுபான்மை வாக்காளர்களில் வேட்பாளரைத் தங்கி நிற்கவைத்துவிட்டது. எனவே சிறுபான்மை இனத்தைப் பகைக்காமல் இருப்பதே ஜ.தே.கவிற்கு நலம். அதேநேரம் பெரும்பான்மையினம் தமிழருக் கெதையும் கொடுத்துவிட்டதாகத் தன்மீது சீற்றமுறவும் கூடாது. ஜ.தே.க மெளனமாகவிருந்து இதைச் சாதிக்கின்றது. எதிர்க்கட்சி பொதுக் கட்டமைப்பை எதிர்க்கவில்லை என்ற புதிர் அது ஒத்துழைப்பதாக விளங்கப்பட்டு

லும் அரசாங்கத்தின் மீது பழியைப் போட்டுவிடலாம்.

அரசாங்கத்தைப் பொறுத்தவரை கட்டமைப்பால் சிங்கள மக்கள் சீற்றமடைந்தால் அதை நடைமுறைப்படுத்தாமல் விட்டு சர்வதேசத்திற்கும் தமிழருக்கும் ஜே.வி.பிமீது பழியைப் போட்டுக் காட்டிவிடலாம்.

ஜே.வி.பியைப் பொறுத்தவரை தமிழ்மக்கள் அதன் தளமல்ல. சிங்கள மக்களை கொதிப்படியை வைத்து அரசாங்கத்தின் மீது பழியைப்போட்டு தன்னைக் கதாநாயகனாக்கிக் கொள்ளலாம். தன் கவர்ச்சியை விரித்துக் கொள்ளலாம்.

பொதுக்கட்டமைப்பு தமிழரின் பெயரால் வந்ததேயன்றி தமிழருக்காக வந்ததல்ல. தமிழர்களுக்காக எதிர்க்கட்சியால் ஆதரிக்கப்பட்டதுமல்ல அன்றி சிங்களவர்களுக்காக ஜே.வி.பியால் எதிர்க்கப்பட்டதுமல்ல. அது அவரவர் அரசியல் தேவைகளுக்காக அரங்கேறியிருக்கிறது.

விலேறியால் என்பவர் குறிப்பிட்டார் “தொண்ணூறு சதவீத அரசியல் யார்மேல் பழிபோடுவது என்பதைத் தீர்மானிப்பதாகும்.”

ஈங்கள் அரசியல் தொடர்ந்தும் பால்படத்திலேயே நிற்கின்றது. அதன் இனவாதக் கண்ணோட்டத்தின் விளைவாய் கடந்த அரை நூற்றாண்டிற்கும் மேலாய் அது தொடர்ந்தும் பால்படத்தின் முதலாம் அத்தியாயத்தைப் புரட்டிக்கொண்டிருக்கிறது. சென்னை எப்பொழுதும் இடதுசாரிச் சிறுபிள்ளைத்தனத்தை கண்டித்தார். ஜே.வி.பி.யும் இருப்பது இனவாதச் சிறுபிள்ளைத்தனமாகும். மொத்தத்தில் சிங்கள அரசியல்வாதிகள்

சேர்ந்தவர் பிரதமராய் வந்தபோதிலும் அவரும் அல்லொப்பந்தத்தை நிராகரிக்கவில்லை. ஐ.தே.கட்சியைச் சேர்ந்த பிரதமர், சுதந்திரக் கட்சியைச் சேர்ந்த பிரதமர், சுதந்திரக் கட்சியைச் சேர்ந்த ஜனாதிபதி ஆகிய மூவரின் கீழும் அந்தப் புரிந்துணர்வு ஒப்பந்தம் தொடர்ந்து நடைமுறைக்குள்ளாகி விட்டது. சுதந்திரக்கட்சி தலைமையிலான கூட்டரசாங்கத்தில் ஜே.வி.பி ஒரு பிரதான அணியாய் இருக்கையிலும் அந்த ஒப்பந்தம் நடைமுறை

அரசியலில் இது பெரிதும் பேசப்படுவதன் அர்த்தமென்ன? ஜே.வி.பி யினர் ஏன் இதனை அதிகம் முன்னிறுத்துகின்றனர்? “ஏதாவது ஒன்றைப்பற்றி அதிகம் கதைப்பவரிடம் ஏதோ பிரச்சினை இருக்கின்றது” என்று சொல்வார்கள். சமூகத்தில் மேன்மையானது, தாய்மையானது என்று காணப்படும் ஒன்றில் பிடித்துத் தொங்கிக்கொண்டு நிற்பது அச்சமூகத்தின் கவனத்தைப் பெறுவதற்கான முக்கியமான ஒரு வழி

யில் கனாமி நிவாரணப் பணிக்கான கட்டமைப்பு விவகாரங்கள் எதுவும் பொருட்படுத்தப்படக்கூடிய ஒரு கமையான விடயமல்ல. அந்தளவிற்கு அரசியல் அர்த்தத்தில் மிகச்சிறிய விவகாரமான ஒரு நிவாரணக் கட்டமைப்பைச் சிங்கள அரசியல் இவ்வளவிற்குப் பெரிதுபடுத்த முடிகின்றதென்றால் சிங்கள அரசுடன் தமிழ்மக்கள் தமது உரிமையைச் சமாதான வழியில் அடைய இடமில்லை என்பதே தெளிவாகின்

இலங்கை இராணுவத்தை மட்டுமன்றி இந்திய மற்றும் வெளிநாட்டு இராணுவ பலங்களையும் எதிர்த்து முன்னேறி வருகின்றமை ஜே.வி.பி யினரின் மனதில் கையாலாகாத தனத்தின் விளைவாக எரிச்சலை ஏற்படுத்தியுள்ளது. ஜே.வி.பி.யினரிடமுள்ள இத்தகைய மனச்சிக்கல் பற்றிய கருத்தை என்னிடம் கூறியவர் ஒரு சிங்களப் புத்திஜீவியாவார். அதுவும் ஜே.வி.பி கிளர்ச்சியில் பங்கெடுத்துச் சிறைசென்றிருந்த

உரிமையின்யால் பொருட்டற்ற சுனாமிக் கட்டமைப்பும் இறைமை பற்றிய கூக்குரலும்

களில் இடதுசாரிகளாயினும் சரி வலதுசாரிகளாயினும் சரி அவர்களிடம் இனவாதச் சிறுபிள்ளைத்தனம் உண்டு. ஜே.வி.பியைப் பொறுத்த வரையில் அவர்கள் இடதுசாரிச் சந்தர்ப்பவாத இனவாதச் சிறுபிள்ளைத் தனத்தைக் கொண்டவர்களாவர்.

கனாமி நிவாரணப் பணிக்கான நிர்வாகக் கட்டமைப்பை விடுதலைப் புலிகளுடன் சேர்ந்து மேற்கொள்வதானது சிறிலங்காவின் “இறைமையை” தாரைவார்த்துக் கொடுக்கும் செயலாகுமென தம்மைத் “தேசபக்தர்கள்” என அழைக்கும் சிங்கள இனவாதிகள் ஒங்கிக் குரலெழுப்புகின்றனர்.

யில்தான் இருந்துள்ளது. அப்படியாயின் நடைமுறையில் அவர்கள் கூறும் “இறைமை” பிரச்சினையை அவர்கள் தாண்டி வெகுதூரம் வந்துவிட்டார்கள். எனவே அவர்கள் கனாமி நிவாரணப்பணி விவகாரத்தில் “இறைமை” பற்றிக் கூறுவதெல்லாம் சிறுபிள்ளைத் தனமானதும், சந்தர்ப்பவாதம் நிறைந்ததுமாகும். இது விவகாரத்தில் வரலாறு போதித்துள்ள

றது. ஆதலால் சுனாமிப் பிரச்சினையைச் சிங்கள அரசியல் கட்சிகளுக்குடையிலான பிரச்சினையின் வெளிப்பாடாகவே நாம் புரிந்து கொள்ள முடிகின்றது. இந்த வகையில் சிங்களக்கட்சி அரசியலானது எத்தகைய பிரச்சினையையும் இனவாதமாக்கி, தம்மத்தியிலான பிரச்சினைகளுக்குத் தீவிரமும் களமாகத் தமிழ்பேசும் மக்களை ஆக்கி அதில் தமது நலன்களை ஈட்ட முனைகின்றது. அவர்களின் கையில் மிகவும்

ஒருவராவார். கருவிலேயே சிதைந்து போன ஜே.வி.பியின் ஆயுதப் போராட்டம் ஒருபுறமும் உள்ளூர் ஆயுதங்களுடன் தொடங்கி தரைப்படை, கடற்படை, விமானப்படை, புலனாய்வுப்படையென பெரும் பணக்கட்டமைப்புக்களுடன் வளர்ந்து, தங்களுக்குக்கூட்டுப்பாட்டுப் பிரதேசங்களை வைத்துக்கொண்டு அரசுடன் சமதையாக ஒப்பந்தம் செய்யும் நிலைக்கு புலிகள் வளர்ந்திருப்பதை ஜே.வி.பியினரால் பொறுக்க முடியவில்லை. இங்கு கவனிக்கவேண்டிய விடயம் என்ன வெனில் பொறாமைபும், இயலாமை

- சாரணன் -

புரிந்துணர்வு ஒப்பந்தம் கைச்சாத்தப்பட்டு கையெழுத்திடப்பட்டபோது...

ஓர் அரசின் இறைமை என்பது முதலாவது அர்த்தத்தில் அரச இயந்திரத்தின் பிரதான கருவியாகிய இராணுவத்தில் தக்கவைக்கப்படுகின்றது. அதன்படி பாக்கைப்பில் 2002ஆம் ஆண்டு சிறிலங்காப் பிரதமரும் தமிழீழத் தேசியத் தலைவரும் இணைந்து கைச்சாத்திட்ட புரிந்துணர்வு ஒப்பந்தம் முதலாவது அர்த்தத்தில் ஓர் இராணுவ ஒப்பந்தமேயாகும். ஆதலால் அல்லொப்பந்தத்தை மேற்படி சிங்கள “தேசபக்தர்களின்” கோணத்திலிருந்து பார்க்கும் சிறிலங்கா அரசு தனது இறைமையைப் பெரிதும் இழந்த ஒப்பந்தமாகும். அது, இறைமை பற்றிய மேற்படி “தேசபக்தர்களின்” விளக்கத்தை நாம் ஏற்கவில்லை. அவர்கள் இறைமை என்று கருதுவது தமிழ்பேசும் மக்கள் மீது ஆதிக்கம் புரிவதற்கும் ஒருக்குறைய செய்வதற்குமான அதிகாரத்தைத் தான். ஆனால் அவர்கள் கூறும் “இறைமை” பற்றிய கோட்பாட்டை நாம் இங்கு ஒரு வாதத்திற்காக எடுத்துக்கொள்ளோம்.

உண்மையை மதிப்பீடு செய்தல் அவசியம். சிங்கள இனவாதிகளின் விருப்பு வெறுப்புக்களைக் கடந்து அவர்களின் கருத்துலகை உடைத்துக் கொண்டு வரலாறு நடைமுறையர்த்தத்தில் மேற்படி அரங்கினுள் நுழைந்துவிட்டது. அந்த நிலைக்கு உண்மையில் வரலாறு வந்துவிட்டதென்பது தமிழீழப் போராட்டத்தின்

யாகும். ஆதலால் “இறைமை” எனும் பதத்தில் அவர்கள் பிடித்துத் தொங்கிக்கின்றனர். இந்தப் பதத்தைக் கருவியாக ஏந்தி அவர்கள் தமது சொந்தக் கட்சி அரசியல் நடைத்துகிறார்கள். உண்மையில் சுதந்திரக்கட்சி - ஜே.வி.பி அரசியல் போட்டி தமிழ் மக்களின் பெயரால் நிகழ்கின்றது. அவர்கள் தங்களது சொந்த அரசி

பாடமாகப் போய்விட்ட அகரவரிசை அரசியலாக இனவாதமுள்ளது. மேற்படி விடயம்தான் அடிப்படையானதென்பதுடன் இத்தனை ஜே.வி.பியினர் எதிர்ப்பதற்கு இன்னுமொரு காரணமும் உண்டு. அது ஓர் உள்விவயல் காரணியாகும். அவர்கள் தமிழ்முள்ள உள்விவயல் சார்ந்த மனச்

யும், மனச்சிக்கலும் இனவாதமாக வடிவம் பெறுகின்றது என்பதுதான். இந்தவகையில் சிங்கள அரசியற் சக்திகளின் பக்கத்தில் எழும் ஏந்தலை ஜே.வி.பியினர் எதிர்ப்பது, உள்விவயல் சார்ந்த, பொருளாதாரம் சார்ந்த பிரச்சினைகளும் இனவாதமாய் உருத்திரை முடிகின்றது.

தாக்குதல் வேண்டாம் என்று கோரும் விடுதலைப்புலிகளுடனான அந்த ஒப்பந்தத்தின் மீது கைச்சாத்திட்டவர்கள் சிறிலங்காவின் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதமராவார். அப்படி அந்தப் பிரதமர் கையெழுத்திட்டபோது சிறிலங்காவின் நாடாளுமன்றம் அதனை எதிர்க்கவில்லை. நிறைவேற்றத்திற்கான கொண்ட ஜனாதிபதி அதனைக் கீழ்த்தெரியுபவ மில்லை. கைச்சாத்திட்ட ஐ.தே.கட்சியைச் சேர்ந்த பிரதமருக்குப் பதிலாக பின்பு சுதந்திரக் கட்சியைச்

ஓர் அரசின் இறைமை என்பது முதலாவது அர்த்தத்தில் அரச இயந்திரத்தின் பிரதான கருவியாகிய இராணுவத்தில் தக்கவைக்கப்படுகின்றது. அதன்படி பாக்கைப்பில் 2002ஆம் ஆண்டு சிறிலங்காப் பிரதமரும் தமிழீழத் தேசியத் தலைவரும் இணைந்து கைச்சாத்திட்ட புரிந்துணர்வு ஒப்பந்தம் முதலாவது அர்த்தத்தில் ஓர் இராணுவ ஒப்பந்தமேயாகும். ஆதலால் அல்லொப்பந்தத்தை மேற்படி சிங்கள “தேசபக்தர்களின்” கோணத்திலிருந்து பார்க்கும் சிறிலங்கா அரசு தனது இறைமையைப் பெரிதும் இழந்த ஒப்பந்தமாகும். அது, இறைமை பற்றிய மேற்படி “தேசபக்தர்களின்” விளக்கத்தை நாம் ஏற்கவில்லை. அவர்கள் இறைமை என்று கருதுவது தமிழ்பேசும் மக்கள் மீது ஆதிக்கம் புரிவதற்கும் ஒருக்குறைய செய்வதற்குமான அதிகாரத்தைத் தான். ஆனால் அவர்கள் கூறும் “இறைமை” பற்றிய கோட்பாட்டை நாம் இங்கு ஒரு வாதத்திற்காக எடுத்துக்கொள்ளோம்.

யல் பதவிப் போட்டிகளுக்குக் கனாமி யால் தாக்குதல் அப்பாவித் தமிழ்பேசும் மக்களைக் களமாகக்கி கொண்டார்கள். இப்படி மிகவும் மனிதாபிமானம் நிறைந்ததும் இன, மட, மொழி பேதங்களுக்கு அப்பா வானதுமான இச் சுனாமி நிவாரணப் பணிகளையே அவர்களால் ஓர் இனவாதமாகக் முடிக்கின்றதென்றால் தமிழ்பேசும் மக்களின் உரிமை விவகாரங்களை அவர்கள் எப்படி அணுகும் போகின்றார்கள் என்பது தெளிவாகத் தெரிகின்றது. தமிழ்பேசும் மக்களின் உரிமை விவகாரத்தின் ஒப்புகை

சிக்கலுக்குத் தமிழ்மக்களைப் பரி யிட விருப்புகிறார்கள். அதுவது நவீன இலங்கையின் வரலாற்றில் அரசைக் கைப்பற்றுவுதற்கான ஆயுதம் தாங்கிய போராட்டத்தை முதலில் தொடங்கியவர்கள். அவ்வாறு அவர்கள் முயன்ற முதலாவது ஆயுதம் தாங்கிய கிளர்ச்சியில் 1971ஆம் ஆண்டு படுதோல்வியைத் தழுவிக்கொண்டனர். பின்னர் பின்னும் இன்னடாம் தடவையாக 1987 - 1989 காலப்பகுதியில் மேற்கொண்ட ஆயுதம் தாங்கிய கிளர்ச்சியும் வேரோடு நசிக்கப்பட்டுவிட்டது. அப்படி இருக்கையில் விடுதலைப்புலிகள்

பணிக்கொண்ட சிங்கள அரசியலில் இருந்து தமிழ்மக்கள் தமது விட்டுக் கொடுக்க முடியாத உரிமைகளைச் சமாதான வழிகளில் அடைய வாப்படுக்கப் போவதில்லை. கனாமிப் பணிக்கான கட்டமைப்பை நிறைவேற்றுவதென்பது மிக அற்பமான தும் நிவாரணத்திற்கான ஒரு திட்ட நிறைவேற்று ஏற்பாட்டே தவிர வேறில்லை. இப்படிப்பட்ட ஒரு சிறிய விடயமே மிகவும் நெருக்கடி நிறைந்த பூதகாரமான ஒரு பாதைக் கூடாகத்தான் வருகின்றதென்றால் உரிமை விவகாரத்தில் தமிழர் இலாகாத்த கிளியும் இருந்த முடியாது. கனாமிக் கட்டமைப்பானது “பிரதேச சமையக்கு இருக்கும் அதிகாரத்தைக்கூடக் கொண்டுருக்க வில்லை” என கண்பு மக்களுடனான தனது தொலைக்காட்சி உரையில் ஜனாதிபதி கூறியுள்ளார். உண்மை இப்படியிருக்க இக்கட்டமைப்பை ஒரு பெரும் சாதனையாகச் சித்தரித்துக் காட்டும் துயர் சிங்கள அரசியலில் அரங்கேறுகின்றது. எமது பிரச்சினையின் பாரதூரமான அளவையும் இலகுவில் கடந்திட்டுமுடியாத தடைகளையும் கோடிக்காட்டும் ஒரு விடயமாகவே இச்சிறு கனாமிக் கட்டமைப்பு காட்சியளிக்கின்றது.

“எதிரியால் ஆக்கிரமிக்கப்பட்டிருக்கும் எமது மண்ணை முதலில் மீட்டெடுப்பது இன்றைய வரலாற்றின் தேவை. இந்த வரலாற்று நிர்ப்பந்தத்தை நாம் அசட்டை செய்யமுடியாது.”

- தமிழீழ தேசியத் தலைவர் மேதகு வே.பிரபாகரன் அவர்கள் -

சிறிலங்கா அரசியல் சாசனம் புத்த மதத்திற்கு முன்னுரிமை வழங்குகிறது. 1978ஆம் ஆண்டு நடைமுறைக்கு வந்த இன்றைய அரசியல் சாசனத்தின் சரத்து 9 புத்தமதத்தை ஆதிக்க நிலையில் வைத்துள்ளது. பிற மதங்களுக்கு யாதொரு உரிமைமயம் வழங்கப்படவில்லை. இதன் காரணமாக “ஒற்றை மதச் சார்புள்ள நாடு” என்று சிறிலங்கா வகைப்படுத்தப்படுகிறது. அதே சாசனத்தின் 10, 14(1)(e) சரத்துக்

றது. இனப்பிரச்சினை புத்தாசிரம வளர்ச்சி காண்பதற்கும் தீர்க்கப்பட முடியாத தாரம் அது சென்றுவிட்டதற்கும் புத்த தரவிகள் எல்லாவகைச் சமாதான முன்னெடுப்புக்களுக்கும் காட்டும் கடும்தீர்மானம் இந்நாட்டின் தனி நிகழ்ச்சியாகப் பார்க்கப்படுகின்றது. சுதந்திரத்திற்குப் பின்பு தோன்றிய வன்முறைகள் 1956இல் நிறைவேறிய தனிச் சிங்களச் சட்டத்துடன் ஆரம்பிக்கின்றன. தமிழகம் உரிய இடம் கொடுக்கும் நோக்கில் செய்யப்

வானில் புறந்தவாறு சில தேரர்கள் வந்தடைகின்றனர். உயிர்க்கொலையை வெறுத்த தொகுக்கும் புத்த மதத்தைச் சேர்ந்த இவர்கள் பாவமன்னிப்பு வழங்குகின்றார்கள். மகாவம்சம் கி.பி 6ஆம் நூற்றாண்டில் முற்றுப்பெற்ற மதநூல். 1956இல் எழுதப்பட்ட பௌத்தமத வரலாறு என்ற நூலின் ஆசிரியரான புத்த மதத்தறவி பிக்கு நாகுல மேற்கூறிய துட்டகெமுனு தொடர்பான நிகழ்ச்சி பற்றி என்ன சொல்கிறார் தெரியுமா?

“இளம் காமினியின் கொடியின்கீழ் முழுச் சிங்கள இனமும் அணிதிரண்டது. சிங்களவர்கள் மத்தியில் தேசியம் அப்போது ஆரம்பித்தது. ஆரோக்கியமான இளம் இரத்தமுடைய புதிய இனம் புத்தமதத்தின்

இந்த அதிகாரி பங்குபற்றியவர். 2004ஆம் ஆண்டு வெளிவந்த இவருடைய நூலில் “சென்ற காலத்தில் துட்டகெமுனு நடத்திய ஒப்பீசென் விஜித்தபுர போர் நடவடிக்கைக்குப் பின்பு மிகவும் விஞ்ஞானவாதம் நடத்தப்பட்ட போர் நடவடிக்கையாக ஒப்பீசென் வடமராட்சி லிப்பீசென் கொடுக்கப்பட்டது” என்ற வியப்பான செய்தி காணப்படுகிறது. இந்த அதிகாரி கெமுனுவாட்சி பட்டையணியைச் சேர்ந்தவர். (VADAMARADCHI LIBERATION OPERATION AND NORTHERN BATTLES BY CAPTAIN THILAK SENANAYAKE. 2004)

வன்முறைக்கும் வன்முறையைத் தூண்டும் கோட்பாடுகளுக்கும் காத்திரமான

புத்தர் சிலையும்

களுக்கு அமைவாகப் புத்த மதத்தின் முதன்மையைப் பேணும் பொறுப்பை அரசுமீது சரத்து 9 சுமத்துகிறது. சரத்து 10 கூறுவது யாதெனில் “ஒவ்வொரு தனி மனிதனுக்கும் கருத்துச் சுதந்திரம், மனச்சாட்சி மற்றும் மதச் சுதந்திரம் இருப்பதாகவும் தான் விரும்பிய மதத்தைக் கடைப்பிடிப்பதற்கும் தனது மத நம்பிக்கைக்கு அமைவாக தெரிவுசெய்வதற்கும் உரித்து உண்டு” சரத்து 14(1)(e) தனியாகவோ பிறருடன் ஒன்றிணைந்தோ, பகிரங்கமாகவோ அல்லது பிரத்தியேகமாகவோ மத அனுஷ்டானங்களைச் செய்வதற்கும் மதபோதனை செய்வதற்குமான உரித்துக்களை வழங்குகின்றது. பெயரளவில் 10, 14(1)(e) என்பன சரத்து 9 மீது கட்டுப்பாட்டை செலுத்துவது போன்ற தோற்றப்பாடு இருப்பினும் நடைமுறை வித்தியாசமாக இருக்கிறது. சிறிலங்காவின் தேசிய மதம் புத்தமதம் என்பது எதுவிதத்திலும் மறுக்க முடியாத உண்மை.

திருமலை மணிக்கூட்டுச் சந்திக்கருகில் புத்தாசிரம நிறுவப்பட்டுள்ள புத்தர் சிலை

அண்மைக் காலத்தில் சிறிலங்கா அதிபுயர் நீதிமன்றம் வழங்கிய இரு முக்கிய தீர்ப்புக்கள் “புத்த சாசனத்தின் மேலாதிக் கத்தையும் அதைப் பாதுகாக்கவேண்டிய அரசின் பொறுப்பையும்” வலியுறுத்துவதோடு பிற மதத்தினரின் குறிப்பாக கிறிஸ்தவ மதத்தினரின் “மதப் பிரசாரம்” செய்யும் உரித்தையும் மறுக்கின்றன. மேற்கூறிய சரத்துக்கள் 10, 14(1)(e) ஆகியவற்றில் பிரசாரம் செய்யும் உரித்து (PROPAGATE) வழங்கப்படவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. பிரசாரம் செய்து மதமாற்றம் செய்யும் உரித்து கிறிஸ்தவ மதத்தின் ஒன்றிணைந்ததாகவும் அதை மறுப்பது ஒரு பாரிய உரிமை மறுப்பு என்றும் வாதிடப்படுகிறது. சிறிலங்கா அதிபுயர் நீதிமன்றத்தின் நிலைப்பாடு என்னவென்றால் சரத்து 9 வழங்கும் உரித்திற்கு அமைவாக புத்தசாசனத்தைப் பாதுகாத்து ஆதரிப்பதோடு அரசு பிற மதங்களின் விரிவைத் தடுக்கும் விதத்தில் செயற்படவேண்டும் என்பதாகும். சிறியபான்மை இன, மத, மொழியினரின் உச்ச உரிமைப் பாதுகாவுவனாக இந்தியாவின் உச்ச நீதிமன்றம் செயற்படும் இவ்வகையிலே சிறிலங்கா அதிபுயர் நீதிமன்றம் பெரும் பான்மையினரின் உரித்தையும் பாதுகாப்பதில் தீவிரமாகச் செயற்படுகின்றது. 1978ஆம் ஆண்டுச் சாதனத்தின் மிகவும் பிற்போக்கான சரத்துக்களின் சரத்து 9 முதலில் வகிக்கிறது. மேற்கூறிய சரத்து 9 வெளிப்படுத்தும் பௌத்த அடிப்படையான சிந்தனை மகாவம்ச காலத்தில் இருந்து தொடரும் நச்சுக் கருத்தாகும். சிங்கள - பௌத்தம் என்று வழங்கும் மதத் தீவிரவாதம் இத்தீவில் தோன்றுவதற்கும் இது காரணமாக அமைகி

பட்ட பண்டா - செல்வா ஒப்பந்தம் புத்த பிக்குகளின் நேரடித் தலையீட்டினால் கைவிடப்பட்டது. இந்த ஒப்பந்தம் இவ்வாறு ஒருதலைப் பட்சமாக பிரதமர் பண்டார நாயக்காவால் கிழிக்கப்பட்டதிருந்தால் இன்றும் நாடு இரண்டுபடவேண்டிய அவசியம் இல்லை யென்று பார்வையாளர்கள் தெரிவிக்கின்றனர். தனிச் சிங்களச் சட்டமும் தமிழர்களின் செய்யப்பட்டாதிருக்கும் அதிகாரப் பகிர்வும் நாட்டின் சீரழிவுக்குக் காரணமாக இருப்பதற்குத் தடுக்கின்றன.

1948இற்குப் பின் திட்டமிட்ட சிங்களக் குடியேற்றத்தினால் கிழக்கு மாகாணத்தில் 7000சதுர கிலோமீற்றரையும் வடக்கில் 600சதுர கிலோமீற்றரையும் அரசு ஆக்கிரமித்துள்ளது. காலத்திற்குக் காலம் அரசு நடத்தும் ‘எல்லை மீள்வரைவு’ (BOUNDARY DEMAR-CATION) சிங்களவர் குடியேறிய தமிழர் மண்ணை சிங்கள மாகாணங்களுடன் இணைக்கும் நோக்கைக் கொண்டது.

“மனிதர்கள் தமது வரலாற்றைத் தாமே உருவாக்குகின்றனர், ஆனால் தாம் விரும்பியவாறு அதைச் செய்ய அவர்களால் முடிவதில்லை, தங்களால் தெரிவுசெய்யப்பட்ட இலக்கில் அவர்களால் செய்ய முடிவதில்லை. கடந்த காலத்தில் இருந்து தொடரும் சூழலில் இருந்துதான் மனிதர்கள் தமது வரலாற்றை உருவாக்குகின்றார்கள்” என்கிறார் கார்ல்மர்க்ஸ் (EIGHTEENTH BRUMAIRE OF LOVIS BONAPARTE KARL MARX) மகாவம்சத்தின் கதாநாயகன் துட்டகெமுனு பல்லாயிரம் தமிழர்களைக் கொன்றொழித்தபின் தான் நடத்திய படு கொலைகள் பற்றிச் சிந்தித்து சோகத்தில் ஆழ்ந்தபோது அவனைத் தேற்றுவதற்கு

வழிநடத்தலில் உருவாகியது. மத அடிப்படையிலான அந்த அரசின் தேசியம், கிட்டத்தட்ட ஒரு தீவிரவாதம் போன்று சிங்கள சமுதாயத்தைத் தட்டியெழுப்பியது. இந்தச் சூழலில் ஒரு புத்த மதத்தைச் சேராதவன் மனித குலத்தைச் சேர்ந்தவனாக கணிப்பிடப்பட்ட முடியாது” (A HISTORY OF BUDDHISM IN CEYLON, THE ANURADHAPURA PERIOD BY BHIKKU RAHULA M.D GUNASENA PUBLICATION, COLOMBO 1956)

வழிநடத்தலில் உருவாகியது. மத அடிப்படையிலான அந்த அரசின் தேசியம், கிட்டத்தட்ட ஒரு தீவிரவாதம் போன்று சிங்கள சமுதாயத்தைத் தட்டியெழுப்பியது. இந்தச் சூழலில் ஒரு புத்த மதத்தைச் சேராதவன் மனித குலத்தைச் சேர்ந்தவனாக கணிப்பிடப்பட்ட முடியாது” (A HISTORY OF BUDDHISM IN CEYLON, THE ANURADHAPURA PERIOD BY BHIKKU RAHULA M.D GUNASENA PUBLICATION, COLOMBO 1956)

மாற்றியாக புத்தமதக் கோட்பாடுகள் இடம்பெறுகின்றன என்கிறார் பங்கஜ் மிஷ்ரா. (AN END TO SUFFERING THE BUDDHA IN THE WORLD BY PANKAJ MISHRA, 2005) முற்று முழுதாகச் சாந்தி சமாதானம் என்பவற்றை முன்னெடுக்கும் புத்தமதக் கோட்பாடுகள் மகாத்மா காந்தி, நெல்சன் மண்டேலா போன்றோர் சிந்தனை மீது பெரும் பாதிப்பை ஏற்படுத்தியுள்ளதாக மிஷ்ரா சுட்டிக்காட்டுகிறார். இந்திய வரலாற்றின் மிகப்பெரிய இந்தியன் என்றும் கௌதம புத்தரை, ஜவகர்லால் நேரு வர்ணிக்கிறார். இத்தனை சிறப்பு மிக்க பரமஞானி சிறிலங்காவில் பட்டம்பாட்டை நினைக்கும்போது துயரமாக இருக்கிறது. உயிர்க்கொலை செய்வோருக்கு மன்னிப்பு வழங்கும் தாண்டுகருவியாகவும், வன்முறையைத்

தூண்டுபவர்களும், இனங்களுக்கிடையிலான அமைதிக்குத் தடைக்கல்லாகவும் இத்தீவின் புத்தபிக்குகள் ஆரம்ப காலத்தொட்டு இடம்பெறுகின்றனர்.

புத்தரின் போதனைகள் மிகவும் சுருக்கமானவை. ஆசைகள் துன்பத்திற்குக் காரணமாகின்றன. ஆசைகளைத் துறந்தவன் விடுதலை பெறுகிறான். நன்கு வேயப்பட்டாத வீட்டுக் கூரையிலுள்ள துவாரத்தினூடாக மழைநீர் உள்ளுணைவதுபோல ஜம்புலனை அடக்காதவரிடம் தீயசெயல்கள் குடி கொள்கின்றன. கோபம், பேராசை, தீய நடத்தை என்பவற்றைத் துறந்தவனே தருவி. கொல்லாமை அல்லாதைய மிகப்பெரிய நற்செயல். கி.பி 563இல் பிறந்து தனது 80வது வயதில் இறந்த கௌதம காலத்தால் அழியாத மதபோதனைகளையும் வாழ்க்கை முறைகளையும் விட்டுச்சென்றார். பிக்குகள் என்போர் தமக்கென வாழாதவர்கள். உலகின் ஐந்து மிகப்பெரிய மதங்களில் ஒன்றாக காலத்தமது கணிப்பிடப்படுகிறது. சிங்கள - பௌத்தம் என்று ஒன்றுமே கிடையாது. ஆனால் அப்படி இருப்பதாக சிறிலங்கா மதவாதிகள் கூறுகின்றனர். 2200 வருடங்களுக்கு முன் சிறிலங்காவுக்கு இந்தியாவிலிருந்து பௌத்தமதம் கொண்டுவரப்பட்டதாக வரலாறு கூறுகின்றது.

புத்த சங்கத்தின் பாரிய குழ்ச்சி பற்றி சிங்கள பேரினவாதத்தின் வரலாக ஒலிக்கும் திவ்யின் சிங்களப் புத்திரிகை தனது 26 பிப்பிரவரி, 1998ஆம் திகதி இதழில் விரிவாகக் குறிப்பிடுகின்றது. பாலியல் லஸ்ஸுறவுக்கு உட்படுத்தியபின் பெண்களைக் கொலைசெய்யும் பிக்குகள் தொடக்கம், வழிப்பறியில் ஈடுபடுவோர் உள்ளடங்கலாக புத்த சின்னங்களைத் திருட்டுத்தனமாக விற்பனை செய்யும் புத்தபிக்குகள் வரையிலானோர் வரலாற்றை விராவாரியாக எல்லாவல மொதாந்த என்பவர் எழுதியுள்ளார். இதுபற்றிக்

குறிப்பிடும் ஜனவரி 22, 1999ஆம் நாள் ஜலண்ட் பத்திரிகை "பிக்கு தர்மத்திற்கு உட்படாத ஆயிரக்கணக்கான இதுபோன்ற சம்பவங்கள் பத்திரிகை வாயிலாக வெளி வருகின்றன" என்று தெரிவித்துள்ளது.

அரசியல் ஈடுபாடு புத்த சங்கத்தின் விழ்ச்சிக்கு முக்கிய காரணமாக அடையாளம் காணப்படுகிறது. பெரும் எண்ணிக்கையில் தமிழர்களைக் கொலைசெய்த துட்கெழு னுவை "மதத்திற்காகக் கொலைசெய்வது பாவமில்லை" என்று தேற்றிய புத்தபிக்குகள் புத்த மதத்தைச் சிதைத்த முதற் குற்றவாளிகளாகக் காணப்படுகின்றனர். பரிநிவாரணம் அடையமுன்பு "தனது தத்துவ போதனைகள் 500 வருடங்கள் மாத்திரம் நிலைக்கும்" என்று புத்தர் கூறியதாக ஒரு பாரம்பரியச் செய்தி உண்டு. தேசிய சங்கக் கவுன்சில் (NATIONAL SANGHA COUNCIL) என்ற அமைப்பை உருவாக்கிய மதுலுவாவே சோபிததேரர் சிங்கள - பௌத்த மோலாதிக் கத்தை முன்னெடுப்பதோடு, இந்தக்களுக்கும்கிறிஸ்தவர்களுக்கும் இத்தீவில் இடமில்லை என்ற கருத்தை முன்வைத்தார். தனது உயிரை எடுப்பது புத்ததர்மம் ஆகாது என்று தெரிந்தும் ஜாதிசெல்ல உறுமய பாராளுமன்ற உறுப்பினர் ஒவ்வோர் சோபித தேரர் அண்மையில் சாகும்வரை உண்ணா விரதம் இருந்துள்ளார். நான்கு புத்தமத பீடங்களின் தலைவர்கள் இவருடைய உயிரைக் காப்பாற்ற எடுத்த முயற்சிகள் தான் இன்றும் வேதனையானது.

சிங்கள மக்களின் வரலாற்று நூலான மகாவம்சத்தை மொழிபெயர்த்த வில்ஹெம் கெய்க் (WILHEM GEIGER) பின்வருமாறு மகாவம்சம் பற்றிக் கூறுகிறார். "அதில் என்ன சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது என்பதைவிட என்ன சொல்லப்படாமல் மறைக்கப்பட்டிருக்கின்றது என்பதை ஆராய் வதே மிகவும் சிரமமான பணி." கெய்கர், எஸ்.தெரையிகல் போன்றோரின் ஆய்வுகளின் படி கி.பி 500இல் வந்ததாகக் கூறப்படும் விஜயன் இலங்கையின் முதல் மனிதன் அல்ல. மகாவம்சம் மறைக்க முயலும் தென்னிந்திய மெகஸ்திக் கலாசாரம் இலங்கை யில் நன்கு பரவியிருந்தது என்பதை இரு ஆய்வாளர்களும் ஏற்றுக்கொண்டுள்ளனர். பலவிதமான புதைபடிவச் சான்றுகள் இதை வெளிப்படுத்துகின்றன. பலாங்கொடை மனி தன் பற்றிய ஆய்வுகளும் பொம்பரிப்பு பிர தேசத்தில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட தொல்பொருள் சான்றுகளும் தென்னிந்தியத் தொடர்பைக் காட்டுகின்றன.

பௌத்தமதம் தழுவிய தமிழர்கள் தென்னிந்தியாவிலும் இலங்கையிலும் பெரு மளவில் வாழ்ந்திருக்கிறார்கள். இம்மதத்தின் வளர்ச்சிக்கு அருள்பணி ஆற்றியிருக்கிறார்கள் என்ற உண்மையை மகாவம்சம் கூறாமல் விட்டிருக்கின்றது. தென்னிந்திய வரலாறு களில்படி அசோகர்ச்சக்கரவர்த்தி காலத்தில் பௌத்தமதம் தென்னிந்தியாவில் பெருமள வில் பரவத்தொடங்கியது. அதன்பின் கி.மு 250இல் புத்த துறவிகள் குழுவொன்று மகிந்த தலைமையில் இலங்கை சென்றது. காவிரிப் பட்டினத்தில் இருந்து கடல் மூக்கமாக இவர்கள் இலங்கை சென்றனர். காவிரிப் பட்டினத்தில் தங்கியிருந்தபோது ஏழு புத்தவிகாரை களை மகிந்த அங்கு கட்டுவித்தான். கி.பி 2இல் எழுதப்பட்ட சிலப்பதிகாரம், மணி மெகலை ஆகியவற்றில் இதுபற்றிய குறிப்புக்கள் காணப்படுகின்றன. தேவலாம்பியதீசனின் மாமனாகிய அரித்தகர் தென்னிந்தியாவில் மகிந்த முன்னெடுத்த மதப் பணிகளுக்கு உதவினார். இவ் பெயரால் அரிதாபடி என்ற கிராமம் மதுரை மாவட்டத்தில் இன்னும் இருக்கிறது. இக்கிராமம் முன்னர் புத்தமதம் வளர்ந்த மையமாக இருந்தது. கி.பி 12வரை தென்னிந்தியாவில் பௌத்தமதம் நிலை கொண்டிருந்தது.

இரண்டாம் பராக்கிரமபாகு காலத் தில் கி.பி 1236 - 1268 தாமகீர்த்தி என்ற பாண்டியநாட்டு தமிழ்ப் புத்ததூரவி இலங்கை வந்து அனைத்தலக பௌத்த மாநாடொன்றை நடத்தினார். மகாவம்சத்தின் தொடர்ச்சியான குலவம்சம் என்ற நூலையும் தந்தவம்சம் எனும் இன்னுமோர் நூலையும் இவர் எழுதி

னார். பானிமொழியில் இருந்த திரிபீடகத்திற்கு தமிழர்களாகிய புத்தகோச தர்மாவாவும், புத்த தத்தவும் உரைக்குறிப்புக்கள் எழுதினர். சோழநாட்டைச் சேர்ந்த சங்கமித்திரா என்ற பெண் புத்ததூரவி கி.பி 4இல் இலங்கை சென்று அந்த நாட்டு அரசனை மகாயான பௌத்தத்திற்கு மதமாற்றம் செய்தார். இதன் காரணமாக மகாவிகாரை அழிக்கப்பட்டு மகாயான பௌத்தத்தின் பீடமாக அபயகிரி விகாரை தரம் உயர்த்தப்பட்டது. மகாவிகாரை - அபயகிரி பீடங்களுக்கு இடையில் முரண் பாடுகள் தோன்றியதோடு சிங்கள தமிழ் சச்சரவாகவும் மாறியது. என்றாலும் கி.பி 5ஆம் நூற்றாண்டு வரையான சோழநாட்டு புத்த தத்த அனாராதாரத்தின் மகாவிகாரைக்

பௌத்த சிங்களப் பேரினவாதம் முன்னெடுக்கும் தர்மதீயம் என்ற நச்சுக் கருத்து நாடு இரண்டுபடுவதை ஊக்குவிக்கும் என்பது அரசியல் ஆய்வாளர் முடிவு. புத்தரால் பௌத்தமதக் காவலராக நியமிக்கப்பட்டவர்கள் சிங்கள இனத்தவர்களே. இலங்கை முழுவதும் புத்தர் அருளால் சிங்களவர்களுக்குத் தரப்பட்ட புனிதபூமி என்பன தர்மதீயக் கோட்பாட்டின் முக்கிய அம்சங்களாகும். சிங்கள இனவாதத்தின் மூலப்பொருள் தர்மதீயக் கோட்பாடு. (THE DHRAMA DEEPA CONCEPT)

குப் பொறுப்பாக இருந்தார். பின்வரும் தமிழ் நூல்களில் தமிழ்பௌத்தம் பற்றிய விரிவான தகவல்களைப் படிக்கலாம். மணிமேகலை, குண்டலகேசி, திருப்புகழ், வணையாபதி, வீரசோழியம், பிம்பிசாரகதை சிங்கள பௌத்தத்திலும் பார்க்கத் தமிழ்பௌத்தம் தொன்மை வாய்ந்தது. இதை மகாவம்சம் இருட்டடிப்புச் செய்துள்ளது.

இலங்கையில் பௌத்தமதத் தோற்றம், வளர்ச்சி பற்றிய ஆய்வை மேற்கொள் றவோர் சிங்கள மக்கள் பௌத்தர்களாக முன்பே இருக்கின்ற தமிழர்கள் அதைத் தழுவி விட்டார்கள் என்பதைக் கண்டறிந்துள்ளனர். இதைக் கடுமீ பிரயத்தனம் எடுத்து மறைப் புத்திலும் வடகிழக்கில் பரவலாகக் கிடைக்கும் பௌத்த சின்னங்களைத் தம்முடையவை என்று கூறும் பௌத்த சிங்களப் பேரின வாதத்தின் போக்கு இப்போது தீவிரமடைந்

தும் கட்டளை இட்டது. 42கிராமங்களைச் சேர்ந்த 4000 தமிழ்க் குடும்பங்கள் இவ்வாறு வெளியேற்றப்பட்டனர். 1987இன் இலங்கை - இந்திய ஒப்பந்தத்தின் கீழ் இப்பகுதிக்குக் கட்டளை அதிகாரியாக வந்த கேணல் டாட்பா தமது பழைய கிராமங்களைச் சென்று பார்வையிட அவர்களுக்கு அனுமதி அளித்தார். கொக்குளாம் அம்மன் ஆலயம் உடைக் கப்பட்டிருந்தது, அதே இடத்தில் புத்தர் கோயில் கட்டப்பட்டிருந்தது. திருக்கேதில் வரத்தை பறங்கியர் இடித்துத் தள்ளியபோது அடியானின் "ஆதிகோணநாயகர்" என்ற கோயிலைத் தம்பலகாமத்தில் கட்டினார்கள். சிங்களக் குடியேற்றம் தம்பலகாமத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்டபோது இக்கோயில் கவனிப்

பாற்றிச் சிதலமடைய விடப்பட்டுள்ளது. கந்தளாயில் புத்தகோயில்கள் எழுந்துள்ளன. அண்மைக் காலமாகத் தமிழர் பிரதேசங்களில் புத்தர் சிலைகளை நாட்டும் நடைமுறை ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளது. தமிழ் - முஸ்லிம் மக்கள் பெரும்பான்மையாகவுள்ள மேற்கூறுவில் பிராந்தியத்தில் ஏழுக்கும் மேற்பட்ட புத்தர் சிலைகள் நிறுவப்பட்டுள்ளன. திருகோணமலை, மன்னார், ஒழந்தை போன்ற இடங்களிலும் புத்தர் சிலைகள் நாட்டப் பட்டுள்ளன. மன்னாரில் 16 ஏக்கர் நிலத்தை புத்தர்கோயில் அமைப்பதற்காகச் சிங்களப் படைமீனர் முட்கம்பி வேலிபோட்டு அடைத் துள்ளனர். பழமைவாய்ந்த ஒழந்தைப் பிள்ளையார் கோயில் வீதியில் புத்தர்சிலை அமைக்கப்பட்டு இராணுவத்தினர் பாதுகாப்பு வழங்கப்படுகிறது. ஒழந்தைப் பிள்ளையார் கோயில் மூடப்பட்டுள்ளது. பூசகர்கள் நடை

காலத்தில் புத்தமதச் சின்னங்களான ஞான விருட்சம் (அரசமரம்), தாமச்சக்கரம் என்பன வழிபடப்படும். மூலகை கலைப் பாரம் பரியங்களின் கூட்டாகப் புத்தர் சிலைகள் இடம்பெறுகின்றன. இன்றைய பாக்கிஸ்தானின் வட-மேற்குப் பகுதியில் அவை முதன் முதலாகத் தோன்றின. அப்போது கிரேக்க, ரோம கலைப் பாரம்பரியங்கள் வட இந்தியக் கலைவடிவங்கள் மீது ஆதிக்கம் செலுத்தின. கிரேக்க கடவுள்களின் பாணியில் புத்தரின் தலைப்பகுதி செதுக்கப்பட்டது. சிலையின் ஆடைகள் ரோமர்களின் ஆடை அணியும் பாணியில் போர்த்தப்பட்டன. வட - மேற்கு இந்தியாவில் இடம்பெற்ற கலைப் பாரம் பரியத்தை கிரேக்கோ - கந்தாரா (GRAECO - GANDHARA) பாரம்பரியம் என்பார்கள். இந்தப் பாரம்பரியத்தில் புத்தர் சிலைகள் வடிவமைக்கப்பட்டன.

புத்தர்சிலை உருவாக்கத்தில் சில மாறாத அம்சங்கள் இந்தியாவில் தோன்றின. முகம் முட்டை வடிவத்திலும், கண்கள் தாமரை மலரைப் போன்றும் இருக்கவேண்டும் என்றும் வயிறுவரையான நெடுக்கப்பகுதி ஒடுங்கியபூ தோள் விரிந்தும், கைகள் நீண்டும் இருப்பதை வலியுறுத்தும் சிற்ப விதிமுறை கள் பிறந்தன. முழு உடலும் ஒழுங்காக வடிவவழிபாடு இருக்கவேண்டும் என்று சிலை களைப் பார்ப்போர் மனதில் சாந்தி ஏற்பட வேண்டும் என்றும் எதிர்பார்க்கப்பட்டது. உலகின் தலைசிறந்த கலைவடிவங்களில் ஒன்றாகவும், பாரம்பரிய வழிபாட்டுச் சின்ன மாகவும் இடம்பெறும் புத்தர்சிலை, இராணுவ மோலாதிக்கக் குறியீடாகவும், தமிழருடைய மண்பறிப்பதற்கு உதவும் கருவியாகவும் சிங்கள யோர்வாதத்தால் மாற்றப்பட்டுள்ளது. சிறிய புத்தர் சிலையையும் அதன் பக்கத்தில் அரச மரக்கன்றையும் தமிழர் மண்ணில் முதற்கண் நாட்டுவார்கள். படிப்படியாக இராணுவப் பாதுகாப்பு, பிக்குகள் பிடிசனம் என்பனவோடு சிங்களக் குடியேற்றக் கிராம மாக அது மாற்றப்படுவதோடு அதற்குச் சிங்களப் பெயரும் சூட்டப்பட்டன.

இலங்கைகத்தின் மொத்த நிலப் பரப்பு 65,525 சதுர கிலோமீட்டர். 1948க்குப் பின் திட்டமிட்ட சிங்களக் குடியேற்றத்தினால் கிழக்கு மாகாணத்தில் 7000சதுர கிலோ மீற்றரையும் வடக்கில் 600சதுர கிலோமீற்ற ரையும் அரச ஆக்கிரமித்துள்ளது. காலத்திற்குக் காலம் அரச நடத்தும் 'எல்லை மீன் வரைவு' (BOUNDARY DEMARCATION) சிங்களவர் குடியேறிய தமிழர் மண்ணை சிங்கள மாகாணங்களுடன் இணைக்கும் நோக்கைக் கொண்டது. முஸ்லிம்களும் இவ் வாயு பாதிக்கப்பட்டுள்ளனர். அம்பாறை திகவாவியில் முஸ்லிம்களுக்குச் சொந்தமான 937 ஏக்கர் நிலத்தில் ஜெயவர்த்தனா அரச சிங்களவர்களைக் குடியேற்றியது. திகவாவியில் புத்த சின்னங்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது குடியேற்றத்திற்குக் காரணமாகச் சொல்லப் படுகிறது. சிங்களக் குடியேற்றம் திருகோண மலை, அம்பாறை மாவட்டங்களில் செய்ந்து காணப்படுகின்றன. 1921இல் திருமலைச் சிங்களவர்களின் விகிதம் 4.5% ஆக இருந்தது. 1981இல் 33.6% ஆக உயர்ந்ததோடு இன்னும் உயர்ந்துகொண்டு போகிறது.

பௌத்த சிங்களப் பேரினவாதம் முன்னெடுக்கும் 'தர்மதீயம்' என்ற நச்சுக் கருத்து நாடு இரண்டுபடுவதை ஊக்குவிக்கும் என்பது அரசியல் ஆய்வாளர் முடிவு. புத்தரால் பௌத்தமதக் காவலராக நியமிக்கப்பட்டவர்கள் சிங்கள இனத்தவர்களே. இலங்கை முழுவதும் புத்தர் அருளால் சிங்களவர்களுக்குத் தரப்பட்ட புனிதபூமி என்பன தர்மதீயக் கோட்பாட்டின் முக்கிய அம்சங்களாகும். சிங் கை இனவாதத்தின் மூலப்பொருள் தர்மதீயக் கோட்பாடு (THE DHRAMA DEEPA CONCEPT) என்ற காரணத்தால் தமிழர்களுடைய இயை, மொழி உள்ளிட்ட உரிமைகளையும் தாயகக் கோட்பாட்டையும் அவர்கள் ஏற்க மறுக்கின்றனர். இனம், மொழி, மதம், மண் ஆகிய நான்கின் பௌத்த வடிவமாகப் புத்தர் சிலை விவகாரம் உருவெடுத்ததுள்ளது. மூடும் முதலையும் கொண்டது விடா என்பார்கள். இந்த நாட்டின் இன்றைய வரலாற்றை விளக்க இது போதுமானது.

பாதுக்கட்டமைப்புக்கு ஏதிராக கொழும்பு கோட்டை புகையிரத நிலையத்திற்கு முன்பாக சாகும்வரையிலான உண்ணாவிரதப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்ட தேசிய பிக்கு முன்னணித் தலைவர் தம்பர அமில் தேரர்.

துள்ளது. இலங்கையின் முதலாவது உள்நாட்டு புதைபடிவ ஆய்வுத் திணைக்கள முதல்வரான பேராசிரியர் செனாத் பறனவிதான கந்த ரோடை புத்தமத அழிப்புகளைப் பார்த்தபின் "இவை தமிழ்ப் பௌத்தர்களுக்கு உரியவை" என்று கூறினார். இந்த நிலைப்பாடு மாற்றப் பட்டு கந்தரோடை சச்சங்கம் தம்முடையவை என்று சிங்களவர்கள் கூறுகின்றனர். இதற்குச் சில தமிழர்களும் ஒத்துக்கொண்டனர். இந்துக்களின் வழிபாட்டு இடங்களை அழித்தல், அதே இடத்தில் புத்தர் சிலை போன்றவற்றை அமைத்தல் ஒரு நெடுங்காலத் தந்திரோபாயமாகக் கடைப் பிடிக்கப்படுகிறது. டிசெம்பர் 22, 1984ஆம் நாள் உடனடியாக வெளியேறும்படி மணலாறு மக்களுக்குச் சிங்கள இராணுவம் ஒலிபெருக்கி

பெறுவதில்லை. திருகோணமலை நகர சபைக்குச் சொந்தமான மணிக்கூட்டுச் சந்தி முச்சக்கரவண்பு தரிப்பிடத்தில் புத்தர்சிலை நாட்டப்பட்டுள்ளது. அதன் பாதுகாப்பிற்காகப் பெருமளவு இராணுவத்தினர் குவிக்கப்பட்டுள்ளனர்.

புத்தமதக் கோட்பாடுகள் பௌத்த - சிங்களப் பேரினவாதிகளால் சிதைக்கப்படு கின்றன. அதேபோல் புத்தர் சிலைக்கும் களங்கம் ஏற்படுத்தத் தொடங்கியுள்ளார்கள். புத்தமதம் ஆரம்பித்த எழுநூறு ஆண்டுகளுக்குப் பின்புதான் இந்தியாவில் புத்தர் சிலைகள் தோன்றின. கி.மு 6ஆம் நூற்றாண்டில் புத்தமதம் தோன்றியது. புத்தர் சிலைகள் கி.பி 2ஆம், 3ஆம் நூற்றாண்டுகளில்தான் உருவாக்கப்பட்டன. இந்த இடைவெளிக்

அது 1999ஆம் ஆண்டின் மறைவுகாலம். சினை அழும் சினைப்பிள்ளையாய் விட்டுவிட்டு மறை துறிக் கொண்டு இருந்தது. மறைநேரம் காட்டித் தரையமைப்பு எப்படி மாற்றியமைப்பதற்குமோ அந்த மாற்றம் அனைத்தும் நிறைந்த காட்டிற்குள்ளால் பெய்துகொண்டிருக்கும் மறையில் நனைந்தபடி காட்டு மரங்கள் சிந்தம் நீர்த்துளிகளால் விறைந்தபடி ஒரு அணி காட்டை ஊடறுத்த வேகமாக நடந்துகொண்டிருந்தது.

அவர்களின் வலுவிற்கு அதிகமான பாரங்கள். அவற்றோடும் மணலாற்றில் இருந்து காடுகளிற்குள்ளால் கனகராயன்குளம் நோக்கி சணக்காமல் நடந்துகொண்டிருந்தார்கள். அந்த அணி வீரர்களிலே மிக உயர்ந்தவனும் அகன்ற நெஞ்சுடனும் ஓர் உருவம். நீண்ட

இரத்த வெள்ளத்தில் காணும் சந்தர்ப்பத்தைவெல்லாம் சந்தித்தவன். இறக்குக் காரணம் அந்த ஆட்டுக்கள். அதை உடைக்கவேண்டும் என்ற மனதிற்குள் அப்போதே தீமானித்துக் கொண்டான். அதற்காகவே தலைவருக்குக் கடிதம் எழுதி அனுமதிபெற்றுத் தன்னையே வகுத்திப் பயிற்சி எடுத்த இப்போது கரும்புலியும் இலக்குத்தேடிப் போகின்றான். அவன் முதலில் நடந்த இடங்களை மண்டும் காணுகின்றபோது மயிர் சிவந்தது. நடையை வினாவுபடுத்தி வேகமானார்கள். பொழுது கருகின்ற நேரம்தான்

தொடர் சண்டைக் காலத்தில். காவலரணியில் கடந்த நாட்களில் ஆடலறி ஏறிகளைகள் சினமும் கோபமும் ஊட்டுபவையாகவே இருந்தது. ஒன்றாய் பதுங்கு குழியில் இருந்துவிட்டு தண்ணீர் எடுத்துவரவேன வெளியில் சென்ற அவனிலும் வயது குறைந்த தோழன் திரும்பி வரமாட்டான்... அவன் ஏறிகளை வீச்சில் வீரச்சாவு அடைந்தோ, அல்லது விழுப்புண் பட்டோ இருப்பான்.

சில கண்ணீர் தளிகள் சிந்தப்பட்டன. அப்பாவிய மக்கள் படுகொலை என்று கண்ணை உறத்தம் வகையில் பெரிய எழுத்தில் வெளிவந்த அந்தச் சோகமும் தயரமும் மாறாமே பத்திரிகையையுட்போல மறைந்தபோனது. அது இன்னொரு சோகச்

கண்டி வீதியைக் கடந்து நடந்தான். அன்ற 81 மில்லிமீற்றர் மோட்டாரையும் தாக்கிக்கொண்டு நடக்கிறபோது அவனுக்கு மட்டும் தெரியக்கூடிய வெப்ப முச்சேடு, அவனுக்கு மட்டும் கேட்கக்கூடிய சத்தத்தில் ஆடலறியை உடைக்கவேண்டும் என்று மனம் கருதி தப்பாது தடித்தது. நினைவுகள் கணத்தன. ஓயாத அலைகள் மூன்று அந்தர்ப்பமாகி அடிக்கின்ற வேகத்திற்கு கனகராயன்குளம் மீது கரும்புலி அணிகள் ஆடலறிப் பிர்வினதுடன் இணைந்து தாக்க ஆரம்பித்தான். சிறிதும் எதிர்பாராத இத் தாக்குதலில் எதிர் திகைத்து திகழக்கூடியான. அவனது ஆயுதக் களஞ்சியம் வெடித்துச் சீறினது. கட்டளைத் தளபதியாகவிருந்த சிங்கனாத் தளபதிக்குக் கரும்புலிகளின் வெடியுதிரடி சாவியில் கதவில் தட்டியது.

அந்தப் பெரிய சமரங்கே ஒரு நொடியில் மாறியது. தளபதிகள் மூட்டை முடிச்சுக்கட்ட இராணுவம் பின்வாங்கியது. எமது பிரதேசம் எங்கும் அகல அகலப் பரப்பி நின்ற இராணுவம் உடைந்ததும் வற்றுவதைப்போல மிக வேகமாக ஓடியது.

விரப்பிறப்பு:- 03.05.1980
விரச்சாவு :- 10.05.2000

நெஞ்சுக்குள் நெருப்பெரித்தவன்

கால்கள், பெருத்த கைகள், குழம்பிப்போன தலைமயிர், அருக்கான பல்வரிசையில் சற்று மீதந் நிற்கும் ஒரு பஸ், பொதுநேரம், கண்குழிக்குள் அலையும் கண்கள் எங்கோ, எங்கையோ தேடிக்கொண்டிருந்தான். இப்படி அடையாளங்களை ஒருவன், அவன்தான் அந்த அணியை வழிநடத்திச் செல்லும் அணிக்கொண்டிருந்தான்.

அவனது நெஞ்சிற்குள் எத்தனையோ ஏக்கங்கள். அதை முகத்தில் சிறிதும் பிரதிபலிக்கவிடாது தனக்குள்ளேயே அடக்கிக்கொண்டு அணிகள் எட்டவேண்டிய இலக்குகளை நகர்த்திக் கொண்டிருந்தான். இடையில் எதிர்ப்பட்ட தடைகளைத் தாண்டிச் செல்ல அதிகநேரம் தாமதமாக வேண்டியிருந்தது. தொலைத்தொடர்புக் கருவி அவனை அழைத்தது. ஏதோ கணத்தான். "இன்னும் இலக்குகளை ஏன் அடையவில்லை. தாக்குதல் ஆரம்பமாகிவிட்டது" என்று தெரிவிக்கப்பட்டது.

அவர்கள் எதிர்கொள்ளவேண்டிய தடைகள் ஏராளம். அதைத் தெரிந்தும் "நாங்கள் இன்னும் கொஞ்ச நேரத்தில் குறிக்க இடத்தில் நின்ற தொடர்பு எடுக்கின்றோம்" என்று கூறிவிட்டு உடனேயே தொடர்பைத் துண்டித்தான். போய்ச் சேரவேண்டிய இடத்திற்கும் அவர்கள் நிற்கும் இடத்திற்கும் இடையே நீண்ட அந்தக் காட்டுப் பிரதேசத்தைக் கடக்க அவர்களிற்கு அந்த நேரம் போதாது. அதுவும் இராணுவ முகாம்களைக் கடந்து போகவேண்டியிருந்தது.

வேகமாக எல்லோரும் நடந்தார்கள். அந்தக் காட்டுப்பகுதி அவனுக்குப் பழக்கமானது. மரங்கள் ஒவ்வொன்றையும் நடந்து அறிந்திருந்தான். விஜயசீகரன் எதிர் நடவடிக்கையில் அவன் பங்கெடுத்திருந்தபோது அதே பிரதேசங்களில் பலநாட்கள் கண்விழித்து நின்றிருக்கின்றான்.

அந்த இடங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் அவன் தன் தோழிகளைப் பிந்தித் தேடிப் இருக்கின்றான். அப்போதெல்லாம் "உந்த ஆடலறியை உடைக்கவேண்டும்" என்று மனதிலும் குமுறிக்கொண்டவான். அது அவனிற்கும் அந்த மரங்களிற்கும் தான் தெரியும்.

என்னென்றுதான் தாங்குவது. வாகனங்களை ஓட்டி குடும்பத்தைத் தாங்கிய அப்பாவை இழந்து இனி எப்படி அவர்களது வாழ்க்கை. சின்ன வயசில் அது அவனுக்குப் பெரிய இழப்பு. அப்பாவை நினைத்து நினைத்து விம்முபவன். அழுவான். யார்தான் என்ன செய்யமுடியும். சிறிய குடும்பம். அவனும். அக்காவும். அம்மாவும் தான். ஒவ்வொருவரது முகத்திலும் பெரிதாய்ச் சோகம் குந்திக்கொண்டிருந்தது. யாராலும் ஆற்றிவிட முடியாத அந்தச் சோகத்தோடு அவர்களது குடும்பம் நாளும் நாளும் அல்லற்பட்டுக்கொண்டேயிருந்தது.

தொடர் சண்டைக் காலத்தில், காவலரணியில் கடந்த நாட்களில் ஆடலறி ஏறிகளைகள் சினமும் கோபமும் ஊட்டுபவையாகவே இருந்தது. ஒன்றாய் பதுங்கு குழியில் இருந்துவிட்டு தண்ணீர் எடுத்துவரவேன வெளியில் சென்ற அவனிலும் வயது குறைந்த தோழன் திரும்பி வரமாட்டான்... அவன் ஏறிகளை வீச்சில் வீரச்சாவு அடைந்தோ, அல்லது விழுப்புண் பட்டோ இருப்பான். காணாத தோழனைத் தேடிச்சென்ற

அந்த இராணுவ முகாமிற்கு அண்மையாக வந்திருந்தார்கள். இந்தக் தாக்குதல் வெற்றிகரமாக முடியவேண்டும். கேசும் வேண்டியிருந்தது அதுவே.

வன்னியில் பெரும் திவங்கன் இராணுவ அக்கிரமிப்பால் குறுக்கிகொண்டிருந்த காலம். நகரங்களையும் தெருக்களையும் கொஞ்சம் கொஞ்சமாய் தேசம் இழந்துகொண்டிருந்தது. இந்த அபாயச் சூழலில்தான் போட்டிசெற 01, 02 என்ற அம்பகாமம் பகுதியில் முன்னேறி சில காவலரணிகளையும், எம்மவர்களின் சில வித்தடல்களையும், இராணுவம் கைப்பற்றியிருந்தது. வன்னியில் மக்கள்

- துடிச்சிஞ்சல்வன் -

திகைத்து நிற்கின்ற சூழலில், நெருக்கடி நிறைந்ததாய் உணர்ந்த அந்த நாட்களில் தலைவரோ உலகிற்குப் புலிகள் பலத்தை உணர்ந்தும் நடவடிக்கைக்கான தாக்குதலில் இவர்களுக்கான திட்டத்தை வகுத்துக் கொடுத்திருந்தார். தேசத்திற்கும் போராட்டத்திற்கும் இடையூறும் நெருக்கடிகளும் வரும்போதுதான் இவர்களது பணி தேசத்திற்குத் தேவைப்படுகின்றது. அங்குகளும் அதை நிறைவேற்றிவிட்டு வேண்டும் என்ற தடிப்போடுதானே வாழ்ந்துகொண்டிருக்கிறார்கள்.

*****

கண்டிவீதியைக் கடக்கவேண்டும். கண்டி வீதியைக் கடக்கின்றபோது அந்த அகன்ற தாச்சாலை மலைப்பாம்பென நீண்டு வளைந்து கிடந்தது. அதைக் குறுக்கிவைத்து எதிரியின் கண்ணில் சிக்காது கடந்தார்கள். ஒருறும் அவர்கள் தேடிவந்த இலக்கு கனகராயன்குள இராணுவமுகாம், மாற்றும் வவுனியா. இரண்டையுமே மறைச்செல்வன் திரும்பத் திரும்ப பார்த்தான். வவுனியாவைப் பார்க்கின்றபோது வேறுபல பழைய நினைவுகள் அவனை ஆக்கிரமித்தன.

வவுனியா, அதுதான் அவன் பிறந்த வளர்ந்த கிராமம். அதற்கும் மன்னாருக்குமான நீள்கின்ற அந்தத் தெருக்கள்... நினைவுகள் மீள் ஓர்ப்பரப்புச் செய்தன. மன்னார் வவுனியா நெடுஞ்சாலையிலே அன்றொரு நாள் நாற்பத்தினான்கு அப்பாவித் தமிழர்கள் கட்டும் வெட்டியும் பரிதாபமாக கொல்லப்பட்டார்கள். அவர்களது உயிரிழந்த சடலங்கள் ஆங்காங்கே வீதிகளிலே எரிந்தும் எரியாமலும் கிடந்தன. இந்தச் சேதி உள்நூர் பத்திரிகைகளில் பரவலாக வந்தபோது முகம் காணாத சொந்தக்களிற்காக அனுதாபப்பட்ட

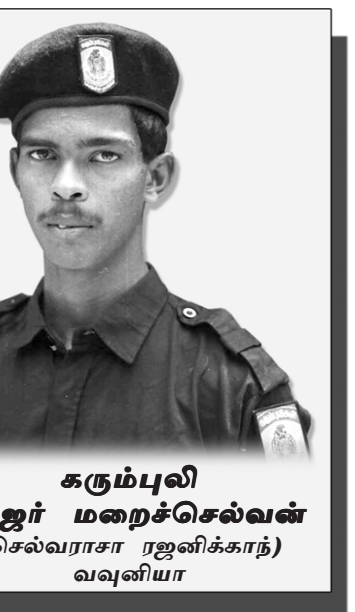
செய்தியை அவனுக்குக் கவிவந்தது. அது அவர்களது குடும்பத்தில் பெரிய இடியாக விழுந்தது. எல்லோரையும்போல அவர்களால் அந்தக் தயரத்தை ஏற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை.

என்னென்றுதான் தாங்குவது. வாகனங்களை ஓட்டி குடும்பத்தைத் தாங்கிய அப்பாவை இழந்து இனி எப்படி அவர்களது வாழ்க்கை! சின்ன வயசில் அது அவனுக்குப் பெரிய இழப்பு. அப்பாவை நினைத்து நினைத்து விம்முபவன். அழுவான். யார்தான் என்ன செய்யமுடியும். சிறிய குடும்பம். அவனும். அக்காவும். அம்மாவும் தான். ஒவ்வொருவரது முகத்திலும் பெரிதாய்ச் சோகம் குந்திக்கொண்டிருந்தது. யாராலும் ஆற்றிவிட முடியாத அந்தச் சோகத்தோடு அவர்களது குடும்பம் நாளும் நாளும் அல்லற்பட்டுக்கொண்டேயிருந்தது. அம்மாவும் இவர்களுக்குத் தண்ணையாக நின்றும், குடுகள் வளர்த்து ஒருவார குடும்பத்தை நடத்திச் சென்றான். இவன் சின்ன வயதில் குழப்பிக்காரனாகவே இருந்தான். காலையில் எழுந்து மாட்டுப்பட்டிக்குச் சென்ற பால் கறந்தவிட்டு மாட்டுச்சாணம்

அள்ளிப் போட்டுவிட்டே அவசர அவசரமாய் பள்ளிக்கு ஓடுவான். வந்து பூக்கங்களை வைத்துவிட்டு மாடு மேய்க்கப் போய்விடுவான். மாடு மேய்ப்பதும் வரம்புகளிலும் வயல் வெளிகளிலும் ஓடி விளையாடுவதிலும் இவனது பொழுதுகள் கழியும். அதுவே இவனுக்குச் சந்தேசம். அந்த வயல்கள் இவனோடு கொண்டு சென்றத்தின் அடையாளமாக சின்னச் சின்ன சிராய்ப்புக் காயங்களும் இப்போதும் மாறாத அடையாளங்களாய் இருக்கின்றன.

ஊருக்குள் வரும் போராளிகளைப் பார்த்து அஞ்சப்பட்டிருக்கின்றான். ஆனால் அவர்களோடு சேர்ந்துகொள்ளச் சந்தர்ப்பம் கிடைக்கவில்லை. அவனது இலட்சிய அஞ்சுகள் நெருப்பாய் எரிய அதை மறைத்து அம்மாவோடு செல்லும் கொஞ்சுவான். அவரவளர அந்த வேட்கை அவனைவிட வளர்ந்தது. இராணுவக் கட்டுப்பாட்டில் அவனது கிராமத்தில் போராளிகள் அலைகின்ற நாட்கள் எல்லாம் அவனைப் போராட்டத்தில் இணையவேண்டும் என்ற தீர்க்கை ஏற்படுத்தின. பள்ளிப்பருவத்திலே அவன் போராட்டத்தில் இணைந்தபின்னால்தான். வயதுக்கு மீறிய வளர்ச்சி உடல் மாட்டுமல்ல, அவனது எண்ணங்களும் செயற்பாடுகளும் அப்படியானது. உயர்ந்த எண்ணங்களும் தரநோக்குக் கொண்ட அவன் எதிலும் தடித்தடிப்பும் முன்னிற்கும் தன்மையும் கொண்டவன். தாக்குதல் களங்கள் அவனை இன்னும் இன்னும் பட்டை தீட்டின.

அந்தச் சாதனையை எதவித இழப்புக்களும் இல்லாத நடத்திவிட்டு மறைச்செல்வன் தலைமையிலான கரும்புலி அணி வெற்றிகரமாகத் தளம் திரும்பியது.

கரும்புலி மேஜர் மறைச்செல்வன் (செல்வராசா ரஜனிக்காந்) வவுனியா

வட போர்முனையில் ஓயாத அலைகள் அடித்தபோது தென்மராட்சியில் பல இடங்களிலும் இவனது செயற்பாடுகள் இருந்தன. எப்போதும் தாயகத்தைப் பற்றியே நினைத்துக்கொண்ட அந்த வீரன் நாக்கோவிற்கு பகுதியில் இலக்கொன்றிற்காய் விரைந்துகொண்டிருந்தபோது, இலக்கை நெருங்கும் முயற்சியில் அவன் சூடுபட்டுக்கொண்டிருக்கவும் இராணுவம் தாக்குதலை ஆரம்பிக்கவும் சரியாக இருந்தது. இழப்புகள் எதுவும் இல்லாத பல தாக்குதல்களையும் நிகழ்த்தி தேசத்திற்கு வெற்றியைக் கொடுத்தவன் 10.05.2000 அன்று நாக்கோவில் மண்ணிலே வீரகாியமானான். ஆடலறியை உடைக்கவேண்டும் என்ற தடித்துக்கொண்டிருந்த அந்த தேசப்பயல் தடிப்பிழக்கின்றபோது தன் சாவிலே ஒரு சேதியை இந்தக் தேசத்திற்கு செல்லவிட்டுப்போனது. அழுதுகொண்டிருந்தால் அடிமைகளாவோம், தண்ணீரம் எழுந்து நின்றாவிட்டால் வாழ்வோம். அல்லது வீரராய்ச் சாவோம் என்று.

தென் தமிழ்நாட்டிலே தமிழ்மக்களுக்கு கெதிராக சிங்களப் பேரினவாதிகளால் கட்டவிழ்த்து விடப்பட்ட இன அழிப்பு நடவடிக்கையில் தமிழ்மக்களின் உயிர்கள் கணக்கின்றி புறிக்கப்பட்டன. தமிழ்க் கிராமங்கள் சுற்றி வளைக்கப்பட்டு அப்பாவிப் பொது மக்கள் வயது வித்தியாசமின்றி கொடுமான முறையில் சித்திர வதை செய்து கொலைசெய்யப்பட்டனர். தமிழ்மாந்தர்கள் உறவு களின் கண்முன்னே அநாகிராமான முறையில் மாண்பங்கப்பட்டனர். இயற்கை எழில் கொஞ்சம் தமிழர் தாயகப் பிரதேசங்கள் சிங்களப்

மடு கிராமத்தையும் அழித்து அல்லற்படுத்தியது வயல் வாடிகளின் இயல்பு. சேனைக் குடல்களிலும், காவற் பரண்களிலும் இருந்த அப்பாவிப் பொதுமக்கள் சுட்டும், வெட்டும், உயிருடன் தீயிட்டு எரித்தும் கொல்லப்பட்டனர். அந்த மக்களின் இனிய வாழ்க்கையை சிங்களப் படைகள் சிதைத்துச் சீழித்தன. 1987 ஆம் ஆண்டு வைகாசி மாதம் 27ஆம் திகதி தோணிதாட்டமடு கிராம மக்களுக்கு இருண்ட நான். இரவோடு இரவாகச் சிங்கள இராணுவத்தினர் கிராமத்தைச் சுற்றிவளைத்து மக்களை வெட்டையாடிய நான். இக்கொலைச் சம்பவத்தில் தனது கணவனைப் புறிகொடுத்து, உயிர்தப்பித் தனி மரமாய் நிற்கும் வயோதிகத் தாதி

மெதுவாகத் தவண்டு, தவண்டு வந்து பற்றைக்குள்ள இருந்தோம். ஆமிக்காரன் இஞ்ச வந்தானென்டா எல்லோரையும் கொன்றுவிடுவானுகள். நீ பிள்ளைகளைக் கூட்டிக்கொண்டு ஆத்துப் பக்கமா போ, நான் இந்தப் பற்றைக்க கிடந்துவிட்டு ஆமிக்காரன் போனபிறகு வருகிறேன் என்றார். அவர் கூறியதுபோல நான் பிள்ளையளக் கூட்டிக்கொண்டு ஆத்துக் கட்டுப் பக்கம் ஓடினன். கொஞ்ச நேரத்தால பார்த்தம் அவர் கிடந்த இடமெல்லாம் ஆமிக்காரனுகள் நிக்கிறாங்க. பட, படவென வெடி கேட்டுக்கொண்டே இருந்தது. அதுக்கிடையில் தனது பிள்ளைகளைக் தூக்கித்து ஓடிவந்த குணத்திட பொஞ்சாதியைப் புடிச்ச

உடம்பெல்லாம் அரைகுறையாக எரிச்சமாதிரிக் கிடந்தது. நானும், பிள்ளைகளும் கூடச் கூட ஓடினதால் தப்பிக்கொண்டம். என்னோட நாவு பேர் மட்டும் தான் தப்பினது. மற்ற எல்லோரையும் அந்த சிங்களப் பறையினர் இரக்கமில்லாமல் கொன்று விட்டார்கள்." என்று கூறும்போது அந்தத் தாயின் உடல் நடுங்கியது. ஆண்டுக்கள் பல கடந்தாலும் அந்தத் தாயின் மனதிலிருந்து அந்தக் கொஞ்ச சம்பவம் இன்னும் அகலவில்லை என்பதை உணர்ந்து கொள்ளக் கூடியதாய் இருந்தது. தற்போது தோணிதாட்டமடு படுகொலை நடைபெற்று பதினெட்டு ஆண்டுகளைத் தொட்டு நிற்கின்றன. பதினெட்டு ஆண்டுகள் அல்ல எத்தனை எத்தனை ஆண்டுகள் கடந்தாலும் சிங்கள வெறியர்

மெதுவாகத் தவண்டு, தவண்டு வந்து பற்றைக்குள்ள இருந்தோம். ஆமிக்காரன் இஞ்ச வந்தானென்டா எல்லோரையும் கொன்றுவிடுவானுகள். நீ பிள்ளைகளைக் கூட்டிக்கொண்டு ஆத்துப் பக்கமா போ, நான் இந்தப் பற்றைக்க கிடந்துவிட்டு ஆமிக்காரன் போனபிறகு வருகிறேன் என்றார். அவர் கூறியதுபோல நான் பிள்ளையளக் கூட்டிக்கொண்டு ஆத்துக் கட்டுப் பக்கம் ஓடினன். கொஞ்ச நேரத்தால பார்த்தம் அவர் கிடந்த இடமெல்லாம் ஆமிக்காரனுகள் நிக்கிறாங்க. பட, படவென வெடி கேட்டுக்கொண்டே இருந்தது.

நிமதி குலைப்பது நாளவுகள் மட்டுமல்ல ஜமும்தான்

யொருவர் தனது கண்முன்னே நடந்த துயர்ச் சம்பவத்தை கண்ணிருடன் கூறினார்.

"விடியச்சாமம் அஞ்சு மணிபிருக்கும். ஆத்துப் பக்கமா வெடிக்கேட்குது, அப்ப வயல்வாடிக்க நண்ட நாங்க என்னவோ ஏதோ என்று பயந்து, நடுங்கினம். வாகரை, வம்பிவெட்டவான், மாவடி ஓடை ஆமிக்கேம்பில இருந்து ஆமிக்காரனுகள் இரவோடு இரவா வந்து வடிச்சல் பிள்ளையார் கோவிலடியில் அவண்ட வாகனத்தப் போட்டுது இருசால நடையாக வந்து எங்கட கிராமத்தைச் சுற்றிவளைச்சிக் கிடந்தானுகள். நாலு முலையிலையும் பட, படவென வெடிச் சத்தம் கேட்டுக்கொண்டிருக்கும் விடிஞ்சி ஆறு, ஏழு மணிபிருக்கும். வாடிக்கைக்க உளுப்பட்ட ஆமிக்காரன் எல்லாரையும் புடிச்சி இழுத்தியுடுத்து காட்டுகூட, சண்டெல்லாம் கத்தின சத்தம் வயல் வெட்டை யெல்லாம் அதிர்ந்தது. நான் எண்ட பிள்ளையளக் கூட்டிக்கொண்டு ஆத்துக் காட்டுப் பக்கமா ஓடினன். எண்ட பக்கத்து வாடியில் இருந்த தவணியின் குழந்தைகளும், கமலாவும், கமலாட பிள்ளைகளும் ஆமிக்காரண்ட கையில் மாட்டித் தாங்க, ஓடின எங்களக் கண்ட ஆமிக்காரன் எங்களப் பார்க்கச் கூடானுகள், தலைக்கு மேலாலயும், எங்களுக்குப் பக்கத்தாலயும் புஸ், புஸ் எண்டு சத்தம் கேட்டுச் சன்னம்போகுது, வயல் வரம்புக்கு மறைவால் விழுந்து, விழுந்து ஓடினம்.

ஆமிக்காரனுகள் அந்த இரண்டு பிள்ளைகளையும் கூட்டுப்போட்டு அவளை சவிரக்கமில்லாமல் மிருகத் தமமாக மாண்பங்கப் படுத்தினானுகள். உடம்பில ஒரு சொட்டுத் துணிகூட இல்லாமல் அவளை அரைகுறை உயிருடன் நெருப்பில் போட்டு எரிச்சானுகள். பிறகு வந்து பார்த்தம் எனது கணவரை நெருப்பில் போட்டு எரிச்சி இருந்தானுகள். அவரது உடல் பாதி எரிச்ச மாதிரிக் கிடந்தது. பார்த்த உடனே நானும் பிள்ளைகளும் அறிவுகெட்டுப் போனோம். பிறகு அவர் இஞ்சதான் தாட்டம். நானும் எனது பிள்ளைகளும் மாட்டியிருந்தால் இப்போ நான்களும் உயிரோடு இருந்திருக்க மாட்டம்." என கண்களில் நீர் வழிந்தோட தனது உள்ளக் குமுறலை கூறி முடித்தார் அந்தத் தாய்.

இப் படுகொலையில் தனது தாய், சகோதரிகள், சகோதரியின் பிள்ளைகள் என பலரைப் புறிகொடுத்த மற்றுமொரு தாய் அந்த துயர்ச் சம்பவத்தை இவ்வாறு கூறினார். "விடியச்சாமம் வந்து ஊரவளைச்சி கூட்டிதொடங்கினானுகள். எங்களுக்குப் பக்கத்தில் எண்ட தாயிட வாடியும் தங்கச்சிட வாடியும் பக்கத்தில் பக்கத்தில் இருந்தது. வளைச்சி, வளைச்சி வெடிக்கேட்க நாங்க பயந்துபோனம். என்ன செய்வெதெண்டே எங்களுக்குத் தெரியல்ல. எல்லோரும் கடவுளைக் கூப்பிட்டு கத்தினோம், அப்போது திடீரென தங்கச்சி வாடிக்க ஆமிக்காரன் உளுப்பட்டிருந்தானுகள். நான் எனது பிள்ளைகளைக் கூட்டிக்கொண்டு ஓடினன். தங்கச்சி வாடிக்க உள்பட்ட ஆமிக்காரன் தங்கச்சி, அவளுடைய முத்தப்பிள்ளை ஆகியோரை ஏனைய பிள்ளைகளின் கண்முன்னால் கதறக் கதற மாண்பங்கப் படுத்தினானுகள். பிறகு எல்லோரையும் அந்த வாடிக்குள்ளே போட்டு நெருப்பு வெச்சிக் கொழுத்தியிருந்தானுகள். தங்கச்சியின் இரண்டு வயதுக் குழந்தை ஒன்றையும் மற்ற ஐந்து வயதுக் குழந்தையையும் உயிரோட தூக்கி நெருப்பிலே போட்டதாக ஆட்கள் கூறினார்கள். அம்மாத வாடிக்கபோன ஆமிக்காரன் அம்மா, பிள்ளைகள், அண்ணன், அவருடைய பொருசாதி, பிள்ளைகள் அனைவரையும் கூட்டுப்போட்டு, வீட்டுக்குள்ளே போட்டு எரிச்சானுகள் அவர்களின்

களால் தமிழ் மக்களுக்கெதிராக மேற்கொள்ளப்பட்ட இன அழிப்பு நடவடிக்கையினை இலக்குவில் மறந்துவிட முடியாது. அந்த நினைவானுகள் அவர்களை வந்து தொட்டுச் செல்லும்போது மணங்கன் நெருப்பாகக் கொதிக்கின்றன. கோர்ச் சம்பவங்கள் கண்முன்னே கொண்டு வரப்படுகின்றன. தோணிதாட்டமடு இன வெறி ஆட்டத்தின்போது 28 அப்பாவித் தமிழ்மக்கள் சிங்கள இராணுவத்தால் கொடுமான முறையில் கொல்லப்பட்டனர். அவர்களின் கையில் அகப்பட்டவர்கள் அனைவரும் கொல்லப்பட்டனர். இன்று முதல் தமதுநின் உழைப்பு, வாழ்வு அனைத்தையும் விட்டு கையில் எடுத்த பொருட்களுடன் வெளியேறிய மக்கள் வாகரை, கதிரவெளி போன்ற இடங்களில் அகதிகளாக அலைந்தனர். உழைப்பின்றி, கல்வி யின்றி அல்லவாழ்வு வாழ்ந்தனர். இரண்டாயிரத்து இரண்டின் பின் தமது நிலங்களைச் சென்று பாவையிட்டிரை ஆழப்பித்த மக்கள் தற்போது படிப்படியாகக் குடியேறி மீண்டும் தமது நிலங்களில் நெற்செய்கை மற்றும் சேனைச் செய்கையில் ஈடுபட்டு வருகின்றனர். ஒவ்வொரு வைகாசி 27உம் அவர்களின் மனதில் ஏதோ நெஞ்சைப் பிசையும் உணர்வுகளை ஏற்படுத்துவதாகச் சொல்கின்றனர். அப்போது இருந்தது போலவே இப்போது அவர்களை ஏந்தி முகங்கள் இருப்பதாகவும் அச்சத்துடன் சொல்கின்றனர்.

மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் வளம்பிக்க கிராமங்கள் பல சிங்களப் படைகளால் சீழிக்கப்பட்டன. அந்தவரிசையில் தோணி தாட்டமடு கிராமமும் ஒன்று. மட்டக்களப்பு நகரிலிருந்து 45 கிலோமீட்டர் தொலைவில் அமைந்துள்ளது இக்கிராமம். தோணிதாட்டமடு கிராமம் வாகரைப் பிரதேச செயலாளர் பிரிவில் இருக்கும் இக்கிராமத்திற்கு மக்கள் வயற் செய்கைக்காகவும், சேனைப் பயிற்செய்கைக்காகவும், வாகரையிலிருந்து சென்றவருவார்கள். பனிச்சங்கேணி ஆறு தோணி தாட்டமடு கிராமத்திற்கு அழகு சேர்த்தது. வயல் வாடிகளும் காவல் பரண்களும் சேனைக்குடல்களும் மக்களின் வாழ்விடங்களாகக் காணப்பட்டன. அந்தக் காலகட்டத்தில் வாகரை, வம்பிவெட்டவான், கதிரவெளி, மாவடி ஓடை போன்ற இடங்களில் சிங்கள இராணுவத்தினர் நிலைகொண்டிருந்தனர். தாமுண்டு தமது தொழிலுண்டு என வாழ்ந்து வந்த மக்கள் மீது சிங்களப் பேரினவாதம் தமது இனவெறியைக் காட்டித்தொங்கியது. தோணிதாட்ட

நர்மலன்

- சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி -

ஒரு பிரதேசத்தில் அமைக்கப்படுகின்ற குடியேற்றங்கள் அப்பிரதேசத்தின் தலைநகரை குடியேற்றவாசிகள் ஆதிக்க நிலையில் வைத்திருக்கும் போதுதான் அதிகளவிலான வெற்றியைத் தருகின்ற ஒன்றாக அமையும். குறிப்பாக அப்பிரதேசம் சார்ந்திருக்கின்ற மாவட்டத்தின் தலைநகரை குடியேற்றவாசிகள் தங்கள் கட்டுப்பாட்டுக்குள் வைத்திருந்தல் வேண்டும். மாவட்டத்தின் அனைத்து நிர்வாக நிறுவனங்களும் தலைநகரத்தில் மையங்கொண்டிருப்பதே இதற்குக் காரணமாகும். பிரதேச சபைகளின் அறிமுகத்திற்குப் பின்னர் பிரதேச ரீதியான அதிகாரப் பரவலாக்க நிலை என ஒன்றிருந்தாலும் குடியேற்றங்கள் முழுமையான வலிமை நிலையினைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கு மாவட்டத்தின் தலைநகர் குடியேற்றவாசிகளின் கட்டுப்பாட்டுக்குள் இருந்தல் வேண்டும். குறிப்பிட்ட மாவட்டத்தின் நிர்வாக மையம், பொருளாதார வர்த்தகமையம், அரசியல் மையம் என்பவற்றுக்கு அப்பால் மக்களின் வெளியூலகத் தொடர்புகளும் தலைநகருக்கிடையே மேற்கொள்ளப்படுகின்றன.

தமிழர் தாயகத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்ட குடியேற்றங்களைப் பொறுத்தவரை அம்பாறை மாவட்ட குடியேற்றங்கள் இந்த அணுகுமுறையைப் பின்பற்றியதாலேயே அதிகளவில் வெற்றியைத் தந்திருந்தன. 1959 ஆம் ஆண்டு மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தின்

தமிழர் தாயகத்தைக் கீழ்த்தாக்கும் சிங்கள குடியேற்றங்கள்

ஆனால் உண்மை அதுவல்ல. சிங்களக் குடியேற்றங்கள் பெருமளவு உருவாக்கப்பட்ட போதும் தமிழ்பேசும் மக்களே அம்மாவட்டத்தின் பெரும்பான்மையாக தற்போதும் இருக்கின்றனர். ஆனால் குடியேற்றங்கள் காரணமாக நிலப்பகுதியைப் பொறுத்தவரை அம்பாறை மாவட்டத்தின் 2/3பங்கு நிலப்பகுதி சிங்கள மக்களுக்குச் சொந்தமாக இருக்கின்றது. மாவட்டத்தின் சனத்தொகையை செயற்கையாக அதிகரித்து விகிதாசார பிரதிநிதித்துவத் தேர்தலில் வரும் நலன்களைப் பெற்றுக் கொள்வதற்காக மொனராகலை மாவட்டத்துடன் இணைத்திருந்த மகாஓயா, பதியத்தலாவை ஆகிய உதவி அரசாங்க அதிபர் பிரிவுகள் பின்னர் அம்பாறை மாவட்டத்துடன் இணைக்கப்பட்டன. அண்மைக்காலத்தில் "தெகிவத்த கண்டிய" என்ற பெயரில் புதிய பிரதேச சபையொன்றும் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. மாவட்டத்தில் பெரும்பான்மையாக தமிழ்பேசும் மக்கள் வசிக்கின்றபோதும் அம்பாறை நகரில் இருக்கும் மாவட்ட நிர்வாக அலுவலகங்களில் மருந்துக்குக்கூட தமிழ்மொழியைக் காணமுடியாது.

பதவி சிறப்பு பிரதேச சபையும் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. இப் பிரதேச சபை நிர்வாக விடயங்களிற்கு அநூராதர மாவட்டத்துடன் தொடர்புபடுகின்றது. தேர்தல் விடயங்களைப் பொறுத்தவரை திருகோணமலை மாவட்டத்தின் ஒரு பகுதியாக அமைகின்றது. விகிதாசார பிரதிநிதித்துவ தேர்தலின் நலன்களைப் பெற்றுக் கொள்வதற்காகவே இவ்வாறான ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது.

பதவி சிறப்பு குடியேற்றத்திட்டம் திருகோணமலை மாவட்ட பரப்பிலிருந்து நிலத்தொடர்ச்சியைச் சிதைக்க முனைகின்றது. வெவ்வேறு திட்டம் முல்லைத்தீவு மாவட்ட பரப்பிலிருந்து நிலத்தொடர்ச்சியைச் சிதைக்க முனைகின்றது. இதனால்தான் வெவ்வேறு மணலாற்றினை தமிழர் தாயகத்தின் இதயப்பூமி என தேசியத் தலைவர் வர்ணித்திருக்கின்றார். தென்முனையில் திருகோணமலை மாவட்டத்

ஆரம்பகால குடியேற்றப் பிரதேசமாகவும் கந்தளாயம் விளங்கியமையால் சிங்களச் செயற்பாட்டின் மையமாக கந்தளாயம் தெரிவுசெய்யப்பட்டது. திருகோணமலை மாவட்டத்திலிருந்து தெரிவுசெய்யப்படுகின்ற சிங்கள பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் கந்தளாயம்ச் சேர்ந்தவர்களே ஆவர். தற்போதைய ஜே.வி.பி பாராளுமன்ற உறுப்பின

திருமலை நகரக் குடியேற்றங்கள்

தெற்குப்பகுதி மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் இருந்து தனியாகப் பிரிக்கப்பட்டு அம்பாறை மாவட்டம் உருவாக்கப்பட்டது. இப்புதிய மாவட்டத்தினை உருவாக்கியபோது மட்டக்களப்பு தெற்குப் பகுதியில் நிர்வாக மையமாக கல்முனை இருந்தபோதும் கல்முனை தலைநகராக மாறிவிடவில்லை. இதுவடையத்தில் அம்பாறை மாவட்டத்தின் முஸ்லிம் தலைவர்கள் போதிய அக்கறை எதனையும் செலுத்தவில்லை. தமிழரசுக் கட்சியின் தலைவராக இருந்த தந்தை செல்வா மட்டுமே அக்கறையினைச் செலுத்தியிருந்தார். அவர் கல்முனையை அம்பாறை மாவட்டத்தின் தலைநகராக்கும்படி அரசாங்கத்தை வேண்டிக் கொண்டார். ஆனால் இவரது வேண்டுகோள்கள் புறக்கணிக்கப்பட்டு குடியேற்றப் பிரதேசமான அம்பாறையில் அம்பாறை மாவட்டத்தின் தலைநகராக மாற்றப்பட்டது. தலைநகருக்கும் அதன்வழி அம்மாவட்டத்திற்கும் சிங்களத்தன்மையைக் கொடுக்கவேண்டும் என்பதற்காக அம்பாறை என்ற பெயர் பின்னர் "திகாமடுல்ல" என மாற்றப்பட்டது. தற்போது திகாமடுல்ல என்ற பெயரால் அம்மாவட்டம் அழைக்கப்படுகின்றபோதும் ஏதோ சிங்கள மக்களைப் பெரும்பான்மையாகக் கொண்ட மாவட்டம் என்ற அர்த்தத்தினைத் தரப்பார்க்கின்றது.

திருகோணமலை மாவட்டத்தில் குடியேற்றங்களைப் பேரினவாத சக்திகள் உருவாக்கிய போது அவர்களின் அணுகுமுறைகள் வித்தியாசமானவை ஆக இருந்தன. இக் குடியேற்றங்களைப் பொறுத்தவரை அவர்களுடைய பிரதான இலக்கு தமிழர் தாயகத்தின் நிலத்

திற்கும் மட்டக்களப்பு மாவட்டத்திற்கும் இடையிலான நிலத்தொடர்ச்சியைச் சிதைக்க "மகிந்தர" குடியேற்றத்திட்டம் பங்களிப்புச் செய்கின்றது.

பேரினவாத சக்திகள் தங்களது உடனடி இலக்கான நிலத்தொடர்ச்சியைச் சிதைக்கும் நடவடிக்கையை நிறைவேற்றிய அதேசமயம் அதற்குச் சமந்தரமாக நகரக் குடியேற்றங்களிலும் கவனம் செலுத்தினர். இது விடயத்தில் இரட்டைத் தந்திரோபாயம் பின்பற்றப்பட்டது. திருமலை நகரிற்குள் ஊடுருவி திருமலை நகரத்தினை தங்களின் ஆதிக்கத்தின் கீழ் கொண்டுவரும் வரை குடியேற்றவாசிகளின் நகரத் தேவைகளைப் பூர்த்திசெய்யும் வகையில் கந்தளாயம் பிரதேசத்தை ஒரு நகரமாக வளர்த்தெடுப்பது முதலாவது தந்திரோபாயமாக இருந்தது. இன்று கந்தளாயம் திருகோணமலை நகரத்திற்குச் சமமான வகையில் ஒரு நகரமாக எழுச்சியடைந்துள்ளது. திருகோணமலை

ராஜ ஜெயந்த விஜயசேகர என்பவரும் கந்தளாயம்ச் சேர்ந்தவரே ஆவார்.

இண்டாவது தந்திரோபாயம் திருகோணமலை நகருக்குள் ஊடுருவி கைப்பற்றுதல் ஆகும். நகரைப் பொறுத்தவரை ஊடுருவலுக்கான களங்கள் மட்டுப்படுத்தப்பட்டதாக இருந்ததனால் ஏனைய இடங்களைப் போல ஒரு வழியினால் மட்டும் ஊடுருவல் செயற்பாடுகளை முன்னெடுக்க முடியவில்லை. இதனால் பலவழிகளினாலும் இதற்கான செயற்பாடுகள் முன்னெடுக்கப்பட்டன. ஒரு வகையில் பல்வேறு குடியேற்ற அணுகுமுறைகளை பரீட்சிக்கும் களமாக திருகோணமலை நகரம் இருந்தது எனலாம். சட்டரீதியான குடியேற்றங்கள், சட்ட விதோதக் குடியேற்றங்கள் வியாபாரக் குடியேற்றங்கள், மீனவர் குடியேற்றங்கள், கைத்தொழில் குடியேற்றங்கள், டெக்டைல் மதும பூலமான குடியேற்றங்கள் என பலமுறைகளும் இங்கு பரீட்சிக்கப்பட்டுள்ளன. அண்மையில் உருவாக்கப்பட்டுள்ள புத்தர்

பேரினவாத சக்திகள் தங்களது உடனடி இலக்கான நிலத்தொடர்ச்சியைச் சிதைக்கும் நடவடிக்கையை நிறைவேற்றிய அதேசமயம் அதற்குச் சமந்தரமாக நகரக் குடியேற்றங்களிலும் கவனம் செலுத்தினர். இதுவிடயத்தில் இரட்டைத் தந்திரோபாயம் பின்பற்றப்பட்டது. திருமலை நகரிற்குள் ஊடுருவி திருமலை நகரத்தினை தங்களின் ஆதிக்கத்தின்கீழ் கொண்டுவரும்வரை குடியேற்றவாசிகளின் நகரத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யும் வகையில் கந்தளாயம் பிரதேசத்தை ஒரு நகரமாக வளர்த்தெடுப்பது முதலாவது தந்திரோபாயமாக இருந்தது. இன்று கந்தளாயம் திருகோணமலை நகரத்திற்குச் சமமான வகையில் ஒரு நகரமாக எழுச்சியடைந்துள்ளது. திருகோணமலை மாவட்டத்தின் சிங்கள அரசியலின் மையமாகவும் கந்தளாயம் விளங்குகின்றது.

மாவட்டத்தின் சிங்கள அரசியலின் மையமாகவும் கந்தளாயம் விளங்குகின்றது. குடியேற்றப் பிரதேசங்களின் மைய இடமாகவும் சிங்களப் பிரதேசங்களுடன் தொடர்புடக்கூடிய பாதுகாப்பான இடமாகவும் அதேவேளை சிலை விவகாரம் இத்தவகைக் குடியேற்றங்களில் ஒன்றாகும். இவை பற்றி அடுத்த இதழில் விரிவாகப் பார்ப்போம்....

கறுப்பு நீலாவின் கடைசிக் கடிதம்

அந்தக் கடிதம் எனக்கு படிக்கக் கிடைத்த போது அவர்கள் இலக்கைத் தகர்த்தெறிந்து காவிய மாகி சில அண்டுகள் கடந்திருந்தன. எனது வாழ் வில் எத்தனையோ விதமான கடிதங்களை சந்தித்திருக்கின்றேன். ஆனால் கறுப்புநிலாவின் கடைசிக் கடிதத்துக்கு நிகர் எதுவுமில்லை. அந்தக் கடிதத்தில் பொதிந்துள்ள உணர்வுகளை பகிரப்படாத பக்கத் தில் பகிராந்துகொள்வது எப்படி?

அவர் தன்னுடைய பயிற்சி ஆசிரியருக்கு அக்கடிதத்தை எழுதியிருந்தார். முத்து முத்தான எழுத்துக்களால் அக்கடிதம் முழுமை பெற்றிருந்தது. முழுமையான கடிதத்தின் உணர்வுகளில் சிறுதுளியே இங்கு முகம் காட்டுகின்றது.

அன்பின் ஆசிரியருக்கு! உங்களுக்கு இந்தக் கடிதம் கிடைக்கும்போது நாங்கள் இலக்கைத் தகர்த்தெறிந்து வீரச்சாவடைந்திருப்போம். இலக்கைத் தகர்த்தபிறகான நாட்கள் நெருங்குகின்ற மகிழ்ச்சியோடு இக்கடிதத்தை உங்களுக்கு எழுதுகிறேன்.

பயிற்சி நாட்களில் நடந்த சம்பவங்களெல்லாம் என் மனதில் பசுமையாய் பதிந்துபோயுள்ளன. உங்களின் அரவணைப்பும் கண்டிப்பும் கலந்த பயிற்சியும் எனக்கு வியப்புடிகின்றன. எனது அம்மா, அப்பாவினது ஒருக்கிணைந்த அன்பின் பிரதிபலிப்பை உங்களில் நான் கண்டேன்.

நாங்கள் பயிற்சியெடுத்த பனைவெளியும், மணற்காடும், மணற்காட்டில் கிளைவிரித்திருந்த மரங்களும் நினைவில் நிலமாடுகின்றன. பயிற்சி நேரத்தில் ஆசிரியருக்கே உரித்தான நிலையிலும் ஏனைய நேரங்களில் எங்களின் உற்ற நண்பனாய் சகோதரனாய் உங்களின் செயற்பாடு இருந்தது.

நங்களும் கரும்புலியாகப் போகவேண்டுமென அனுமதிக்கேட்டுத் தலைவருக்கு கடிதம் எழுதியுள்ளதை அன்றொருநாள் எனக்குச் சொல்லியிருந்த அப்போது நான் எந்தக் கருத்தையும் உங்களுக்குச் சொல்லவில்லை. ஆனால் இப்போது என் கருத்தை உங்களுக்கு எழுதுகிறேன். நீங்கள் அவசரப்படக் கூடாது. எமது மண் முழுமையாக மீட்கப்படும்வரை கரும்புலிகளின் பயிற்சி ஆசிரியராக நீங்கள்

ஆ.ந.பொற்கோ

இருந்து பணிசெய்யவேண்டும் என்பதே என் விருப்பம்.

எமது தலைவர் எமது மண்ணை மீட்டுபவர்கள் என்ற நம்பிக்கை எமக்கு முழுமையாக உண்டு. அவருக்குப் பக்கபலமாக இருந்து உங்களின் பணியைத் தொடருங்கள்.

இப்படிப் பல விடயங்களைப் பகிர்ந்து கொண்டிருந்தார் அந்தக் கரும்புலி வீரர். நான் அந்தக் கடிதத்தை பலமுறை படித்தேன். ஆணித்தரமான அந்த வரிகள் என்மனதில் ஆழப் பதிந்துபோயின.

பதிப்படாத பச்சுப்பூ

அவர்கள் பயிற்சியெடுத்த காலம், அந்தக் காலத்தில் பேராளிகளுக்கு வழங்கப்பட்ட உணவு நிலையம் அவர்களின் மனவறுதியும் என்னுள் சொல்லாத செய்திகளாய் வியாபித்தன.

அந்தக் கறுப்பு நிலாக்கள் கிரவல் வீதிகள், மண் ஒருங்கைகள் எங்கும் நடந்து திரிந்தவர்கள். மக்களோடு ஆழமாய்ப் பழகி அவர்களின் மனங்களில் அழியாத இடம் பிடித்தவர்கள். மக்களுக்கு பேராளிகளாக மட்டும் முகம் காட்டிய அந்தக் கறுப்பு நிலாக்கள் முகம் தெரியாத கறுப்பு நிலாக்களாய் காவியமாகி விட்டார்கள்.

நானும் முகம் தெரியாத அந்தக் கறுப்பு நிலாக்களின் முகத்தை அவர்களின் கடிதத்தில் கண்டேன். இப்படித் தங்களை வெளிக்காட்டாமல் மக்களின் விடுதலைக்காய் வீரகாவியமானவர்களின் தியாகத்தை விபரிக்க வார்த்தைகளேயில்லை.

பிம்மா எனக்கு கிளி கால் முளைக்குமே...? சின்னவன் கிதைத்தான் அடக்கடி கேட்டான். நாகதேவியும் என்ன சொல்வான்?

விளையாடலாம் என்னம்மா...? நாகதேவிக்கு ஒருமுறை ஓவென ஓபாடி வைக்கவேண்டும் போலிருந்து. அவனோடு சேர்ந்து விளையாடண தோழர்

அனைவரையும் கவர்ந்தபூயான். மனவேதனை நிறைந்த மருத்துவமனையாக கிருந்தது கிவனின் சிரிப்பும், கலகலப்பும் அனைவரையும் ஓரளவு மகிழ்ச்சியுடுத்தியது. ஒவ்வொரு தாதியையும் சின்னவன் ஒவ்வொரு பெயரால் அழைப்பான். குண்டு நேர்ல், மல்லிகா நேர்ல், கண்ணாடி அக்கா என்று வைத்தியர்கள் தாதியர்கள் அனைவரையும் ஒரு நெருக்கமான உறவு வளர்ந்தது.

எல்லோருக்கும் சிரிக்கும் போகப்போற சந்தோசத்தை தெரியப்படுத்தினான். அவனுக்காக கிரண்டு செயற்கைக் கால்கள் உடனுகோல் எல்லாம் கொண்டுவந்தபோது, அவன் கிடிந்தே விட்டான். அழகான செயற்கைக் கால்கள் வேண்டாம் என்று அடம்பிடித்தான். யாராலும் அவன் அழகையை நிறுத்த முடியவில்லை. விம்மி விம்மி ஒரு அழகான. ஏன் அழகான

அழகான். டொக்டர் நீங்களும் சொன்னன்களெல்லோ... ஒன்றன்மீன் ஒன்றாக கண்ணீர் விழுந்தது. எனக்கு கால் முளைச்சா கிந்தக் காலீர் ஒட்டையிற்கையோ என்னென்று எடுக்கிறது. கிதை எண்ணித்தான் அழகு வடிக்கிறான். சின்னவா! உனக்கு எப்போதும் கால் முளைக்காதா... நீ வாழ்நாள் முழுவதும் கால் கில்லாமல்தான் வாழுவாய் என்ற பதலை

கிதை

ஓம் பிள்ளைக்கு கொஞ்ச நாள் கால் முளைச்சீரும். சின்னவனும் காய்ப்பட்டு கிரண்டு பெளர்ணமி வந்துபோனது. காய்ப்பட்ட நாள் கிருந்து சின்னவனும் நாகதேவியும் கண்ணீரும் சோறும்தான். சின்னவன் புண் வேதனையில் கத்துவான், குறையான் வேதனையைத் தாங்கமுடியாத சின்னப்பெடியான்.

கிணும் அறியவில்லை. சாவை அறியாத வயதில் என்ன செய்வான்.

சுதந்திரபுரத்தில் கொட்டிய குண்டின் அதிர்வுகள் அடங்கினாலும்... கிந்த வருக்கள் என்று சுகமாயும்...? எமக்கு என்று தேசம் வந்தால் மனக்காயங்கள் ஆறும். மருந்து கட்டும் நேரங்களில் கத்துவான், குறையான், வேதனையைத் தாங்காது தவியான். மருந்து கட்டி முடிந்ததும் சிரித்து கலகலப்பாக இருப்பான். ஆப்போ கால் புண்ணும் ஆர்வரத் தொடங்கிவிட, காயம் மாற தனது கால்கள் வளரும், தான் ஓடி விளையாடலாம், பள்ளிக்கூடம் போகலாம்,

யுழுவோரிடம் எல்லாம் எனக்கு கால் முளைக்குமா...? என்றுதான் கேட்பான். எல்லோரும் ஒரே பதிலைத்தான் சொன்னார்கள். சின்னவன் தனக்கு கால் முளைக்கும் என்ற கற்பனையைக் கலையவிட சந்தர்ப்பம் கிருக்கவில்லை. கால் முளைக்கும் தான் மறுபடியும் ஓடி விளையாடலாம் என்ற எண்ணங்கள் வலுப்பெற்றன. முழங்காலோடும் சற்று மேலாயுமாக சிதைந்திருக்கிற கால்ளைப் பார்த்து முளைக்குதா என்று ஆராய்வான். அப்போது எல்லாம் நாகதேவிக்கு நெஞ்சில் நெருப்பு பிடிக்கும். கிருந்தாலும் வெளிக்காட்டிக்கொள்ள மாட்டான். தனக்குள்ளேயே குமுறுவான்.

என் கால் வேண்டாம் என்கிறான் என்று அதிர்ந்து போனார்கள். கலகலப்பில் எல்லோரையும் கவர்ந்தவன் கண்ணீரால் கரைந்தான்.

என்னென்று சொல்வது...? அந்தப் பதிலை அவன் ஏற்பானா...? ஏற்க முடியாததுதான். ஏற்றுத்தான் ஆகவேண்டும். பிங்கு அதை எப்படித் தாங்குவான்.

நாகதேவிக்கோ பிள்ளைக்கு பிங்கு வயதிலேயே கிரண்டு கால்களும் கிள்ளப்பட்டு விட்டதே! கிளி பிள்ளையின் எதிர்காலம் என்ன? என்ற எதிர்கால ஏக்கம். பள்ளிக்கூடம் போனவன் வருவான், பக்கத்து வயல் காட்டில் ஓடி விளையாடுவான், பட்டம் ஏற்றுவான், மாயின் அடிப்பான். பக்கத்து தோட்டத்து தென்னம் குரும்பையில் தேர் செய்யுது உணர்ந்தெருவெங்கும் விளையாடுவான். கிளி என்ன சொல்வான்? அவனுக்குத்தானே கிரண்டு கால்களும் சிதைந்துவிட்டன. அன்றாட கடமைக்கே மற்றவரின் கரத்தினைத்தான் உதவியாகப் பெறவேண்டும். அம்மா எனக்கு கால் முளைச்சா... கோபு ஆட்களோட சேர்ந்து

யுழுவோரிடம் எல்லாம் எனக்கு கால் முளைக்குமா...? என்றுதான் கேட்பான். எல்லோரும் ஒரே பதிலைத்தான் சொன்னார்கள். சின்னவன் தனக்கு கால் முளைக்கும் என்ற கற்பனையைக் கலையவிட சந்தர்ப்பம் கிருக்கவில்லை. கால் முளைக்கும் தான் மறுபடியும் ஓடி விளையாடலாம் என்ற எண்ணங்கள் வலுப்பெற்றன. முழங்காலோடும் சற்று மேலாயுமாக சிதைந்திருக்கிற கால்ளைப் பார்த்து முளைக்குதா என்று ஆராய்வான். அப்போது எல்லாம் நாகதேவிக்கு நெஞ்சில் நெருப்பு பிடிக்கும். கிருந்தாலும் வெளிக்காட்டிக்கொள்ள மாட்டான். தனக்குள்ளேயே குமுறுவான்.

கோயிலுக்குப் போகலாம் என்று என்னென்னவோ கனவுகளைச் சுமந்தான். சின்னவனுக்கும் ஒன்பது வயது முடியப்போகிறது. கலகலத்த பேச்சினால்

யுழுவோரிடம் எல்லாம் எனக்கு கால் முளைக்குமா...? என்றுதான் கேட்பான். எல்லோரும் ஒரே பதிலைத்தான் சொன்னார்கள். சின்னவன் தனக்கு கால் முளைக்கும் என்ற கற்பனையைக் கலையவிட சந்தர்ப்பம் கிருக்கவில்லை. கால் முளைக்கும் தான் மறுபடியும் ஓடி விளையாடலாம் என்ற எண்ணங்கள் வலுப்பெற்றன. முழங்காலோடும் சற்று மேலாயுமாக சிதைந்திருக்கிற கால்ளைப் பார்த்து முளைக்குதா என்று ஆராய்வான். அப்போது எல்லாம் நாகதேவிக்கு நெஞ்சில் நெருப்பு பிடிக்கும். கிருந்தாலும் வெளிக்காட்டிக்கொள்ள மாட்டான். தனக்குள்ளேயே குமுறுவான்.

சின்னவனிற்கு கால் காயம் ஆற, வீடுசெல்லும் நாளும் வந்தது. வைத்தியர்கள், தாதிகள் என்று

எனக்கு கிந்தக்கால் வேண்டாம். அம்மா நீ சொன்னனில் எல்லோ எனக்கு கால் முளைக்குமென்று... விக்கினான். மீண்டும் தேம்பி

சின்னவன் செயற்கைக்காலை கழட்டி வீசிவிட்டு தனது கால் முளைக்கிறதா என்பது பார்த்தான், மருத்துவனையில் எல்லோரும் ஓ என மனத்திற்குள் ஒப்பாடி வைக்கிறார்கள். நாகதேவி முகத்தை கைகளினால் பொத்தி குலுங்கிக் குலுங்கி அழுகிறான்...

(03^{ம்} பக்கத் தொடர்ச்சி)

தோற்றம் முக்கியமா? சோவியத் பேரரசு வீழ்ந்தது முக்கியமா” என பதிலடி அவர் கொடுத்தார். ஆனால் எல்லாவற்றிற்குமான பதில் 9/11இல் கிடைத்தது என்கிறார் “ஆட்சியாளருக்கு விதிலில்க்கு” என்கிற பரபரப்பான நூலை எழுதிய ஏமி குட்மான். இப்பொழுது ஜே.வி.பியும் பௌத்த பிக்குகளும்தான் எமது உண்மையான பலம் எது வெள அம்மையாருக்கு தெரியவில்லை, இனிமேல் ஒரு போதும் அம்மையாரை நிம்மதியாக இருக்கவிடோம் என பறைபறிவிக்கின்றனர். சிங்கள அரசியலின் இன்னொரு 9/11 இனிமேந்தான் நிகழ உள்ளதா? 2500 வருடகாலப் பௌத்த பேரினவாதத்தை ஒரு நாளில் இல்லாமற் செய்துவிட முடியுமா? இது முதலாவது சவால்.

இரண்டாவது சவால் ஜே.வி.பியினால் உருவாகப் போவது. அது வெறும் வெற்று வேட்டா? அல்லது இன்னொரு 1989இன் மீன் நிகழ்வா? காலம் பதில் சொல்லும். ஆனால் பண்டா குடும்பத்தின் மட்டுமல்ல சிங்கள அரசியலாளர்களிலே நிலவுடையாளர், பெரு வணிகர், மேட்டுக்குடி உயர் கல்வியாளர் ஆகியோரினதும் குடும்ப அரசியலின் அந்திமக்காலம் நெருங்குவதாக எதிர்ப்பு கூறப்படுகின்றது. “சேனநாயக்க, பண்டாரநாயக்க, ஜெயவர்த்தனா ஆகிய குடும்பத்தின் எஞ்சியுள்ள வால்கள், இவ் வால்களில் தொங்கிநிற்கும் கதிர்காமர் சொக்சி போன்ற அந்திகளை நீதியாக்கம் செய்யும் சட்டவல்லுனர்கள் எல்லோருமே பூமியில் அருகிவரும் உயிரினங்கள்” என்கிறார் கலாநிதி உஸ்வத்தை ஆராச்சி. (08.06.2005 ஜலண்டி) ஆராச்சி தனது ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைக்கிட தலைப்பு அதிகார கைமாற்றம். (முழு இலங்கையிலுமே விரைவில் நடக்கப்போகின்ற புரட்சிகர அதிகார வேறாக்கம் பற்றி ஆராச்சி அறியார்) சிங்களத்தில் நடக்கப்போவது இன்னொரு வகுப்பினருக்கான அதிகார மாற்றம் என்பதை அதன் பொருள். இத்தகைய அதிகாரக் கைமாற்றம் இலகுவில் நடந்துவிடுமா? அது குருதிக் களரியை ஏற்படுத்துமா? விரைவில் தெரிந்துவிடும்.

முன்றாவது சவால் அடிபட்ட பம்பாகப் பதாங்கி யிருக்கும் ஐ.தே.கட்சியால் வரக்கூடியது. “எமது அரசாங்கத்தினைக் கவிழ்த்ததின் சாபம்தான் இப்போது நம்புது” (ராஜித சேனரத்தின - வீரகேசரி 19.06.2005) என மகிழ்வதோடு நிற்பார்களா? கவிழ்ப்பார்களா? இத்தகைய முனைப்பு அவர்களிடம் உள்ளதா? என்னும் சிங்கள அரசியலில் எதுவும் எந்த வேளையும் நடக்குமென்பதால் எதிர்வுகூறல் அவசியமற்றதும் அப்பத்தமானதாகும். இப்பொழுது முதன்மை பெறும் சொல்லாடல் **மெய்மையின் வேளை (MOMENT OF TRUTH)** இது தமிழ் மக்களுக்கு காணுது. ஆனால் இதனையும் “நாக்கில் நறும் தேனும் நெஞ்சில் நீக்கரிய நஞ்சும்” கொண்ட சந்திரிக்கா மலின்பு படுத்தி மதிப்பிற்குரிய தன்னை தியாகியாக்க முயல்கிறார். வரலாற்று உண்மையால் பொறுக்கமுடியாத பாதகம் இது. இதற்கான மிகவுயர் தண்டனையை அவர் அடையாமல் தப்பவேண்டுமாயின் றொபேட் மக்னமாரா கற்ற பாடத்தினை அவர் உடன் கற்கவேண்டும். வியட்னாமில் நடபெற்ற மிகக்கொடிய குண்டுவிசுக்க்கும் பொய்மைப் பரப்புரைகளுக்கும் பெரிதும் பொறுப்பாகவிருந்த முன்னால் பாதுகாப்புச் செயலர் (1961 - 1968) தனது இறுதி நாட்களில் மனமுடைந்து கண்ணீர் மல்கி, கலங்கி, கழுவாய் தேடி உண்மையை உரைத்தார். இத்தகைய மெய்மையின் வேளைக்கு எப்போது சிங்களத் தலைவர்கள் செல்வார்கள்? மிகவிரைவில் என்பது காலத்தின் பதில். எனவே அதுவரை எமக்கு

- மனிதர்கள் - மதங்கள்
- அரசுகள் - அமைப்புகள்
- உறவுகள் - உரிமைகள்

காலப்பாழில் நடுவிய கணங்கள்
நாளையின் கிளையில் அவிழும் அரும்புகள்....
எல்லாவற்றையும் ஒரு தட்டில் பிசைந்துண்ண....
இன்னொரு பாப்ச்சலுக்கு இப்பொழுது பதாங்க....
சின்னதோர் இடைவேளை வேண்டும்....
(இரண்டாவது காப்பம் - கவிஞர் வைரமுத்து)

எனவே அன்பர்களே,
எல்லா ஆறுகளும் கடலை நோக்கி -
எல்லா முடிவுகளும் பிரபாகரன் நோக்கி -
என்று கூறி நிற்கின்றோம்.

மறைக்கும் சங்கடம் வேண்டவே வேண்டாம். பிரபாகரத் தலைவனுக்குப் பின்னால் திரண்டவர் எவராயிருப்பினும் வரலாற்றில் அவர்கள் வாழ்வொன்று இருக்கிறது.

நீலிபன் வாசகம்
மீண்டுமொரு முறை ஒங்கி ஒலிக்கட்டும்
மக்கள் புரட்சி
மண்ணில் வெடித்தாய்
விண்ணே அழிரட்டும்

மாவோவும் மண்டலாவும் வெற்றிக்கொடி நடட்டும்
வியட்னாமியத் தேசம் விடுதலை பெற்றதும்
யாரேவே என்பதற்கு வரலாறே சான்று

அதிகமாய் அடைந்தால் காற்றுக்கூட வெடித்து வெளியே வரும் விடுதலை வேட்கை அதற்கே உண்டெனில் மானிடர்க்கென்ன மடிந்தா போய்விடும்

கோழிக் குஞ்சைக் குற வேண்டாமென குறையவே சொல்லி வாணப் பருந்தென்ன கேட்கவா போகிறது கட்டில் அடையுங்கள் கோழிக் குஞ்சை - அன்றேல் வேட்டையாடுங்கள் வாணப் பருந்தை. எது பொருத்தம் முடிவு செய்யுங்கள்

ஆடுகிற மாட்டை ஆடிக் கறக்கவும் பாடுகிற மாட்டைப் பாடிக் கறக்கவும் - நாங்கள் பழகிக் கொண்டவர்கள் மீண்டும் முன்னால் முன்னெடுக்க முடிவு செய்துவிட்டோம்.

புறம் போக்குகவிடம் போய் நாங்கள் அறம் கொண்டது அறியாமையால் அல்ல எங்கள் திறம் தெரிவதற்காய் எதுவும் தருவார்கள் என்று எதிர் பார்த்தல் எதுவுமே தரமாட்டார்கள் - என்று எல்லோரும் புரிவதற்காய் அமைதிக் கிடைஞ்சல் யாரென்று சொல்வதற்காய்.

அத்தனையும் செய்து முடித்தோம் இனி களைத்து விட்டோம். அலுத்து விட்டோம் பயந்து விட்டோம் பதுங்கி விட்டோம் திரிபு மாட்டோமெனும் வியாக்கியானங்களிற்கு விடை கொடுக்கப் போகிறோம். ஆகவேதான் நீலிபன் வாசகம் மீண்டுமொரு முறை ஒங்கி ஒலிக்கட்டும்

மக்கள் படைக்கு முன்னே எங்களாம் இட்டவர் எவரும் தப்பிப் பிழைத்ததாய் தடயம் ஏதுமில்லை
மலைகளாய் நீங்கள் எழுந்த போதுதானே அலைகளாய் இங்கே கணங்கள் விரிந்தன எல்லைப் படைகளாய் நீங்கள் விரைந்தபோதுதானே எல்லைகள் நோக்கி நாங்கள் எதிரிக் குதித்தோம்.

நீங்கள் தந்த அந்த வலமைதானே ஆணையிறவு கடந்து நாவற்குழி வரை எம்மை நடைபோட வைத்தது.

கனல் கக்கும் கருவி தாய்மாரை கல்கொண்டு தாக்கும் உரம் கொண்ட உன்னங்களே தரம் கெட்ட வாழ்வைத் தந்தோர் நிலம் விட்டுப்போகும் காலம்

ஆடுகிற மாட்டை ஆடியும் ... பாடுகிற மாட்டை பாடியும் ...

ஸ்தோத்ரம்

நெருங்கிக் கிடக்கிறது. “பொங்கு தமிழால்” போகச் சொல்லி விட்டுப் பொறுத்திருந்து பார்த்தோம் புரியவில்லை அவர்களிற்கு அடியையப் போல் அண்ணன் தம்பி உதவான் அணும் பழமொழியாவது புரியட்டும். எழுக்க நீங்களும்... கை உயர்த்தி கோசம் எழுப்பவல்ல கல் எறிந்து குடு வாங்கவல்ல பகை எரித்துப் பாடை ஏற்ற நிலம் பிடித்து வாகை தூட

தலைவன் போர்க்கலை வித்தைகள் இம்முறை புதிதாய் இருக்கும் சென்றோம் வென்றோம் எனும் செய்திகளே செவிகளில் கேட்டுக் கொண்டிருக்கும். இதுவரை நடந்த போரில் ஒரு முறையாவது நானும் நடத்தேன் என நெஞ்சு நிமிர்த்திச் சொல்லவில்லையெனில் நானைய சந்தி உமை நாயிலும் கேவலமாய் நோக்கும் நிலைவரும். பார்த்தும் இடமெங்கும் போர்வடு தாங்கியோர் போய்வர போர்த்தது முடியுமை

கடற்புலிகள் கண்ணில் பட்டால் கக்குநூறு என்பதையும் சொல்லி வைக்க விருப்புகிறோம்.

திருமலைக்கு மேற்காலையும் அம்பாறைக்கு அங்காலையும் வேலிபோடும் வேலைக்காய் நாங்கள் வெளிக்கிடப்போகிறோம்.

பலாலிப் படைத் தளத்தைக் கைகளால் எட்டித் தட்டிவிட்டு தப்பியோடிச் செல்வதற்கு அம்பாறைப் படைகளிற்கு அவகாசம் கொடுப்போம்.

காலம் பார்த்துக் காய் நகர்த்தும் தலைவன் இத்தனை நாளும் இத்தகைய பொறுத்தோர் என்று எல்லோரும் வியக்கும் காலம் விரைவில் வருகிறது.

சமாதானம் தூவிய தூசிப் படிமங்களைத் துடைத் தெறித்துவிட்டு மீண்டுமொரு முறை கண்களில் கனல் ஏற்றுங்கள் மின்னலாய் இடியாய் வெடியாய்ப் புறப்படுங்கள் மீது எல்லைகளையும் மீட்டு முடிப்போம்.

தமிழ்மக்களை அடக்கி ஒடுக்கி அடிமை இனமாக வைத்திருக்கவேண்டும் என்ற நோக்கில் சிங்களப் பேரினவாத ஆட்சியாளர்கள் மேற்கொண்டு வந்த படுகொலைகள் தமிழ்மக்களின் மனதில் அழியாத வருவாக பதிந்திருக்கிறது. சிங்கள ஆட்சியாளர்கள் காலத்துக்குக் காலம் தமிழ்மக்கள் மீது இனப்படுகொலையை கட்டவிழ்த்து

மூலம் தீர்த்துக்கொள்கிறார்கள். சிங்களப் படைகளும் ஆட்சியாளர்களும் தமிழ்மக்களின் உயிர்களைப் பெறுமானமில்லாதவையாக கருதுகிறார்கள். அதனால்தான் அவர்கள் ஜீரணிக்கமுடியாத பெரும் படுகொலைகளைச் செய்கிறார்கள்.

இப்படித்தான் 1998ஆம் ஆண்டு யூன்மாதம் 10ஆம் திகதி யுத்தகளத்தில் இருந்து பலபத்து மைல்கள் தொலைவில் பரந்தன் முல்லைச்சாலையில்

இன்றும் மீளமுடியாதவர்களாகவே இருக்கிறார்கள். சிங்களப் படைகளின் திட்டமிட்ட தாக்குதலினால் தனது நாளுக்கு பிள்ளைகளைப் பறிகொடுத்த நாற்பது வயதுடைய ராசலிங்கம் என்ற தந்தை அன்றைய சம்பவம் பற்றி இப்படிச் கூறினார்.

“என் பிள்ளையர் நாலையும் பள்ளிகூடத்தீரல் மசுதிக் கட்டணக் காசு கட்டயில்ல ஏண்டதக்காசு மூதல் நாள் வீட்ட திருப்பி விட்டினம். அவைக்கு குறீதிறனுப்பிறதக்கு என்உட்ட காசிருக்கேல்வ. அநால நாலும் மனுசியும் விடிய நேரத்தோட எழுப்பி கூலி வேலைக்குப் போட்டம். தோட்டத்தீரல் வேலைசெய்து

“என் பிள்ளையர் நாலையும் பள்ளிகூடத்தில் வசதிக்கட்டணக் காசு கட்டயில்ல ஏண்டதக்காசு மூதல் நாள் வீட்ட திருப்பி விட்டினம். அவைக்கு குறீதிறனுப்பிறதக்கு என்உட்ட காசிருக்கேல்வ. அதல் நாலும் மனுசியும் விடிய நேரத்தோட எழுப்பி கூலி வேலைக்குப் போட்டம். தோட்டத்தில் வேலைசெய்து வேண்டுற சம்பளத்தை மிச்சம் பிடிச்சம் பிள்ளையர் அடுத்த நாள் பள்ளிக்க அனுப்பவேணும் எனடு நினைச்ச வேலை செய்துகொண்டிருந்தம். . . .

காணேல்வ. அனுகல் சத்தம் மட்டும் கேட்டுக்கொண்டிருந்தது.

“மாமரக் கொப்புகளுக்குக் கீழே காயப்பட்டு இரத்த வெள்ளத்தில் என்ர மூண்டு பிள்ளையரும் கிடந்தினம். அதுகள் கிடந்த கோலத்தைப் பார்க்க மயக்கம் வரும்போல கிடந்தது.

“மூத்தமகன் றமேல்குமார் மட்டும் உணர்விலுந்தபோய் “என்ர தங்கச்சிக் காணேல்வ...” என்று

தேடிப்பார்த்தேன் வீடு இருந்த இடத்தில் இருந்து முப்பது மீற்றர் ஓரத்தூக்கப்பால் இருப்புக்குக் கீழே சிறைந்தபடி உயிரிழந்தபோய் கிடந்தார்.

“இந்தமையல் உயிரிழந்த இரண்டு பிள்ளைகளையும் விட்டுட்டு காயப்பட்டுத் தவிரச்சுக்கொண்டிருந்த மூத்த பிள்ளையையும். கடைசி பிள்ளையையும் மனுசியையும் ஏதே ஆஸ்பத்திரிக்கு அனுப்பவிட்டேன்.” சம்பவத்தில் நான்கு பிள்ளைகளை இழந்த தந்தை.

இந்த நெஞ்சை நெகிழவைக்கும் துயரச் சம்பவத்தில் தன் கையில் பிரிந்துபோன தனது கடைசி மகன் தேவநந்தினியின் கடைசிக்கணம் பற்றித் தாயார் இப்படிச் கூறுகின்றார்.

“காயப்பட்டு இரத்த வெள்ளத்தில் கிடந்த என்ர கடைசி பிள்ளையைத் தூக்கி மடியில் கைத்தொடி ஆஸ்பத்திரிக்கு கொண்டுபோனேன். மயக்கமடைந்து கொண்டிருந்த

அனுக்க்கொண்ட காலை உடைந்தபடியும் உடம்பெல்லாம் காயப்பட்டுப்போயும் கிடந்தார். அந்தப் பிள்ளையைத் தூக்கிக்கொண்டுவந்து மூத்ததீரல் கிடத்திப்போட்டு இரண்டாவது பிள்ளை சீலை பாத்தினம், மூச்சுப் பேச்சில்லாமல் இரத்த வெள்ளத்தில் கிடந்தார். “சீசீசீசீர தமையல் பெரிய காயம்பட்டு

வெடிச்சுப்போய் இருந்தது. இரண்டு காலும் சிறைந்து வயிறு பிளந்தபோய் குடல் வெள்ளியால் வந்திட்டது. அவன்ர உயிர் பிளந்தால் செல்வருகுது எனேண்ட தெரினேல்வ. எல்லாப் பக்கத்தாலையும் கூலிக்கொண்டுவந்து விலுந்து வெடிச்சுது.

“நான் ஒண்டையும் பாக்கேல்வ. விலுந்து கிடக்கிறதும் எழுப்பி ஒடுறதுமாக எங்கட வீட்டுக்கு கிட்டவா வந்திட்டேன். எங்கட காண்குறள் புகைமண்டலமாய்த் தான் தெரிஞ்சுது. எனக்கு ஒரே பயமாய் இருந்தது.

“காண்குள்ள கால்கைக்கப் பயமாய் இருந்தது. உள்ளூக்கோ உடம்பெல்லாம் நடுங்கத் தொடங்கிட்டுது. என்ர வீடு வீட்டுக்கு மூண்டுகின்று மாமரம் எல்லாம் தரைமட்டமாய் போய்க் கிடந்தது. ஒரு பிள்ளையையும்

என்ர குஞ்சு ஆஸ்பத்திரிக்கு கொண்டுபோய்க் கொஞ்ச நேரத்தீரல் செத்தப்போச்சுது. காயப்பட்டுக் கொண்டுபோகக்க என்ர பிள்ளைக்கு கடைசியா பால் குடுத்தினார். அதுதான் என்ர பிள்ளை குடிக்கிற கடைசி பால் எனடு நாள் நனைக்கவே இல்லை” என்று

“இப்படி இருக்க என்ர கடைசி மகன் (2வயது) தேவநந்தினி எழுப்புவதும் கீழ விலுந்துமாக இருந்தார். ஒடிப்போய் கடைக்குட்டிமசுத் தூக்கிப் பார்த்தினம். பிள்ளையின் தமையல் ஒரு காயமும் உடம்பெல்லாம் சல்லடை போட்டமாதிரி காயங்கள் இருந்தது.

“இப்படி இருக்க. நாய் கறியியடி வளவுக்குள் ஒடிவந்து இரத்த வெள்ளத்தில் சீறறுண்டு கிடந்த பிள்ளையை கட்டி அணைத்துக் கறிரி அலுதார். மூன்றாவது பிள்ளையைக் காணவே இல்லை. சத்தியசீலனை

சுதந்திரபுரம்: நனைவல் சீழலாரும் கோரும்

விட்டிருந்தார்கள். இந்தப் படுகொலைகள் இரண்டு வழிகளில் மேற்கொள்ளப்பட்டிருந்தது. இராணுவ ஆக்கிரமிப்பில் உள்ள பகுதிகளில் ஆட்கடத்தல் மற்றும் வெளிப்படையான படுகொலைகள் என்றும் இராணுவ ஆக்கிரமிப்புக்கு அப்பால் உள்ள பகுதிகளில் விமானக் குண்டுவிச்சு ஏறிகளைத் தாக்குதல்கள் மூலமும் மக்களை அழிக்கின்ற நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டு வந்தனர்.

உடையார்கட்டுக்கு அடுத்ததாக அமைந்திருக்கும் சுதந்திரபுரம் கிராமத்தின் மீது காலை ஒன்பது மணிக்கு சிறிலங்கா விமானப்படைகளின் கிபீர் குண்டுவிச்சு விமானங்கள் கண்முடித்தனமான குண்டுவிச்சு நடத்தின. சமநேரத்தில் ஆணையிறவுப் படைத்தளத்திலிருந்தும் கரிப்பட்டமுறிப்பு நெடுங்கேணிப் பகுதியில் நிலைகொண்டிருந்த சிறிலங்காப் படைகளின் தளத்தில் இருந்தும் சுதந்திரபுரத்தில் இடம்பெயர்ந்த மக்கள் குடியிருப்பு நோக்கி ஏறிகளைத் தாக்குதல் நடாத்தப்பட்டது.

இத்தாக்குதலில் பெண்கள், குழந்தைகள் உட்பட 25ற்கும் அதிகமான அப்பாவி மக்கள் கொல்லப்பட்டனர். ஒரு படைத்தளத்தை எதிரிப்படைகள் நன்கு திட்டமிட்டுத் தாக்குவதுபோல இடம்பெயர்ந்த மக்கள் குடியிருந்த அந்தக் கிராமத்தின் மீது சிங்களப் படைகள் வான் வழியாகவும், தரைவழியாகவும் சமநேரத்தில் தாக்குதலை நடத்தி ஏதுமறியாது உயிருக்கு பாதுகாப்புத் தேடிவந்திருந்த மக்களைக் கொன்று குவித்து அந்தக் கிராமத்தையே இரத்த வெள்ளத்தில் உறையவைத்தது.

அந்தச் சம்பவம் நிகழ்ந்து இன்று ஏழு வருடங்களைக் கடந்துவிட்டது. ஆனாலும் பாதிக்கப்பட்ட மக்கள்

சுதந்திர

தமிழ்மக்கள் என்ற ஒரே காரணத்திற்காக பெண்கள், குழந்தைகள், முதியவர்கள் என்ற வேறுபாடில்லாமல் பல்லாயிரக்கணக்கான மக்கள் சிங்கள இனவாத அரசினாலும் அதன் கூலிப்படைகளாலும் கொன்று குவிக்கப்பட்டனர். இப்பேரவலம் தமிழ்நாட்டின் அனைத்துப் பகுதிகளையும் தட்டியிருந்தது.

இத்தகைய படுகொலைச் சம்பவங்களின் தாக்கத்தில் இருந்து மக்கள் இன்னும் விடுபடவில்லை. பாதிக்கப்பட்ட ஒவ்வொரு மக்களும் பாதிப்பின் சமைகளைத் தங்கள் மனங்களில் சுமந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். தமிழ்மக்களை வெற்றிகொள்ள முடியாத சந்தர்ப்பங்களில் எல்லாம் தோல்வியின் வெளிப்பாட்டை அப்பாவி மக்களைப் படுகொலை செய்வதன்

“காயப்பட்டு இரத்த வெள்ளத்தில் கிடந்த என்ர கடைசி பிள்ளையைத் தூக்கி மடியில் கைத்தொடி ஆஸ்பத்திரிக்கு கொண்டுபோனேன். மயக்கமடைந்து கொண்டிருந்த என்ர குஞ்சு ஆஸ்பத்திரிக்கு கொண்டுபோய்க் கொஞ்ச நேரத்தீரல் செத்தப்போச்சுது. காயப்பட்டுக் கொண்டுபோகக்க என்ர பிள்ளைக்கு கடைசியா பால் குடுத்தினார். அதுதான் என்ர பிள்ளை குடிக்கிற கடைசி பால் எனடு நாள் நினைக்கவே இல்லை”

புத்தர் பெருமானை முன்னிறுத்தி ஒரு யுத்தப் பிரகடனம்

விடுதலைப்புலிகள்

கனடாவின் கனடா தேசியம் கூறி கவிதைப்பிற் சமத்துவம் பாடி உணங்களுக்குள்ளே ஐக்கியம் பேசி இதற்கொரு சாட்சியை ரோதி மனங்களில் திட திருமலைப் பூமி மாவெரும் தோல்வியைக் கூடிப் பிணாங்களைச் சமந்து போரிடும் அந்தக் கோணமா மலையமர்ந் தாரே.
- புதிய கோணைச் பதிகம் -

நேற்று முன்னறிவிப்பு ஏதுமின்றி திருமலையில் வந்திறங்கினார் சித்தார்த்தன். தமிழர் தலைநகரில் சிலையென இறங்கி இன்னுமிருக்கிறார் வாயிற் சிரிப்புடன் அவர். வந்தாரென்பது மகிழ்ச்சிக்குரியதெனினும் இறங்கிய முறைதான் எரிச்சலைத் தருகிறது. எனினும் புத்தர் பெருமான்மீது எமக்கு எந்தக் கோபமும் இல்லை. சித்தார்த்தனுக்கே என்ன நடந்ததெனத் தெரியாதபோது பாவம் அவரையேன் நோகவேண்டும்? போகும் துறந்து, அரியணையின் மோகம் துறந்து, வீதியிறங்கி வெள்ளரசின் கீழமர்ந்த போதிமாதவனே! நல்லாடை சுழற்றிவிசி புனிதமெனும் வெள்ளாடை தரித்தவனே! என்னையா நடந்தது உமக்கு? ஓரிருவு முடிந்து விடிந்தபோது, நகர மணிக்கூட்டுக் கோபுரத்தருகே, மூச்சுக்கர வண்டிகளின் தரிப்பிட வளவில் அமர்ந்திருந்தார் அகிம்சாமூர்த்தி. அரசமர நிழலில் தபசியற்றிய

சாந்தமூர்த்தியை எறிக்கும் வெய்யிலில் எவரோ எறிந்துவிட்டுப் போய்விட்டார். பாவம் போதிமாதவன் ஏதும் பேசமுடியவில்லை அவரால். எடுத்து வந்தவரையோ, எறிந்துவிட்டுப் போனவரையோ நீதிமன்றில் இனம்காட்டும் நிலையில் போதிமாதவன் இல்லை. அவர் அச்சத்தில் உறைந்திருக்கிறார். காவி அங்கிக்குள்ளே மறைந்திருக்கும் கத்தினையும், கைக்குண்டுகளையும் அகிம்சாமூர்த்தி அறியாதவரா என்ன? அரசபோகம் துறந்தவரை வைத்து நடக்கிறது ஒரு அருபமான அரசியல் விளையாட்டு. சிலைக்காக அல்ல படகுகள் குவிக்கப்பட்டது படகுகள் குவிக்கப்படுவதற்காகத்தானே சிலையே வைக்கப்பட்டது. வலிந்து சண்டைக்கிழுக்கும் எத்தனிப்புடன்தான் இழுத்துவரப்பட்டார் சித்தார்த்தன். புத்தர் பெருமானை முன்னிறுத்திய ஒரு யுத்தப் பிரகடனம் இது. தனிச்சிங்களத்தை எதிர்த்த திருமலை நடராசன் எந்தக் கோபுரத்தில் வைத்துச் சுடப்பட்டானோ அந்தக் கோபுரத்துக்கு அருகிறதான், அவனின் குருதியுறைந்த இடத்திற்குள்ளே இந்தக் கூத்தும் அரங்கேறியது. இனி என்ன நடக்கும்? ஒன்றும் நடக்காது. வந்த புத்தர் போகவே மாட்டார். எதிர்ப்புக்கொஞ்சம் வலுக்குமானால் குண்டியைத் தூக்கிச் சற்று அரக்கி அடுத்த காணிக் குள் போவார் புத்தர். இவ்வளவேதான் இனியும். திருமலை நகருக்குச் சித்தார்த்தன் வந்ததென்பது இதுதான் முதற்கடவை அல்ல. எட்டித்தொடும் தூரத்தில், இந்தப் புத்தருக்கு அருகிலேயே, கோணைச் கோயிலுக்குப் போகும் வாசலில் இன்னொரு புத்தர் ஏலவே இருக்கிறார். எவரும் சுண்டுகொள்ளவில்லை என்பதுதான் பரிதாபத்திற்குரியது. மூட்டினால் மட்டும் முளாகம் நெருப்பாக மூட்டுண்டுபோனோம் நாம். திட்டமிட்ட குடியேறிகளால் திருமலை எட்ட எட்டப் போகிறது எம்மைவிட்டு.

எவரும் கவனத்தில் எடுக்கவில்லை இந்தக் கையாடலை. முந்தையரின் பூர்வீகம் தொலைத்து உள்ளே பணயக் கைதிகளாகக் கிடக்கின்றனர் குளக்கோட்ட மகராசனின் குடும்பங்கள். யுத்த காலத்தின் மூர்க்கம் தொலைத்து சமாதான காலத்தில் தணிந்து போயினர் தமிழர். ஒரு பொல்லாப்புமின்றி அன்றாடம் கழித்து அடுத்தநாளை வரவேற்று கொண்டாடுவதே எமது குறிக்கோளானது. 'முதலிக்குளம்' 'மொறவேவர்' ஆனபோதே நாடாளுமன்றில் நமது தலைவர்கள் போராடியிருக்க வேண்டும் எவரும் பேசவில்லையே. தலைநகர் புகும் தலைவாசலில் வீதிக்கரை இருமருங்கும் 'வில்லக்கம்' ராஜாவி்காரியின் காணி நீண்டு கிடக்கிறது காடாய். எந்தவொரு தலைவராவது எழுந்து கேட்டாரா? இல்லையே எல்லோரும் மெளனத்திலல்லவா உறைந்து போனார்கள். இது இன்றுவரை நீள்கிறது. வந்த புத்தரை போவெனச் சொல்வது அநாகரிகமானது ஆனால் புத்தர் பெருமான் வந்தவழி இருக்கிறதே அது போவெனச் சொல்வதிலும் பார்க்க அசிங்கமானது. தலைநகரைப் பறிகொடுத்துவிட்டா தமிழீழம்? என்ன செய்யலாம் இப்போது? சப்பாணிப் போராட்டங்களைத் தூக்கி எறிந்துவிடுவோம் இப்போது வேண்டும் எழுச்சி. விட்ட இடத்திலிருந்து விஸ்வரூபம் கொண்டு கீழே வைத்த காண்டிபத்தையும், நாகால்திரங்களையும் கையிலெடுப்போம். தேசியக்கொடியை, தேசியப் பூவைப் பிரகடனம் செய்ததுபோல திருமலையைத் தலைநகரெனச் சொல்வோம். படுத்துக் கிடந்ததுபோதும் முதலில் எழுந்து நிற்கப் பழகுவோம். ஆர்ப்பரிக்கும் கடலே! இராவணனின் மூச்சுக்கலந்த காற்றே! குளக்கோட்டனின் பாதம்படிந்த மண்ணே! உன்னை இழக்க மாட்டோமென்று உரத்துச் சொல்வோம். வாழ்வின் பின்னே சாவுவருமெனில் அது முதுமை. சாவின் பின்னே வாழ்வு வருமெனில் அது பெருமை. எதுவென முடிவெடுக்க இதுவே தருணம்.

சிறுமணல் னோகி சிப்பிகள் கரையில் சிரித்திடும் திருமலை நகரைக் குறுமதிப் பேய்கள் கூடிநின்றழிக்கக் கூத்திடும் போதிலில் மண்ணை இறையில் வெற்றி எடுத்திப் போகும் எம்மவர் படைபிணை சேர்ந்து பெறுமி மிக்க போரிடை ஒரு கோணமா மலையமர்ந் தாரே.
- புதிய கோணைச் பதிகம் -

